

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΙΩ. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ
Ὑμνωδοῦ καὶ καθηγητοῦ τῆς Ἱερᾶς Μουσικῆς

ΙΕΡΑ ΥΜΝΩΔΙΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ

πάντας τοὺς ἱεροὺς ὕμνους ὅσοι ψάλλονται ἐν τῇ Ἑλλην. Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Ἐπευξημένη καὶ βελτιωμένη εἰς τε ῥυθμὸν καὶ τὴν μελωδικὴν ἀπόδοσιν
τῶν ἐννοιῶν τοῦ κειμένου.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

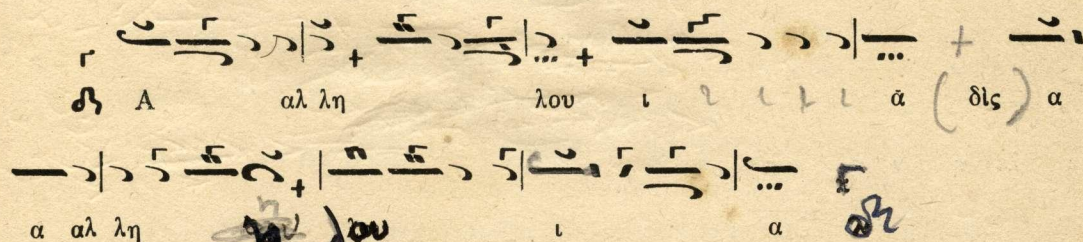
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Δ. & Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον καὶ τὴν συναπτὴν ψάλλομεν δις ἢ 4κις τὸ «Ἀλληλούϊα» προ-
λέγοντες τοὺς ἐξῆς στίχους.

Σ τ ι χ. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός· διότι φῶς τὰ προστάγμα-
τά Σου ἐπὶ τῆς γῆς.

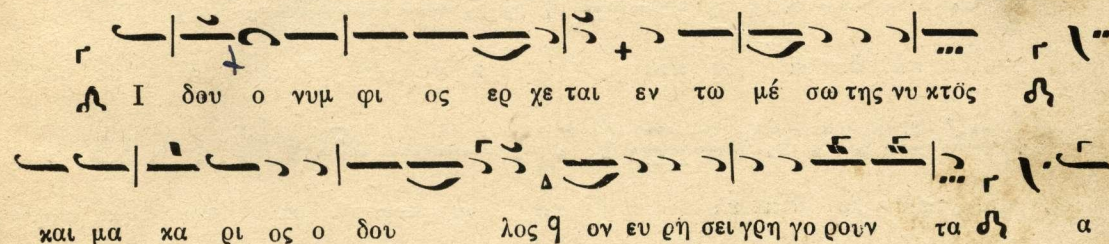

Σ τ ι χ. Β' Δικαιοσύνην μαθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Σ τ ι χ. Γ' Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται,

Σ τ ι χ. Δ' Πρόσθετε κακὰ Κύριε τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γῆς.

Μεθ' ἑκάστον στίχον ἐπαναλαμβάνεται τὸ Ἀλληλούϊα καὶ εὐθὺς τὸ ἐπόμενον τροπάριον

 αλ λα α να νη ψον κρα ζου σα α γι ος α γι ός

Τῇ δευτέρᾳ ἑσπέρᾳ: Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου.

Αἴτησις. Εἶτα τὰ ἐξῆς καθίσματα.

[illegible]

Χρι στος γαρ ε πει γε ται του πα θειν α γα θο τη τι

ω τα ου υμ παν τα εν τη δρα κι πε ρι ε χων κα τα δε χε τα

αι α ναρ τη θη ναι ε εν ξυ λω του σθ σαι τον

α αν θρω πον

Κάθισμα Β' κατὰ τὸ ἀνωτέρω μέρος,

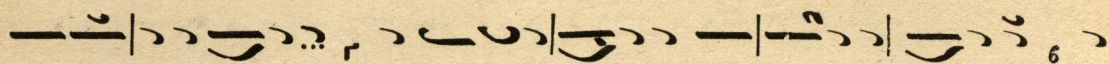
Ἄδρατε κριτὰ ἐν σαρκὶ πῶς ὥράθης
Καὶ ἔρχη ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων κτανθῆναι
Ἑμῶν τῷ κατάκριμα κατακρίνων τὰ πάθει Σου
Ὅθεν αἴνεσιν μεγαλωσύνην καὶ δόξαν.
ἀναπέμποντες τῇ ἐξουσίᾳ Σου λόγῳ.
Συμφώνως προσφέρομεν.

Κάθισμα Γ' πρὸς τὸ «Τὴν σοφίαν καὶ λόγον» πλ. δ,

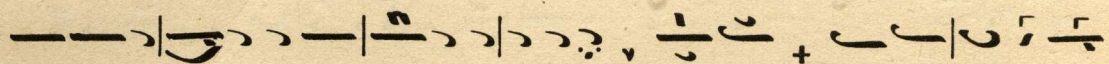
(δὲ)

δὲ των πα θων του Κυ ρι ου τας α παρ χα ας δὲ η πα ρου σα

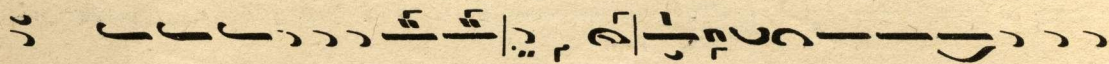
η με ρα λαμ προ φο ρει ει δε υ τε ουν φι λε ορ τοι υ

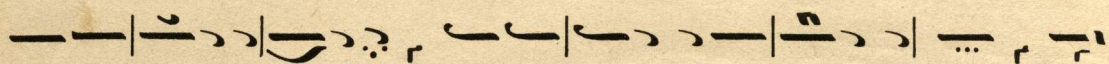
παν τη σωμεν α σμα σιν ο **??** ο γαρ κτιστης ερχεται σταν ρον κα τα δε ξασθαι **χ** ε

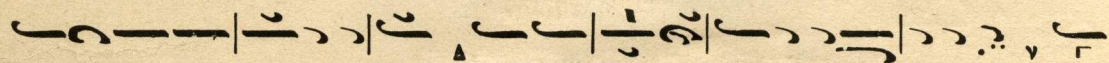
τα σμούς και μα στι γας Πι λα τώ κρι νο με νος **δ** ο θεν και εκ δου

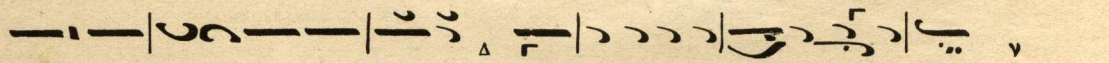
λου ρα πι σθεις εις ε πι κο ορ ρης **??** τα πα αν τα προ σι ε ται

ι να σω ση τον ανθρωπον **??** δι α του ου το βο η σω μεν **??** φι

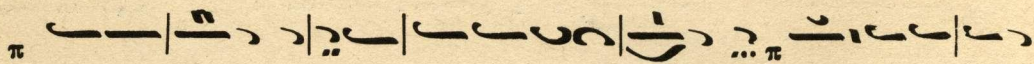
λαν θρω πε Χει οτε ο θε ος **δ** των πται σμα των α φε σιν δω ρησασθαι **δ** τοις

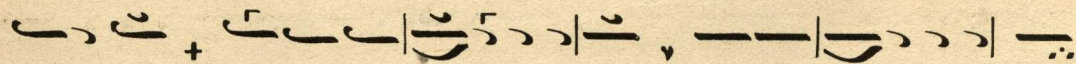
προ σκυ νου σιν εν πι στει **δ** τα α χραντα πα θη Σου **δ**

Και εὐθύς: τὸ Εὐαγγέλιον εἶτα ὁ Ν' καὶ εὐθύς: Ποίημα μὲν Κοσμᾶ τοῦ μελφοῦ
(† 750), τὸ δὲ μέλος Μανουήλ τοῦ Χρυσάφου τοῦ νέου († 1300)

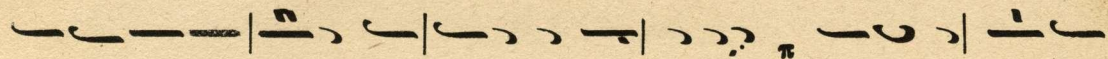
Ῥδὴ Α' ἢ χ β' εἰρμολογικῶς—Ὁ εἰρμὸς

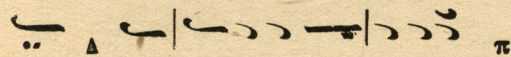
Τω την α βα τον κυ μαι νο με νην θα λασ σα **ε** θεί φ αυ του προ

στα γμα τι α να ξη ρα ναν τι **σ** και πε ζευ σαι δι αυ της

τον Ι σρα η λι την λα ον κά θο δη γη σαντι ? Κυ ρι ω α σω

μεν ρ εν δο ξω; γαρ δε δο ξασται

(Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὰ τροπάρια μὲ στόμα στρογγύλον καὶ μετ' ἐπιγνώσεως; καὶ τελείας κατανοήσεως τοῦ κειμένου.)

Τροπάριον Α'

Ἡ ἀπόρρητος λόγου Θεοῦ κατὰ βαςις, ὅπερ Χριστὸς αὐτός ἐστι. Θεὸς καὶ ἄνθρωπος. Τὸ θεὸς οὐχ' ἀρπαγμὸν εἶναι ἡγησάμενος· ἐν τῷ μορφοῦσθαι δοῦλον δεικνύει τοῖς μαθηταῖς· ἐνδόξω; γὰρ δεδοξασται

Τροπάριον Β'

Διακονῆσαι Αὐτὸς ἐλήλυθα τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ, ὁ πλουτῶν θεότητι. Οὐ τὴν μορφὴν ὁ Πλαστοργὸς ἐκὼν περὶ κειμαι· θεῖναι τ' ἐμὴν ψυχὴν ἀντίλυτρον αὐτοῦ, ὁ ἀπαθὴς θεότητι.

Εἶτα Καταβασία· Τῷ τὴν ἄβρατον

Μεθ' ὃ αἵτησις· εἶτα Κοντάκιον·

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν·

καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρμαι ὥς βασιλεὺς τιμώμενος. Τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὶς τῶν ἀνθρώπων καρδίας καὶ νέμοντος στέφους ἀφθαρτον.

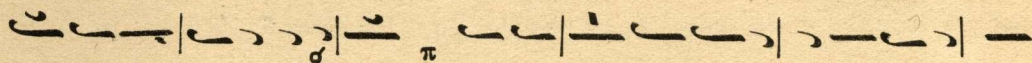
Ὁ οἶκος.

Ἐπὶ τῷ ὀδυρμῷ νῦν προσθήσωμεν ὀδυρμόν· καὶ ἐκχέωμεν δάκρυα, συγκοιπτόμενοι μετὰ τοῦ Ἰακώβ, Ἰωσήφ τὸν ἀδελφόν καὶ σὺφρονα. τὸν δουλωθέντα μὲν τῷ σώματι τὴν δὲ ψυχὴν ἀδούλωτον συντηροῦντα καὶ Αἰγύπτου πάσης κυριεύσαντα. Ὁ Θεὸς γὰρ παρέχει τοῖς δούλοις αὐτοῦ στέρος ἀφθαρτον.

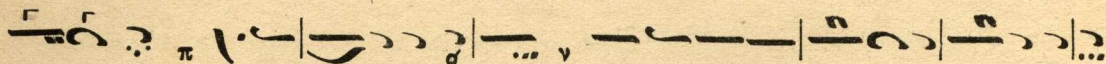
Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταρασθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς.

Σώφρων Ἰωσήφ, δίκαιος κράτωρ ὥφθη καὶ εὐσεβὴς· ὁ καλῶν τιμῶν.

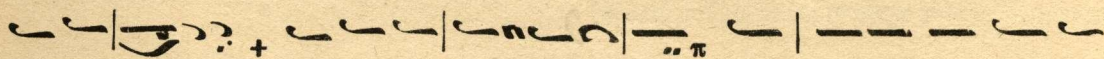
Ὁδὴ Η' ὁ Εἰρημός

Ε φρι ξε παιδωνευ α γων τὸ ο μο στο λον ψυ χης α σπι λον σω

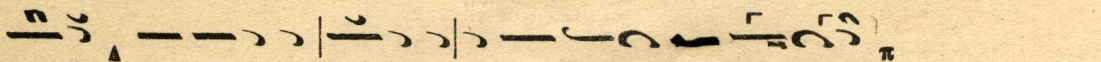
μα και ει ξε το τρα φεν σιν α πει ρω υ λη α κα μαγνοντυρ

α ει ζω ου δε εκ μα ραν θει σης φλο γο, δι αι ω νι ζων υ

μνος ἀ νε μελ πε τό τον Κυ υ ρι ι ον παν τα τα ε ε ργα υ

μνει τε και υ πε ρν ψου τε εις παν τας τους αι ω ω νας

Εἶτα πάλιν ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὰ ἐπόμενα τροπάρια ὧν τὴν ἐπωδὸν «Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα» ψάλλει ὁ χορὸς πρὸς ὃν ὑπακούει ἀπαντῶν συμπάλλων ὁ λαὸς ὧς ἐγένετο εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκκλησίαν. Εἶναι δέ ἡ λέξις «ὑπακοή» ἀρχαιοτάτη καὶ σημαίνει «ἀπάντησις» ἐνταῦθα δὲ «μελικὴ ἀπάντησις»

(ἴδ. Ὁδύς. Ὁμηρ. Δ στοιχ. 283. Πράξ. Ἀποστ. ΙΒ, 13.)

Τροπάριον Α'

Ὑμᾶς μου τότε μαθητὰς πάντες γινώσκονται εἰ τὰς ἐμὰς ἐντολὰς τηρήσετε. Ταῦτα φησὶν ὁ Σωτὴρ τοῖς φίλοις πρὸς τὸ πάθος μολῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς καὶ πᾶσι καὶ ταπεινὰ φρονοῦντες ἀνυψώθητε.

(Χορὸς ἐπάδει σὺν τῷ λαῷ) Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε κ.τ.λ.

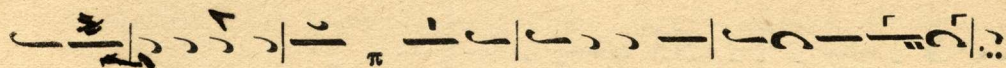
Τροπάριον Β'

Τάξεως ἔμπαιν ἡμῖν ἐθνικῆς ἔστω τὸ κράτος ὁμογενῶν. Οὐ κληρὸς γὰρ ἔμος. Τυραννὶς δὲ γνώμη αὐθαίρετος. Ὁ σὺν προκρίτος ἐν ὑμῖν εἶναι θέλων τῶν ἄλλων πάντων ἔστω ἐσχατώτερος.

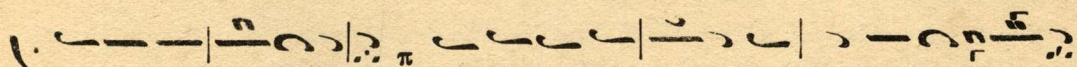
(Χορὸς ἐπάδει σὺν τῷ λαῷ) Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα κ.τ.λ. εἶτα Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν κ.τ.λ. Καταβαίσις. Ἐφριξε παίδων εὐαγῶν κ.τ.λ.

Ἱερεὺς. Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός.

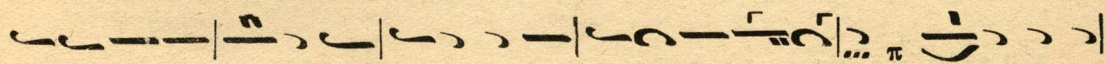
Ὡδὴ Θ'

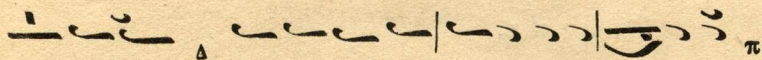
Ε με γα λυ νας Χρί στε την τέ κου σάν Σε Θε ο το ο κον

αφ ης ο πλα στης ημων ο μοι ο πα θες πε ρι ε θου σω μα

το των η με τε ρών λυ τη ρι ον α γνο η μα των Ταυ την μα κα

ρι ζον τες πα σάι γε νε αι Σε με γα λυ νο μεν

Ἀναγνώστης Α' Τροπάριον

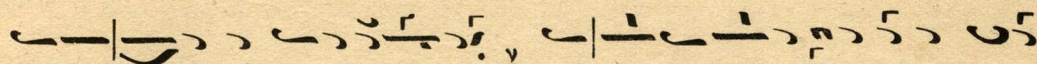
Ρῦπον, πάντα ἐμπαθῇ ἀλωσάμενοι ἐπάξιον τῆς θείας βασιλείας γνώμην ἀναλάβετε ἔμφρονα· τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις προέφης ἡ πάντων Σοφία. Ἐν ᾗ δοξασθήσεσθε, λάμποντες ἡλίου τηλαυγέστερον.

Τροπάριον Β'

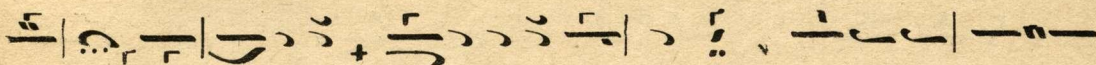
Ἀφορῶντες εἰς ἐμέ· (εἰπας Κύρις τοῖς Αὐτοῦ μαθηταῖς) Μή φρονῆτε ὑψηλά· ἀλλὰ συναπάχθητε τοῖς ταπεινοῖς. Ἐμὸν ὅπερ πίνω, πῖστε ποτήριον· ὅτι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς Ἐμοὶ συνδοξασθήσεσθε

Καταβασία—Ἐμεγάλυνας. Ἱερεὺς Αἵτησις μεθ' ὃ :

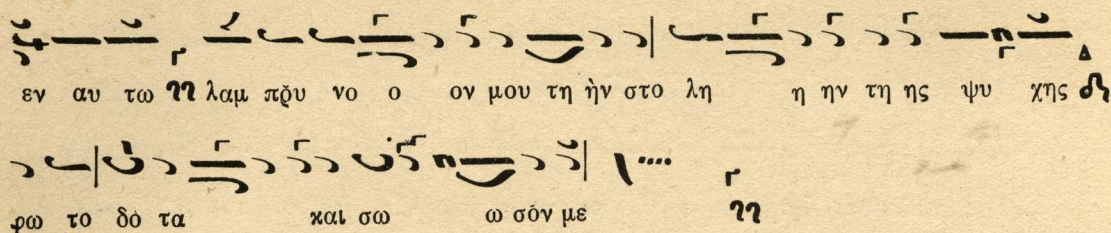
Ἐξαποστειλάριον ἡχ. Γ'

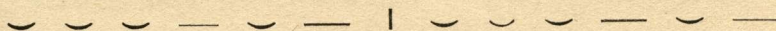
Τον νυμ φω να Σου βλέ ε πω Σ ο τη ρι μου κε κο ο ο σμη με

γον και εν δὺ μα ουκ ε ε χω ω ω ι να ει σε ελθω

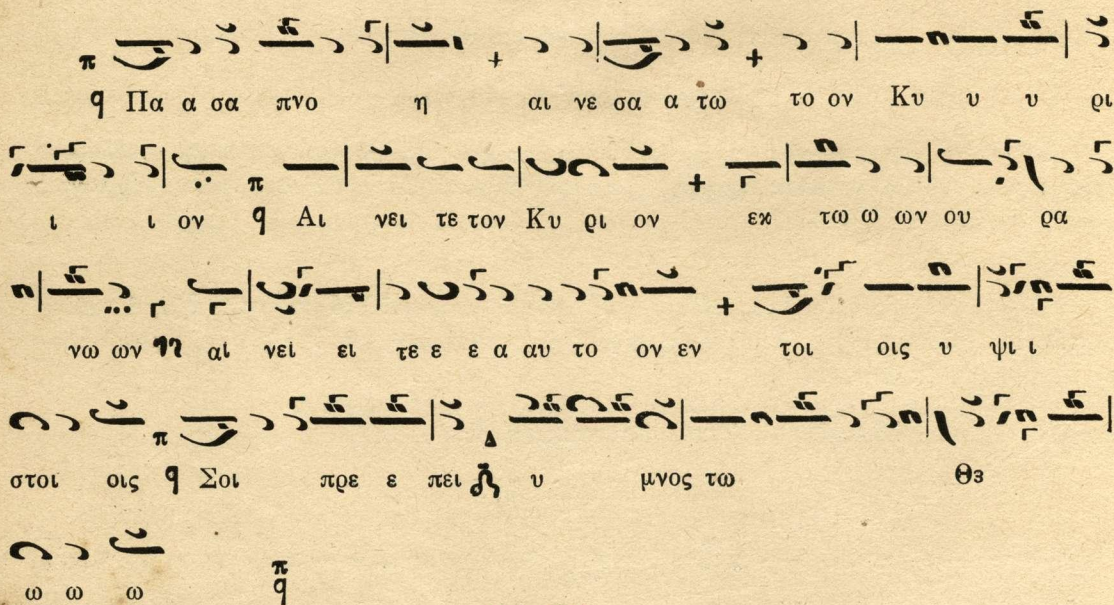
Σημ. Οἱ πόδες τοῦ μέλους αὐτοῦ εἶναι Ὀκτάσημοι, δόχμιοι, ἥτοι πλάγιοι· ὥς τὸ ἀρχαῖον : «ἀνολογύξεται δόμος ἐφεστίους»—κατὰ τὸ ἐξῆς ποδικὸν οἷμα.

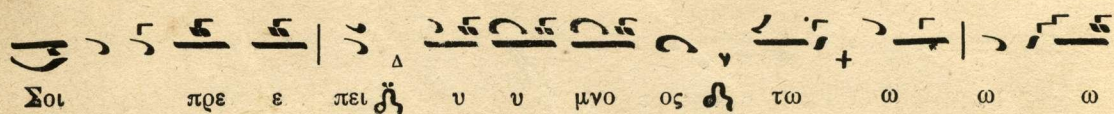
Καὶ ἐν τῇ ἱερᾷ ὑμνογραφίᾳ ἔχομεν·

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας Σου καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας Σου.

Α Ἰ ν ο ι.

Καὶ ἄλλως·

Θε ε ω π
 Θε ε ω π

Αι νει τε αυ το ον πα αν τεσ οι α αγ γε ε λοι οι οι Α

α αυ του π αι νει τε α αυ τον π πα σαι αι δυ να

α μει εις Α αυ τ ν ου π Σοι πρε ε πει υ υ μνος

τω ω ω Θε ε ω ω ω π

Ἰσαΐας Συναγωγῆς

π Ερ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου ου ου σι ο ον Πα

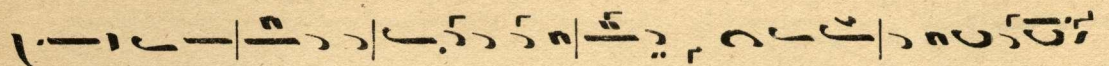
α θος π τοις Α πο στο λος ε ε λε γε εν εν τη

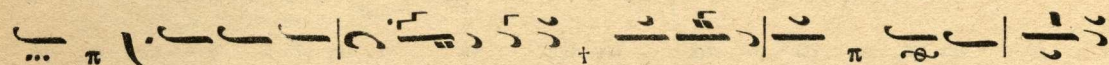
η ο δω ω ω π Ι δου α να βαι νο μεν π εις Ι ε

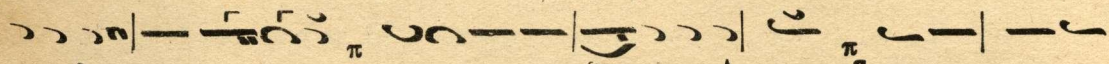
ρο σο λυ μα π και πα ρα δο θη σε ται ο υι ο ος του ου α α

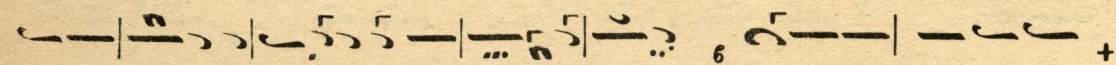
θρω που π κα θως γε ε γραπται πε ρι ι ι ι αν του ου

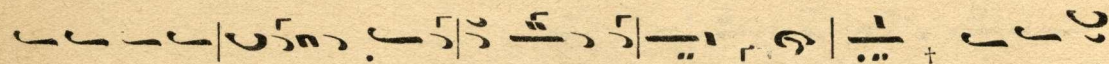
π Δευ τε ουν και η μεις π κέ κα θαρ με ναις δια α ν ι οι αις π

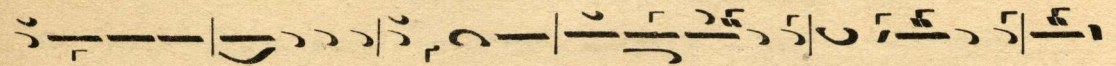

 συμ πρ ος θω ω με εν Α αυ τω ω και συ σταυ ρω θω ω

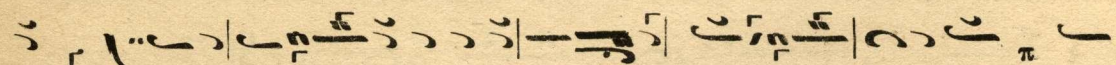

 μεν q και νε κρ ο θω ω μεν δι Αυ τον q ταις του βι οϋ

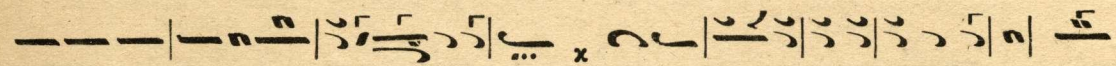

 η η δα ο ναι αι αις ι να και συ ζη σωμεν Αυ τω q και α κουν σω

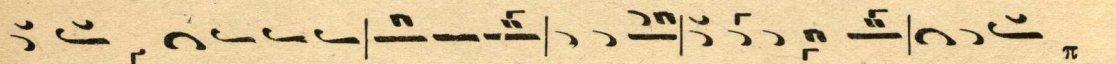

 μεν βο ω ων τος ος Α αυ του ουκ ε τι εις την ε πι γει ον

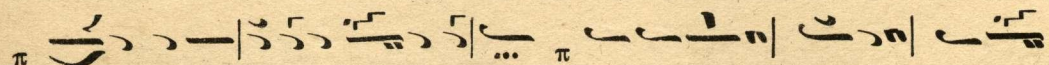

 Ι ε ρου σα λη ημ δι α α το πα θειν αλ λα α να βαι

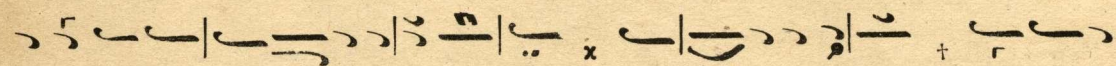

 νω προς τον πα τε ε ρα α μου και πα τε ε ε ρα α η μων

 ων και θε ο ον μου και αι θε ο ον η μω ων q και

 συ να νυ ψω ω η μας q εις την α νω Ι ε ρου σα α λη

 η ημ εν τή βα σι λει ει ει α α των ου ρά α γω ω ων

 q Φθα α σαν τε ες πι ι ι στοι q το σω τη η ρι ον πα

 θος Χρι στου ου του Θε ου την α φα τον Αυ του μα κρο θυ

μι αν δο ξα α σω ω μεν π ο πως τη Αυ του σε σπλα χνι α ῥ

συν ε γει ρη η και αι η η μας νε πρω θεν τας ῥ τη α μα αρ

τι ι ι α ως α γά θος και φι λαν θρω πο ος ῥ

Δόξα και νῦν πλ. Α.

π Κυ ρι ε ῥ λο ο με νος προς το παθος ῥ τους ι δι ου

στη ρι ι ζω ων μα θη η τας ε ε λε ε ε γες κατ ι δι

ι αν πα ρα λα βων α αυ τους ῥ πως των ρη ηα των μου α μνη

μο νει των πα λαι ει πον η μεν ο τι προ φη την πα αν τα ου γε

ε γρα ά πται ει μη εν Ι ε ρου σα λη ημ α πο ο κταν

θη η ναι ῥ Νυν ουν και ρος ε φε στη κεν ῥ ον ει πον υ

μεν ᾗ Ἰ δου γὰρ πᾶ ρα δι ι δο ο μαι ᾗ α μαρτω λων χερ σιν ᾗ εμ

παι χθη η η ναι ᾗ Οι και σταυ ρω με προσ πη ξαν αν τες τα

φη πα ρα δον τες ᾗ ε βδε λυ γμε ε ε νον ᾗ λο γι ου

ουν τὰι ω ως νε ε κρον ᾗ ο μως θαρ σει

ει ει τε ᾗ τει η με ρος γαρ ε ε γει ρο

μαι αι ᾗ εις α γαλ λι α σιν πιστων ᾗ και ζω ην την αι ω

νι ο ο ο ο ον ᾗ

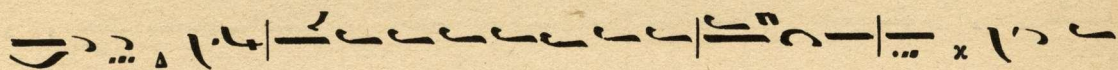
Εἰ α: Σοι δόξα πρόπει—Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς

Ἱερεὺς πληρώσωμεν καὶ εὐθὺς τὰ ἀπόστιχα

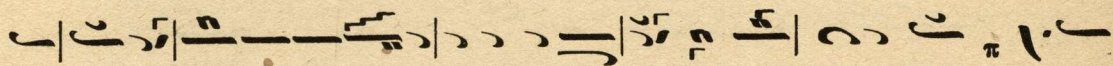
Ἦχος πλ. Α'

ᾗ Κυ ρι ε προς το μυ στη ρι εν το α πορ ρη τον ᾗ της

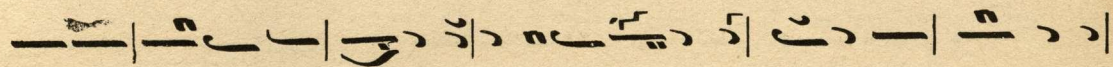
σης οι κο νο μι ι ι ας ᾗ ουκ ε ξάρ κου σα η των εκ Ζε βε δαι ον

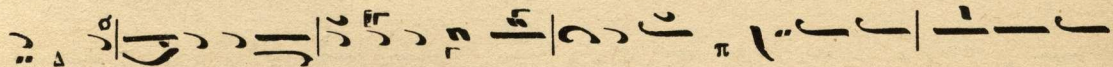
μη η τηρ **δ** η τει το Σε προσ και ρου βά σι λει ας τι μην **δ** τοις ε

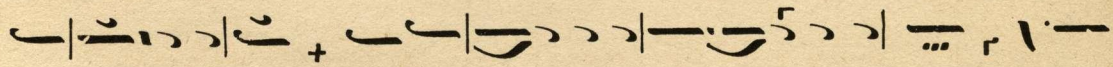
αν της δω ρη η σα ά σθαι τε κνοι οis **δ** αλλ

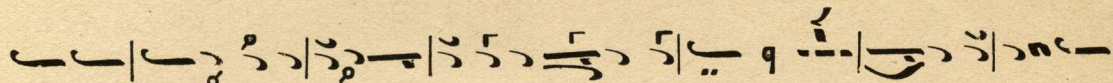
αν τι ταυ της πο τη ρι ον θα να του ε πηγ γει

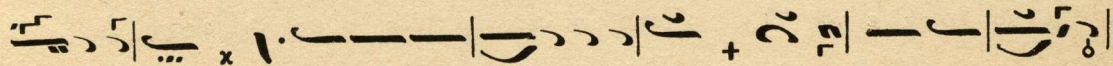
λω **δ** πι ει ειν τοis οis φι λoι οis Σου ου **δ** ο πό τη ρι ον

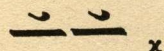
προ του των πι ειν ο αυ το ος ε ε λε ε γεν **δ** α

μαρ τη μα τωνκα θαρ τη η ρι ι ι ι ον **κ** Δι ο ο Σοι βο ω

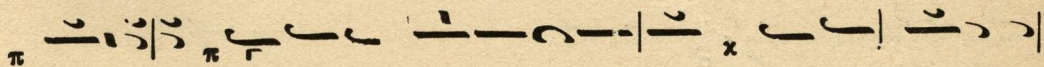

ω μεν **δ** η σω τη ρι α των ψυ χων η η μων δυσ ξα

Σοι οι **δ**

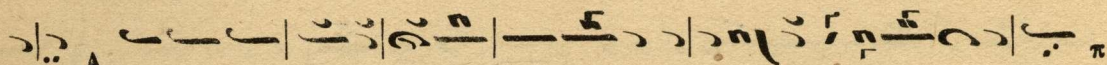
Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὶ τοῦ ἐλέους Σου καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν

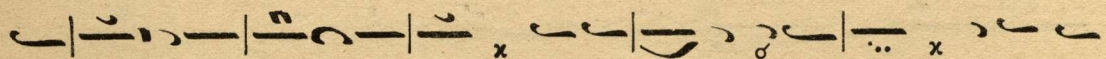
δ Κυ ρι ε **δ** τα τε λω τα τα φρο νειν **δ** τους οι κει ους πας

δευ ω ων μα θη τας ρ̣η μη ο μοι ου σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε

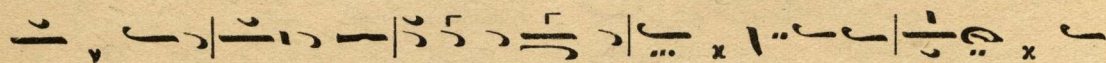
ε γε ρ̣εις το κα ταρ χεν των ε ε λα χι ι στο ο τε ε ρω ων ρ

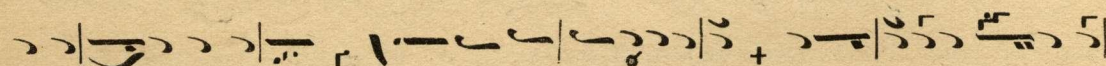
ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν ρ τοις ε μοι οις μα θη ταις ρ ο τι πτω

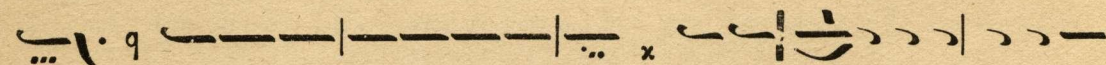
χος θε λον υ παρ χων ω ω ρ ο πρω τος ουν η η

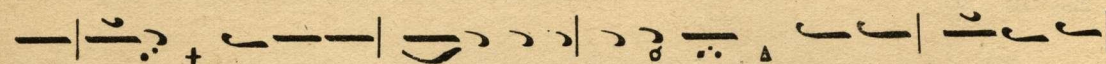
μων ρ̣ ε ατω παν των δι α α κο ο νος ρ̣ ο δε αρ χων ρ ως

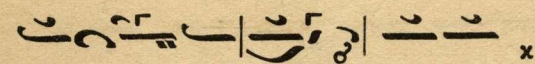
ο αρ χο ο με ε νος ρ̣ ο προ ρ̣ι θεις δε ως ε εχα

τος x κτ γρ ε λη λυ θα αυ τος ρ̣ τω πτω χεν σαν τι α δαμ δι α

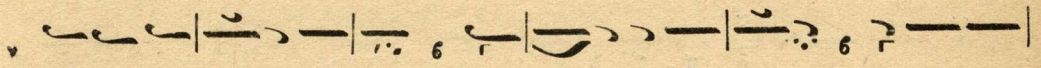
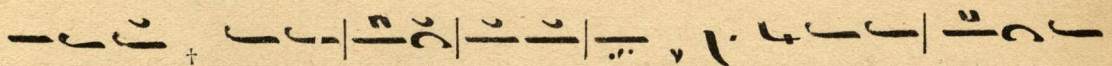
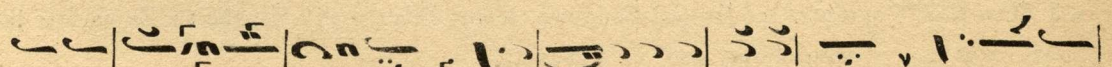
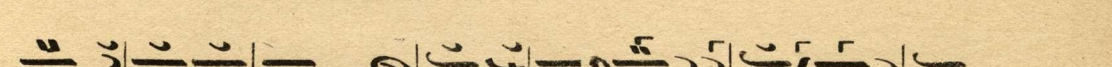
κο νη σαι και λυ τρον δου ναι αν τι πλ λων ρ̣ την ψυ χην των βο

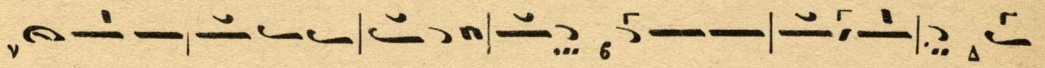
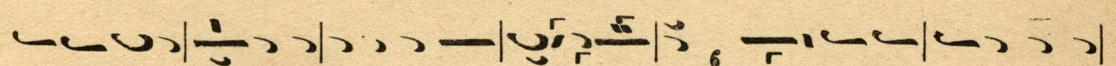
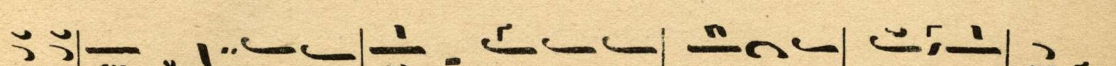
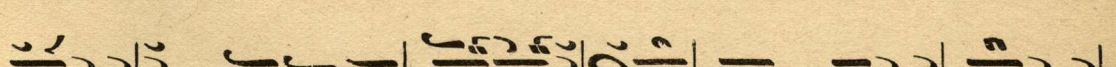
ων τω ων μοι δο ο ξα Σοι οι ρ̣

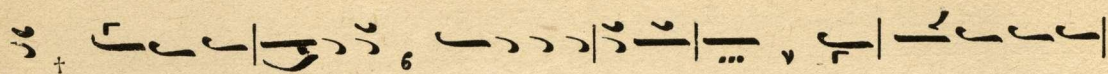
Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς.

Πλ. δ'

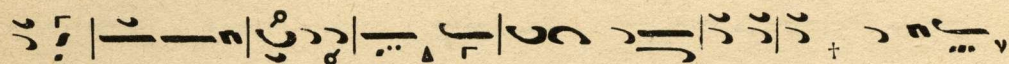

 Ὁ Της ξη ραν θει σης συ κης **α** δι α την α καρ πι αν **α** το ε πι

 τι μι ον φο βη θεν τες α δελ φοι **α** κάρ πους α ξι ους της

 με τα νοι οι α ας **α** πρό σα ἄ ξω ω μεν Χρι στῶ **α** τῶ πα

 ρε χον τι η μιν **α** το με γα ἔ ε λε ος **α**

Δόξα καὶ νῦν πλ. δ.

 Ὁ Δευ τε ραν Ευ αν την Αι γυ υ πτι αν **α** ευ ρων ο δρ α ἄ κων **α** οι

 α ρη ματων ε σπε ευ δε ε κο λα κει ας **α** υ πο σκε λι ι σαι τον

 Ι ω σηφ **α** αλλ αν τος κα τα λι πων τον χι τω ω να **α**

 ε φυ υ γε την α μαρ τι αν και γυ μνος ου κη η σχυ νε ε

το ως ο πρωτοπλαστες **α** προ ο της παρακο^{ης} **δ** αυ του ταις ι κς

σι αι; Χρι ι στε ε ϋ ε λε ε η η σον η μα α ας ϋ

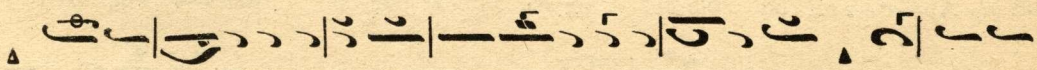
Εἶτα· Ἀγαθὸν τὸ ἐξομogeῖσθαι τῷ Κυρίῳ· καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου Ὑψιστε· Τὸ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀληθείαν Σου κατὰ νύκτα.— Ἅγιος ὁ Θεὸς κτλ. Ὅτι Σοῦ. Κοντάκιον. «Ὁ Ἰακώβ οὐδύρευτο» Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς Ἱερεὺς· «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» ποιῶμεν γ' γονυκλισίας μεθ' ὃ Ἀπόλυσις.

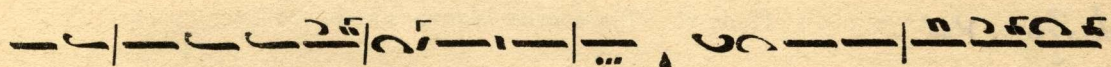
ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

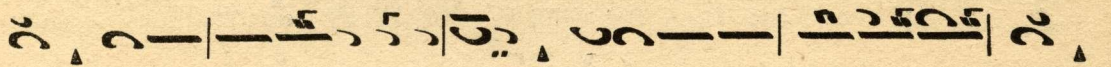
(Ορθος Μ. Τρίκινς)

Εἰς τὴν ἀγρυπνίαν : Μετὰ τὸν ἐξίπαλμον Ἀλληλούϊα. Ἰσοῦ ὁ νυμφίος. Αἰτητις
Εἶτα ψάλλομεν τὰ :

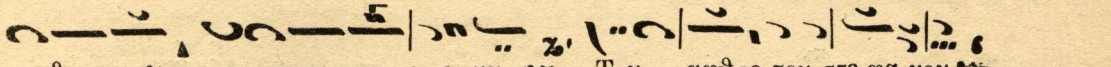
Καθίσματα.

 Τον νυμ φι ι ο όνα δελ φοι οι α α γα πη σω μεν εν α ρε.
 Τας λαμ πα α δα ας ε κυ τω ων ευ τρε πι σω μεν

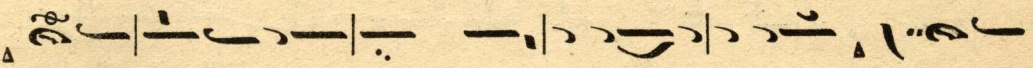
 ταις εκ λαμ πον τες και πι στει ορ θη ι να ως αι φρο γι ι

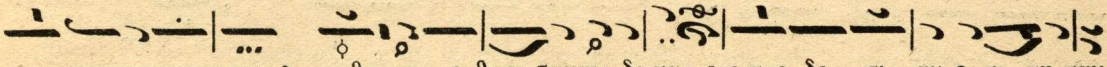
 μοι του Κυ ρι ι ου ου Παρ θενοι ε τοι μοι ει σελ θω ω μεν

 συν Αυ τω εις τούς γα α μου ου ους ο γαρ νυμ φι ος δω ρον

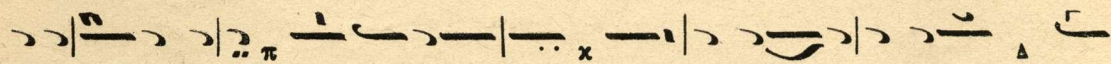
 ως θε ος πα α σι πα ρε ε χει Τον αφθαρ τον στε φα νον

Πρὸς τὸ «Κατεπλάγη» ἤχος δ' χρωματικός.

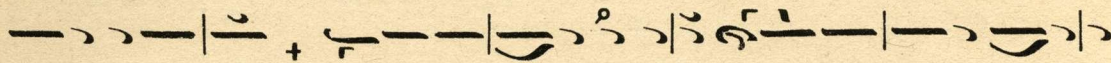

 Βου λευ τή ρι ον Σω τήρ Πα ρα νο μι άς κα τά Σου Ι ε

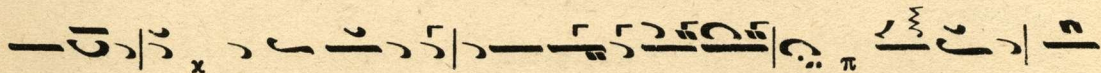
 ρεις και γρα μμα τεις φθο νω α θροι σαντες δεινως εις προ δο σι αν ε κι νη σαν

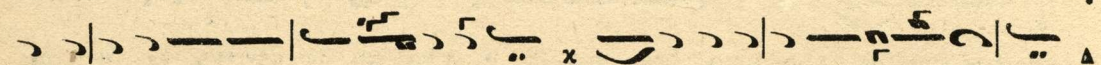
τον Ι ου δαν θεν α ναι δως ε ξε πο ρε ευ ε ε το ς ε

λα λει κα τα Σου τοις πα ρα νο ο μοις λαοις Τι μοι φη σι πα ρε χεται

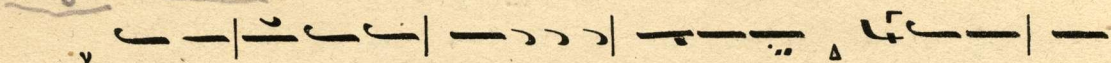
κα γω Αυτον πα ρα δω σω εις χει ει ρας υ μων της κα τα κρι

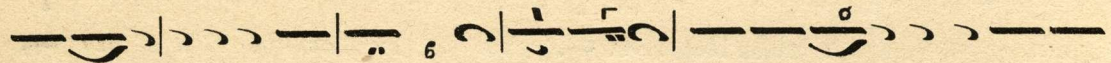
ε ε ω ως του του ρυ σαι Σω τερ τα ας ψυ χας ας η μων

Δόξα, και τῶν

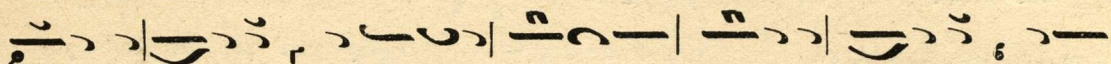
Πρός τὸ Τὴν σοφίαν λόγον» πλ. δ.

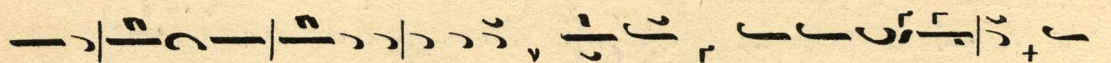
Ο Ι ου δας τη γνω ω μη φι λαρ γυ ρει κα τα του δι

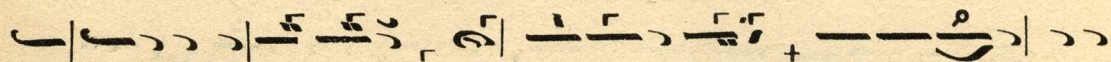
δα σκα α λου ο δυ σσε βης κι νει ει ει ται βου λευ ε ται αι με λε

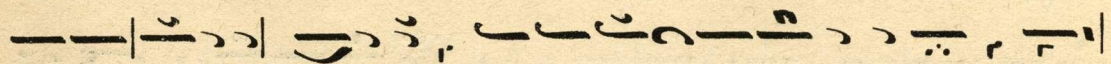
τα την πα ρα δο σιν του φω τος εκ πι πτει το σκο τος δε χο με νος συμ φω

νει την πρα σιν πω λει τον α τι μη τον Ο θεν και αγ χο ο νην α

μοι βη ην ων περ ε ε δρα ευ ρι ι σκει ο α θλι ο ς

και ε πω δυ νον θα να τον της αυ του η μάς λυ τρω ω και με

ρι ι δος Χρι στε ο Θε ος των πα' σμα των α φε σιν δω ρου με νος
 τοις ε θε τα ζου σι πο θω το α α χραντον πα α θο ος Σου

Εἶτα: Εὐαγγέλιον δ' Ν. Συναπτὴ μικρά.

Κοντάκιον.

Τὴν ὥραν, ψυχὴ τοῦ τέλους ἐννοήσασα καὶ τὴν ἐκκοπὴν τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθὲν
 Σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε· γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα: Μὴ μείνωμεν ἔξω
 τοῦ Νυμφῶνος Χριστοῦ.—

Τι ὀρθομεῖς; ἀθλία ψυχὴ μου; τὸ φαντάζει ἀκαίρως μερίμνας ἀφελεῖς; τί ἀσχολεῖσαι
 πρὸς τὰ ρέοντα; Ἐσχάτη ὥρα ἐστὶν ἀπ' ἀγρι· καὶ χωρίζεσθαι μέλλωμεν τῶν ἐνταῦθα. Ἔως
 καιρὸν κεκτημένα ἀνάνηψον κράζουσα: Ἠμάρτηκά Σοι, Σωτήρ μου. Μὴ ἐκδόψης με
 ὥσπερ τὴν ἀκαρπον συκῆν. Ἄλλ' ὡς εὐσπλαγχνος Χριστὲ, κατοικτείρησον φόβῳ κραυγάζουσαν
 Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ τρίτῃ τῆς τῶν δέκα παρθένων παραβολῆς τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐ-
 αγγελίου, μνεῖαν ποιούμεθα.

Σ τ ι χ . Τρίτῃ μεγίστῃ παρθένους δέκα φέρει. Νίκην φερούσας ἀδεκάστου δέσποτου

Ἄλλ' ὦ νυμφίε Χριστὲ μετὰ τῶν φρονίμων ἡμᾶς συναρίθμησον παρθένων. Καὶ τῇ
 ἐκλεκτῇ Σου σύνταξον ποίμνῃ. Καὶ ἐλέησον ἡμᾶς Ἀμήν.

Εἶτα. ὁ κανὼν. Τῷ δόγματι.

Τω δογμα α τι ι τω τυ ρα νι κω οι ο σι οι τρεις πα
 δεσ μη η πεισθεν τες εν τη κα μι ι νω βλη θεν τες θε ον ω μο λο

γουν ψαλλοντες. Ευ λο γει τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ο.

Ραθυμίαν ἄποθεν ἡμῶν βαλώμεθα καὶ παιδραῖς ταῖς λαμπάσι τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ Χριστῷ ὕμνοις συναντήσωμεν : Εὐλογεῖτε βοῶντες τὰ ἔργα τὸν Κύριον. (815)

Ἰκανούσθω τὸ κοινωνικὸν ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις ὅπως ἐπάλθων μὴ θέντες αἶρὸν ἐμὸν ὀρίας ψάλλωμεν : Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον ὅσοι πρὸς Θεοῦ ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Θεοῦ αὐξήσατε ψάλλοντες : Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θ/η π Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γαστρι χω ρη σα σα και χα

θαν τω κο σμω κυ η σα σα Σε υ μνου μεν πι να γι ι α α Παρ

θε ε ε γε

Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθὸς γρηγορεῖτε ἔφησας ἡ γὰρ ὥρα ἦξει ὁ Κύριος ἀγνοεῖτε ἀποδοῦναι ἑκάστῳ

Ἐν τῇ Δευτέρᾳ σου φορικτῇ παρουσίᾳ δέσποτα δεξιῶς προβάτοις με σύνταξον τῶν πταισμάτων παριδὼν μοι τὰ πλήθη.

Ε:τα'τὸν νυμφῶνα Σου Αἱνοί. ἡχ. Α'

q κα τα το πλη η θος της με γα λο συ υ υ υ υ νη η;

αν του ου ου q

Εν ταις λαμ προ τη σι των Α γι ω νων Σού q πω σ ει σε λευ σομαι

ο α να α ξι ι ο ος q ε α αν γαρ τολ μή η σω

συ νει σελ θειν εις το ον νυμ φω να α ο χι των με

ε λε ε ε χει ο τι ουκ ε ε στι του γα α μου ου ου

και αι δεσ μι ι ος εκ βα λουμαι υ πο των αγ γε λω

ων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον ρυ υ πον της ψυ χης μο

ου και σω σον με ω ως φι λα α α αν θρω ω πο ος q (αἰς)

Ἦχος Β'

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν ταῖς ἀγίοις Αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως Αυ του

Ο της ψυ ρα θυ μι α νυ υ στα ά ξας ου κε κτημαι

νυμ φι ε Χρι στε και ο με νην λαμ πα α δα α την εξ α

α ρε των και νε α νι σιν ω μοι ω θην μω

ραις εν και ρω της ερ γα σι ι ι ι ας ρεμ βο ο ο με

νος τα σπλα αγνα των οι κτι ρμων Σου ου

μη κλει σηςμοι δε ε σπο ο ο τα φλλ εκ τι να ξα

ας μου τον ζο φε ρεν υ υ πνον ε ξα να α στη η

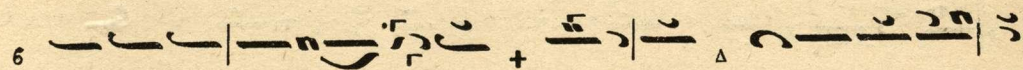
η η σον και ταις φρο νι μοις συν ει σα γα γε παρ θε

νοι οις εις νυμ φω ω ω ω να τον σο ον ο που η ηχος κα

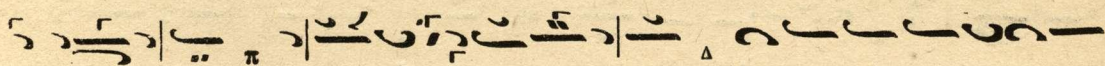
θα ρος ε ορ τα ζον των και βο ωντων αα πα αυστως Κυ ρι

ι ε ε δο ο ο ξα Σοι

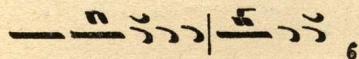
(Ais)

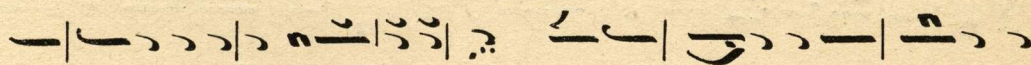
κ Δο ξα πα τρι ι και Λι ω ρη και α γι ω πνε

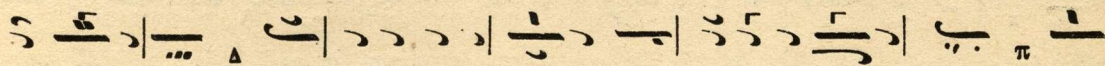
υμά α τι ρ Και νυν και αα ει ρη και εις τους αι ω νας των

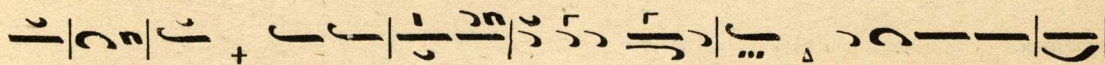
αι ωνων αα μη η ηνκ

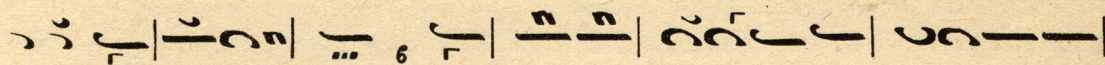
Του κρυ ψαν τος το ταλαν τον Δ την κα τα κρισιν α κου σα

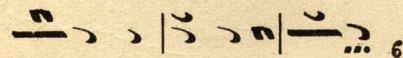
σα ψυ υ χη ρη μη κρυ πτε ε λο ο γον θε ε ου ρ κα

ταγ γε ελ λε τα θαν μα σι α α Αυ του ρη ι να πλε ο να

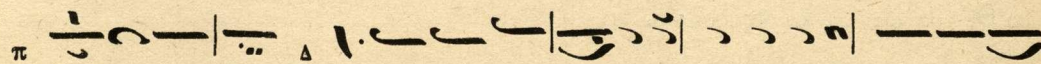
ου α τὸ χα ρι σμα κ ει σε ελ θης εις την χα ρα άν του Ευ

ρι ου ου Σου ου ου κ

Σοὶ δόξα πρέπει. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Πληρώσωμεν.

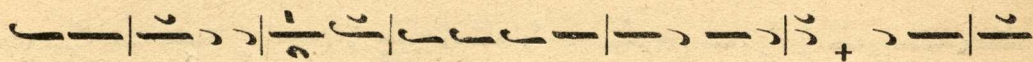
Ἀπόστιχα πλ. β.

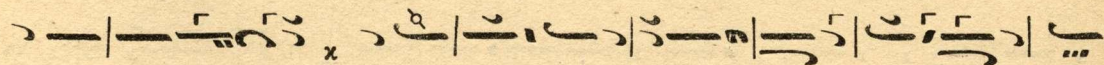
Δευ τε πι στοι ς ε περ γα σω μεθά προ ο θυ λ μως τω

ω Δε σπο τη νε μει γαρ τοις δουλοις τον πλου τον και α να λο
 γως ε καστος πο λυ πλα σι α σω μεν το τη χα ρι τος τα λαν
 τον ο μεν σο φι αν κο μι ξε τω δι ε ργων α γα
 θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ τη τος ε πι τε λει
 σθω κοι νω νει τω δε του λο ο γου πι στος τω α μϋ η τω και
 σκορ πι ξε τω τον πλου τον πε ε νη η σιν α αλ λος ου τω γαρ
 το δα νει ει ον πο λυ πλα σι α α σω ω μεν και ως οι κο νο μοι
 πι ατοι της χα ρι ι τος δεσ πο τι κης χα ρα ας α ξι ι ω
 θω μεν αν της η μας κα τα ξι ω σον Χρι στ
 ο Θε ος ως φι λανθρωπος

Στιχ. "Ιδε ἐπὶ τοὺς δούλους Σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα Σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν

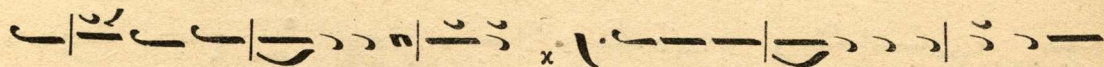
Ο ταν ελθης εν δο ξη μετ αγ γε λι κων δυ να με ων και κα θι

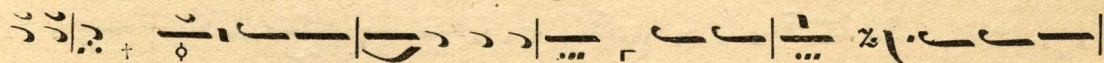
σης εν θρο ο να Ι η σου δι ι α κρι ι σε ως

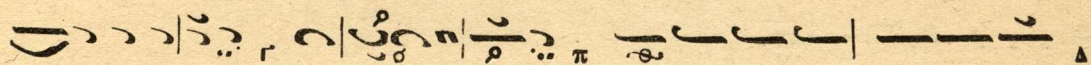
Μη με ποι μη ην α γα θε δι α χω ρι ι ι ι οης

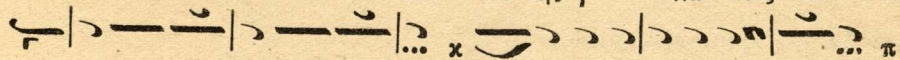
ο δους δε ξι α ας γαρ ι δα δι ε στρα με γαι δε ει οιν αι ευ

ω νυ μοι Μη ουν ε ρι ι φοι ις με τον τρα χυν τη α μαρ

τι α συν α πο λε σης λ λα τοις εκ δε ξι ων σ

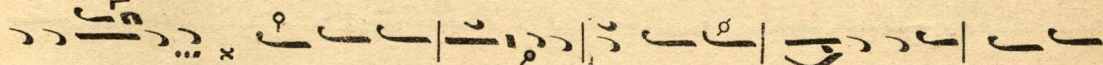

συν α ρι θμη σας προ βα τοις σω ω σόνμε ως φιλαν θρωπος

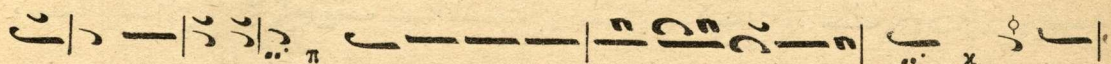
Στιχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ο νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ο πα ρα παν τας αν θρωφ

που ούους ο συγ [κα λε σας η μας εις ε στι α σιν πνευ μα τι

κην του νυμ φω ιος την δυ σει μο να α μου μορ φην των πται

σμα των ἁ ἀπαμ φι ι α σον ὁ της με θε ξει τω

πα θη μα α των Σ υ και στο λην δο ὁ ξης κό

σμη σα, της ση ης ω ραι ω τη το

ο; δαι τυ μο ο να φα δρον α να α να

α δει α να δει ξο ο ον της βα σι λει ας

ας Σου ως ευ σπλαγ χνος

Δόξα καὶ νῦν ἡχ. βαρὺς (μεγαλοπρεπῶς)

Ι δόν Σοι το τα λαν τον ο δε σπο της ἐμ πι στε ευ ει ψυ χη

μον φο βω δε ξαι το χα ρι σμα δα νει σαι τω δε δω κο τι

δι α α δος πτω χοις και κτη σαι φι λὸν τον Κυρι ον ι να στης

εκ δε ξι ων αυ του ο ταν ε ελθης ἐν δο ο ξη και α κου

σης μα κα ρι ί ας φω νης **??** ει σελ θε δου λε **Δ** εις την χα

ρα αν του Κυ ρι ου Σο **??** Αυ της α ξι ω σον με Σω ιηρ **Δ** τον πλα

νη θε εν τα **??** δι ά το με γα Σου ε λε ος **??**

Εἶτα. Ἀγαθὸν τὸ ἑξομολογεῖσθαι. Ἅγιος ὁ Θεὸς τὸ Κοντάκιον. Τὴν ὥραν ψυχὴ.
Κύριε ἐλέησον γ' δέσποτα Ἅγιε εὐλόγησον. Ἰερεὺς. Ἐπουράνιε βασιλεῦ

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓ. ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ερasmus M. Tucherus

Ἐξάψαλμος. Ἀλληλούϊα—Ἰδοὺ ὁ νυμφίος—Αἰτήσις.

Καθίσματα

Πορ νη

Πορ νη προ σηλ θε Σοι οι ᾗ μυ ρά συν δα α κρυ σι ᾗ κα τα

κε νου σα Σου ᾗ πο σι φι λαν θρω πε ᾗ και δυ σω δι ας των

κα κων ᾗ λυ τρου ται τη ση κς λε ευ σει ᾗ πνε ων δε την χα ριν Σου

ου ου ᾗ μα θη της θ α χα α ρι στος ᾗ ταυτην α πο βαλ λε ται ᾗ

και βορ βο ρω συμ φυ ρεται ᾗ δι ο φι λαρ γυ ρι ι α πω λει Σε

ᾗ δο ο ξι ᾗ τη ση μα κρο ο θυ μι

Καθ. Β. Μοναχ. ο. δ. ο. ο. ο.

Κάθισμα B Πρὸς τὸ «Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ»

Ἡ πόρνη ἐν κλαυθμῷ ἀνεβόα οἰκτίρμον, Ἐκμάσουσα θερμῶς τοὺς ἀχράντους Σου
 πόδας θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ ἐκ βάθους στενάζουσα. Μὴ ἀπώσης με μηδὲ βδελύξῃ
 Θεέ μου· ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦσαν καὶ σῶσον· ὥς μόνος φιλόθρωπος

Εἶτα. Εὐαγγέλιον. ὁ Ν. εἶτα τὸ «Τριώδιον τοῦ Κοσμᾶ (†750)

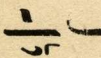
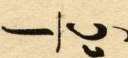
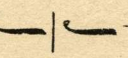

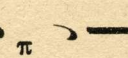
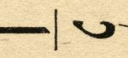
βοῶσα πρὸς τὸν λυτρωτὴν : Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμων,

Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῆσαι με.

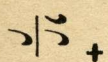
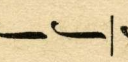
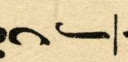
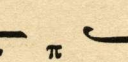
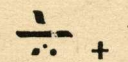

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετάρτῃ μνείαν ποιούμεθα τῆς ἀλείψασης τὸν Κύριον πόρνης γυναικὸς, ὅτι μικρὸν πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους τοῦτο γέγονεν,

Στιχ. Γυνὴ βαλοῦσα σῶματι Χριστοῦ μύρον τὴν Νικοδήμου προὔλαβε σμυρναλὴν Ἀλλ' ὁ νοητῶ μύρω χρυσθεὶς Χριστέ, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐπιρρῦτων παθῶν ὡς φιλάνθρωπος.

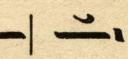
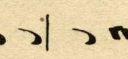
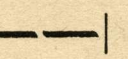
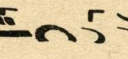

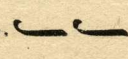
Ὡδὴ Η.

π   π

Ρη μα τυ ραννου ε πει ει υ περ ι σχυσεν ε πτα πλα σι ως κα

   π   π

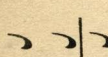
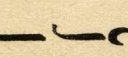
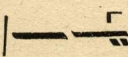

μιος ε ξε καν θη πο τε εν η παι δεσ ουκ ε φλεχθησαν

    π

βα σι λε ως πα τη η θαν τες δο ο ογμα αλλ ε βο ων

πάν τα τα ε ερ γα Κυ ρι ουτον Κυ ρι ον υ μνει τε ρ και υ πέ ρυ ψου

    π

τε εις παν τας τούς αι ω νας

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἀποκενοῦσα γυνὴ μύρον ἔντιμον δεσποτικῇ καὶ θεῖα φρικτῇ κορυφῇ· Χριστέ τῶν ἱγνῶν Σου ἐτελάβετο τῶν ἀχράντων κεχραμέναις παλάμαις : Ἀλλ' ἐβόα πάντα τὰ ἔργα Κυρίου κτλ.

Δάκρυοι πλύνει τοὺς πόδας τοῦ Πλάσαντος ἢ ὑπεύθυνος ἁμαρτίαις. Καὶ ἐκμάσει

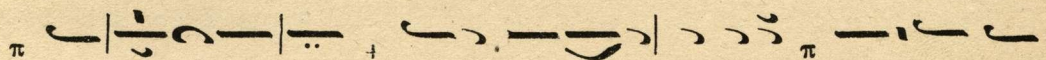
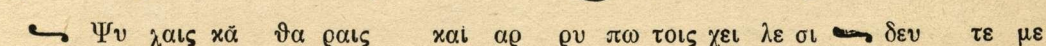
θριξί. Διὸ τῆς ἀπολυτρώσεως τῶν ἐν βίῳ πεπραγμένων ἐν διήμαρτεν. Ἄλλ' ἐβόα : Πάντα τὰ ἔργα κτλ.

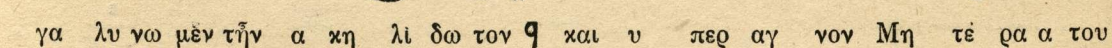
Ἰερουργεῖται τὸ λύτρον εὐγνώμονι· ἐκ σωτηρίων σπλάχνων τε καὶ δικρῶν πηγῆς Ἐν ᾗ (τηγῇ) διὰ τῆς ἱξαγορεύσεως ἐκπλυθεῖσσι, οὐκατισχύνετο Ἄλλ' ἐβόα : κτλ.

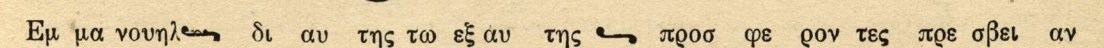

Αἰνοῦμεν Εὐλογοῦμεν. Ρῆμα τυράννου.

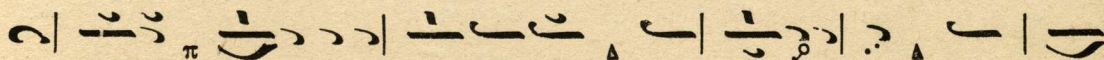
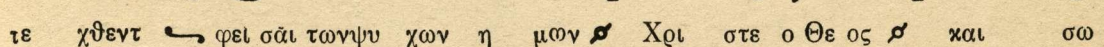

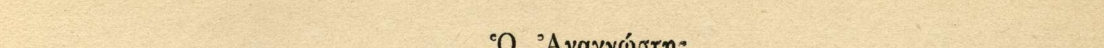
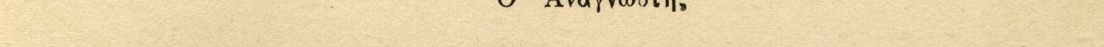
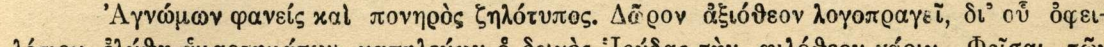
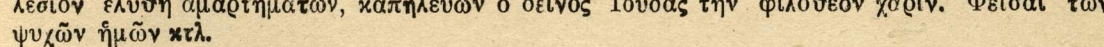
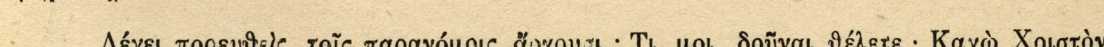
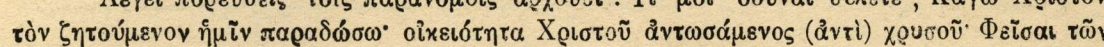

Ἱερεὺς : Τὴν Θεοτόκον

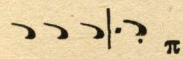
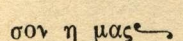
Ὡδὴ Θ' ὁ εἰρμός

π π
Ψυ χαις κᾶ θα ραις και αρ ρυ πω τοις χει λε σι δευ τε με

  π
γα λυ γω μὲν τῇν α κη λι δω τον 9 και υ περ αγ νον Μη τέ ρα α του

 π π
Εμ μα νουηλ δι αυ της τω εξ αυ της προσ φε ρον τες πρε σβει αν

 π

 π
σον η μας

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἀγνώμων φανείς καὶ πονηρὸς ζηλότυπος. Δῶρον ἀξιόθεον λογοπραγεῖ, δι' οὗ δφειλέσιον ἐλύθη ἁμαρτημάτων, καπηλεύων ὁ δεινὸς Ἰούδας τὴν φιλόθεον χάριν. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν κτλ.

Λέγει πορευθεὶς τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι : Τι μοι δοῦναι θέλετε ; Καγὼ Χριστὸν τὸν ζητούμενον ἡμῖν παραδώσω· οἰκειότητα Χριστοῦ ἀντωσάμενος (ἀντὶ) χρυσοῦ· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν κτλ.

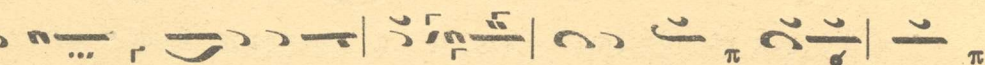
ᾠδὴ πηρωτικῆς φιλαργυρίας, ᾠδὴ Ἀσπονδῆς ὁθεν. λήθης εἴτυχες ὅτι ψυχῆς οὐδ' ὅλως ἴσο-
στάσιος ὁ κόσμος, ὡς ἐδιδάχθη. Ἀπογνώσας γάρ, σαυτὸν ἐβρόχισας ἀνάψας (κρεμασθεὶς
προδότα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν κτλ.

Τὸν νυμφῶνα Σου. Πᾶσα πνοὴ ἤχ. Α΄

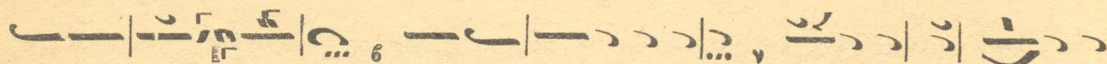
Αἰνεῖται Αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης. Αὐτοῦ.

π

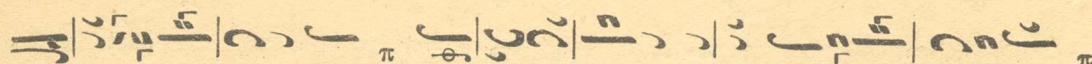
9 Σε τοντης Παρ θέ ε νου Υι ον 9 πορ νή ε πι γνου

3 | 5 π

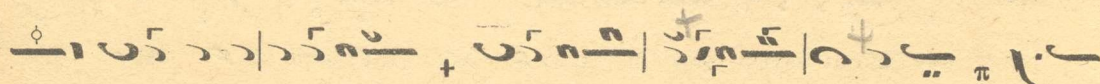
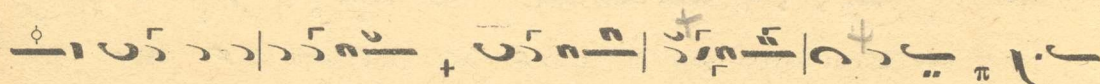
σα Θε ον 77 ε ε ε ι λε ε γε ε εν 9 εν κλανθ μω 9

 6

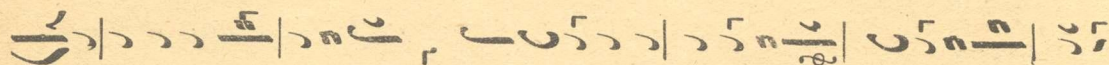
δυ σω που ου σα 2 ως δα κρυ ων 2 α ξι ι α πρα

 π

α ξα σα α 9 δι α λυ σο ον το χρε ο ος 2

φ + π

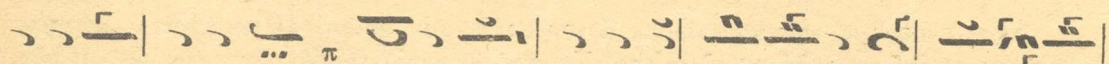
ω ωως κα α γω ω του ους πλο κα α μου ους 9 α

 2

γα πη σο ον φι ι λου σαν 77 ιην δι ι και ως μι σου μέ

 π 9

ε ε νην 2 και πλη σι ον τέ λω νφ ων Σε ε κη η ρυ υ

 π

υ υ υ υ υ ξω 9 Ευ ερ γε τα α φι λα αν θρω

π ε ε ρ
π ε ε ρ

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ·

Το πο λυ τι μη τον μυ υ ρον ρ η πορνη ε μι ξε με τα

δα κρυ υ ων ρ και ε ξε γε εν εις τους α χραν τους πο ο δα ας

Σου ου κα τα α φι λου ου σα α α ρ ε και νην ευ θυς

ε δι και ω σας ρ η μι ιν δε συ υγ χω ρη η σιν

δω ω ω ρη ησαι αι ρ ο πα θων υ υ περ η

μων ρ και σω ω σο ον η μα ας ρ

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ·

ρ Ο τε η α μαρτω λος ρ προ σε φερε το μυ ρον ρ

το τε ο μα θη της ρ συν ε φω ω ω νει τοις πα ρα νο

ο μοι οἷς ᾗ η μεν εχαι ρε κς νου σα το πο λυ τι ι μον ᾗ

δε ᾗ ε σπεν δε ᾗ πω ω λησαι το ον α τι μη

η το ο ον ᾗ αυ τη τον δεσ πο την ε πε γι νω σκεν ᾗ ου τος τ

Δε σπο του ε ε χω ρι ζε ε το Αυ τη η λευ θε ρου το ᾗ

ο Ι ου δας δου λος ε γε γο νει του εχ θρου δει ον η

α α θυ μι ι α Με γα α λη η η η με τα νοι

α x Ην μοι δω ρησαι Σω τηρ ᾗ ο πα θων υ υ περ η

μων ᾗ και σω σο ον η η μα ας ᾗ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ·

ᾗ Ω της Ι ου δα α θλι ο τη η τος ᾗ ε θε ω ρει την πό

νήν φι λού σαντα ι χνη η και ε σκε πτε ε το δο ο λω η τ

προ δο σι ας το φι ι λη η μα α η ε κει νη τους πλο κ

μους δι ε λυ σεν η ου τος τω θ υ μω ω ε δεσ μει ει

το ο η φε ρων αν τι μυρου την δυ σω δη κα κι αν η φθον

γαρ ου ουκ οι δε η προ ο ο τι ι μα αν το ο ουμ ο

η ε ρο ο ον η ω της Ι ου δα α θλι ο τη η το η αφ ης η ο

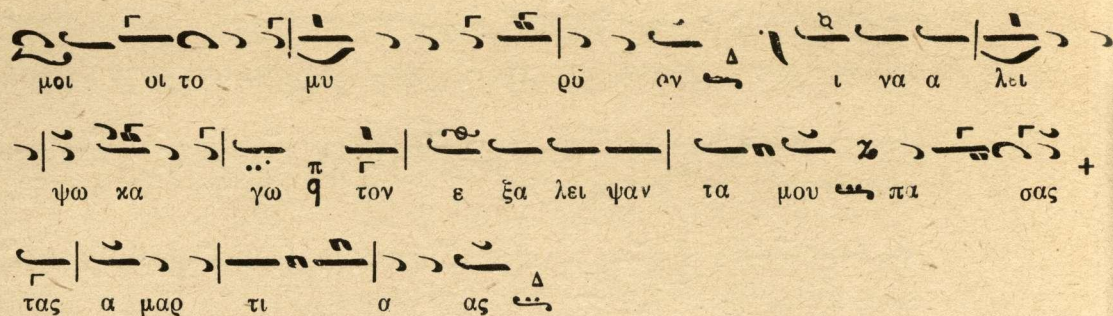
σαι ο Θε ος η τας ψυ υ χα ας η η η μω ων η

Δόξα. Ἦχος Β'.

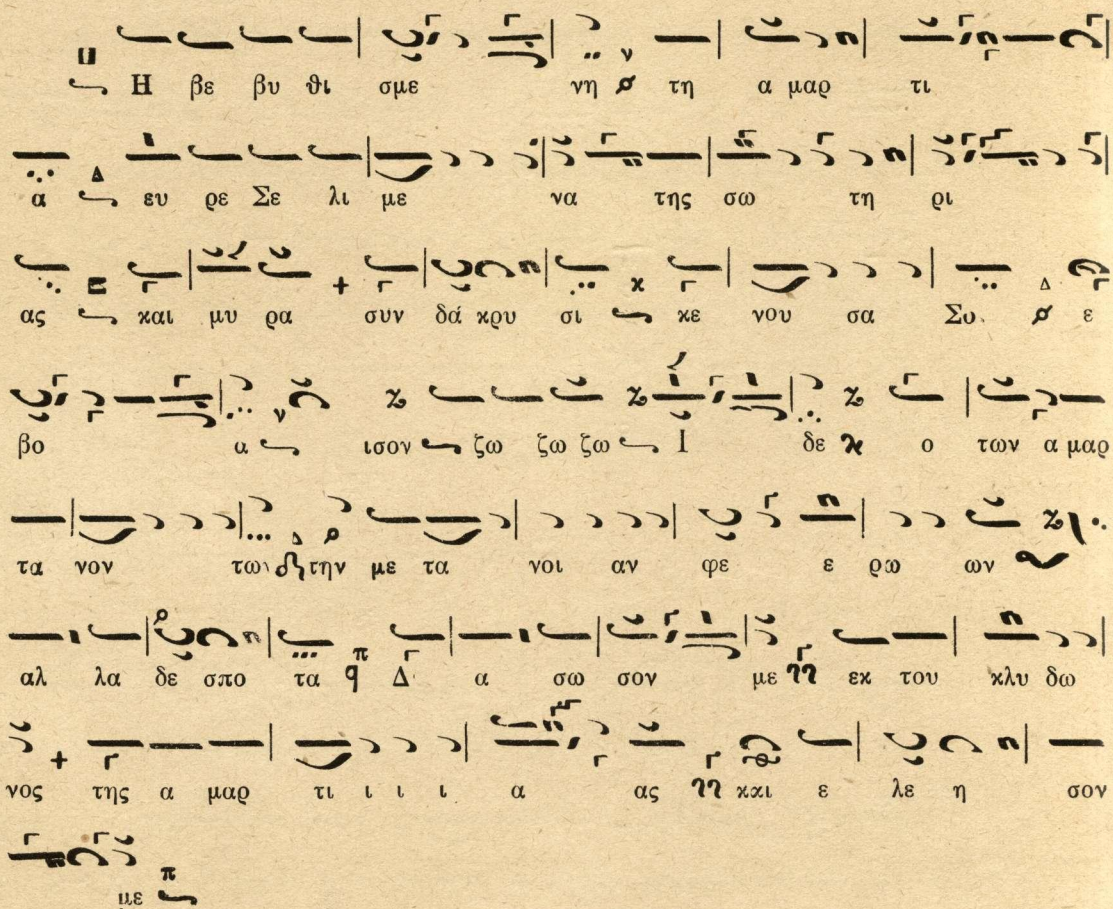
Δ Η η α α μαρ τω λος ε δρα με περι α σα σθαι πο λυ

υ υ τι μο ον μυ υ ρον του μυ ρι ι σαι το ον ε ε ευ ερ γε

ε την και τω μυ ρε ψω ω ε ε βο ο α Δο ος

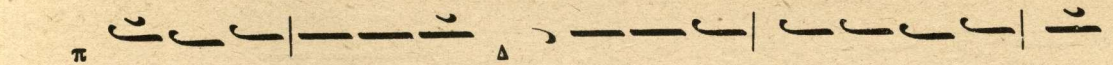

Καὶ νῦν Πλ. β'

Εἶτα: Σοὶ δόξα πρέπει. Πληρώσωμεν, Ἐκφώνησις.

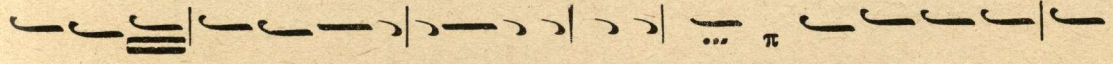
Ἀποστιχα, πλ. β°

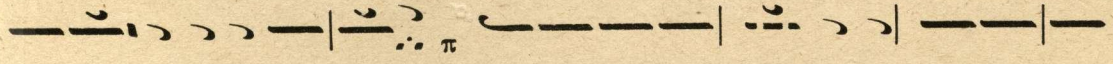
 Ση με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν τη οι κι

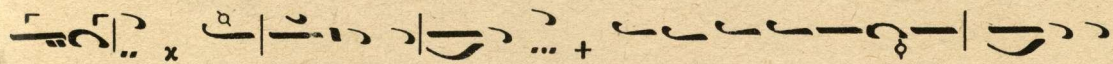
 α του Φα ρι σαι ου και γυ νη α μαρ τω λος προ σελ θου σα τοις

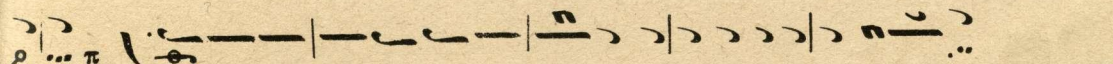
 πο σιν ε κυ λιν δου ου το βο ω σα I δε την βε βυ

 θι σμε νην τη α μαρ τι α την α πηλ πι σμε νην δι α τας πρα

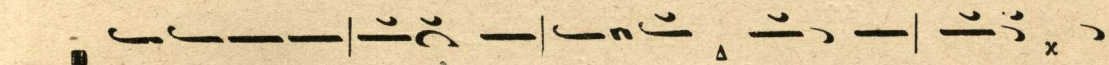

 ξεις την μη βδε λυ χθει σαν πα ρα της ση ης α γα θο ο τη

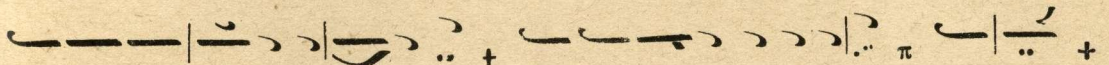

 τος και δοσ μοι Κυ ρι ε την α φε σιν των κακων και σω σον με

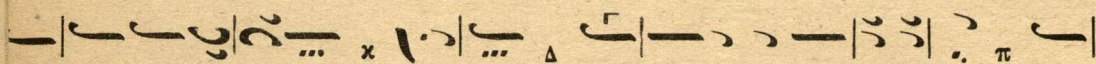
Στιχ, Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ τοῦ ἐλέους Σου καὶ ὑψοράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

 Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας Σοι τω δεσ πο τη ης

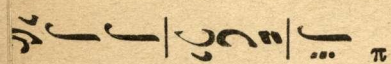
 πλω σεν I ου δας τας χει οας τοις πα ρα νο ο ο ο μοις η μεν

λα βειν την αφεσιν ο δε λα βειτιν α αρ γυ ρι α Δι

ο Σοι βο ο ω μεν τω πρα θεν τικαι ελευ θε ρω σαν τι η μας

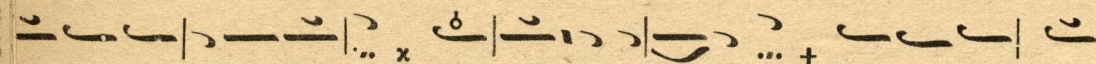

Κυ ρι ε δο ξα Σοι

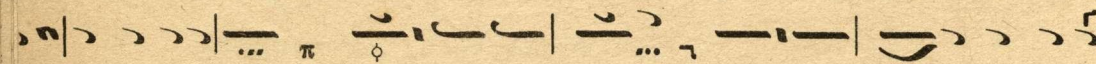
Στιχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου κτλ,

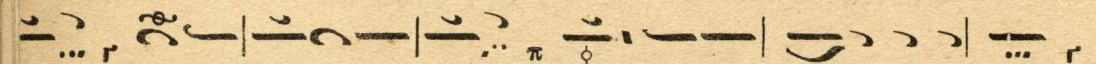
Η α πε γνω σμε νη δι α τον βι ον και ε πε γνω

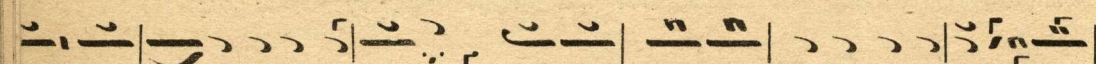
με νη δι α τον τρο πον το μυ ρον βα στα ζου σα προ σηλ θε Σι

ω σα Μη με την πορ νην α πορ ρι ι

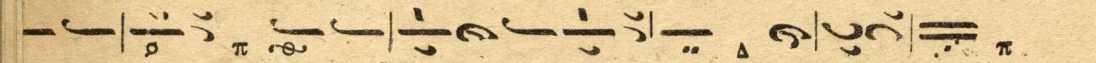
η ης ο τεχ θεις εκ παρ θε νου μη μσυ τα δα κρυ υ α

μη πα ρι δη ης η χα ρα α τωων αγ γε

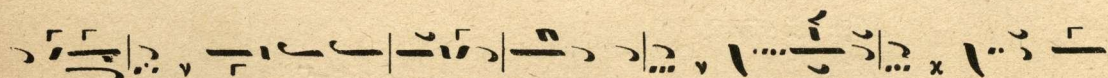
ων αλ λα δε ξαι με με τα νο ου σαν Δ ην

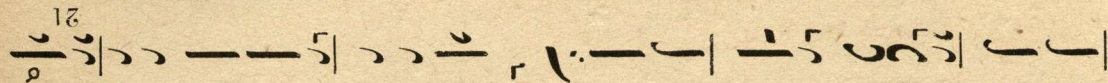

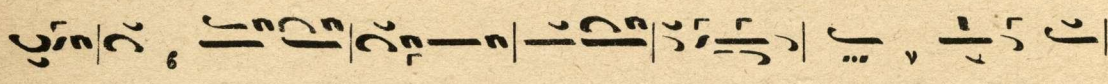
υκ α παν σω α μαρ τα νου σαν Κυ ρι ε και σω σον με

Δόξα καὶ νῦν πλ, δ°

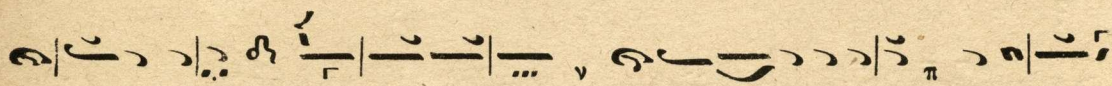
Κύ ρι ι ε δὲ η εν πο ο ολ λαις κ α μαρ τι ι
 ας κ πε ρι πε σου σα γυ υ νη η Δ τήν ην Σην δ αι
 με ε νη δ θε ε ο κ θε ο ο τη η τα δ μν ρο φο
 ο ρου ρ α να λα βου σα τα α α ξιν δ ο δυ
 με ε ε νη κ μν υ υ υ ρα α α α Σοί
 προ τού εν τα φι ἁ σμου κο μι ι ξει δ
 οί μοι δ οι οι μοι κ οι μοι λε γουσα ρ ο
 νυ υξ μοι Δ υ πα α α αρχει δ οι οι οι οι
 στρος α κο λά σι ι ας ζο φω δη ης
 ζο φω δη ης τε κ και α σε ε ε λη η νο ος Δ ε

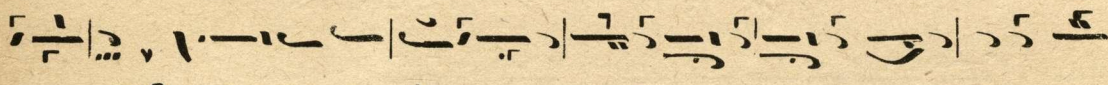

 ρως¹² της α μαρ τι ι ας Δε ξαιμου⁹ τας πη

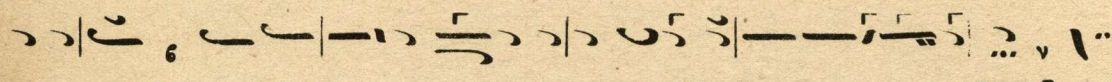

 γαςτωνδα α κρυ υ ων ο νε φε λαις δι ε

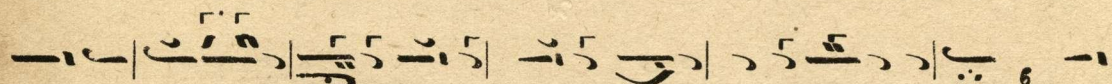

 ξα γων της θα λα α ασ σης το υ υ δωρ καμ φθη τι

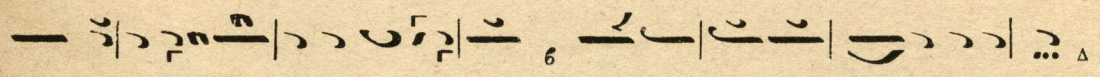

 μοι⁹ προςτους στε να αγ μους στε ν γ μους τηςκα αρ δι ι ας

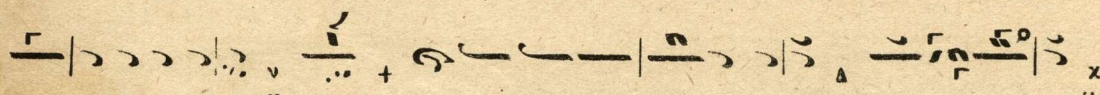

 ο κλι νας Δ τους ου ρα νους τη α φα τω σου κε νω

 σει κα τα φι λη η η

 σω ω τους α χρα αν τους Σου πο दा

 α πο σμη ξω του

 ου τους δε πα λι ν τοις της κε φα λη ης μοι

 βο στρυ χοις⁹ ων έν τω πα ρα δει σω ε ευ α

το ο δειλι νον ηη κρο το ο ον ηη κρο το ον δδ

κρο το τον τοις ω ω σιν η χη θει σα δδ και ἄλλως ηη κρο το

ον ηη τοιςω σιν η χη θει σα δδ τω φο βω ε

κρυ υ υ βη δδ α μαρ τι ων μου χ τα πλη η θη η χ

και κρι μα τωων Σου α βυ υσ σους κ τις ναι τι

ι ις ḡ ε ξι χνι α α α σει ḡ ψυ χο σω

στα Σω τη ηρ μου ου δδ Μη με την σην δου λην q πα

ρι δης χ ο α με τρη τον δδ ε χων το ε

λε ο ος δδ

Εἶτα: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, Ἅγιος ὁ Θεός, Κοντάκιον ὑπὲρ τὴν πόρνην. Κύριε
λέησον γ'. Ἐπουράνιε βασιλεῦ. Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΑΓΡΥΠΝΙΑ

(Ὁ ὁρθρος Μ. Πέμης)

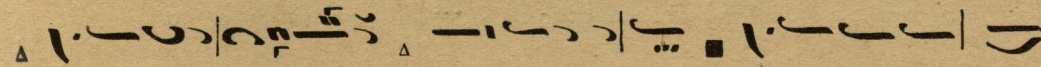
Μετά τὸ Ἀλληλούϊα ψάλλομεν τόδε:

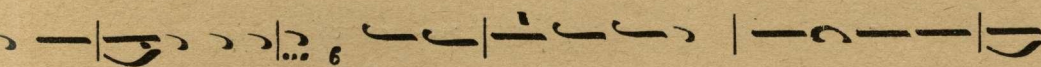
Ο τε οι εν δο ξοι μα θη ται ρ εν τω νι πτη ρι του δειπνου ε
 τι ζον το ρ το τε Ι ουδας ο δυσσε βης ρ φυ λαρ γυ
 αν νο σησας ε σκο τι ξε ε το ρ και α νο μοις κρι ταις ρ ε τον
 καιον κρι την πα ρα δι δω ω σι ρ βλε πε κ χρη μα των ε
 στα ρ ταν δι α ταυ τα α γ χο νη χρη σα με νοι ρ φευ
 γε κ α κο ρεστον ψη χην ρ την δι δα σκα λω τοιαν τα
 μη σα σαν ρ ο πε ρι παντας α γα θος ρ Κυ ρι ε δο ξα Σοι ρ (Τρις)

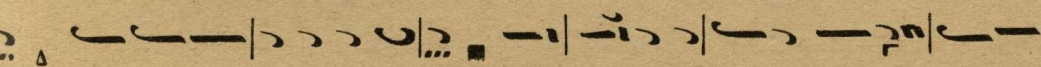
Καί εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον. ὁ Ν' Καί εἶτα, ὁ Κανὼν τοῦ Κοσμᾶ († 750) ἔστι δὲ μυσταγωγικώτατος φράσεις δὲ καὶ λέξεις ἀναμιμνήσκουσι τὰ ἀρχαῖα μυστήρια τῆς Ἑλευσίνου ὡς:

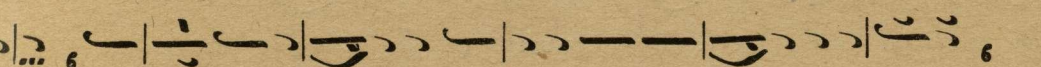
Ἀξύνετος, Ρῦπον μὴ ἔχων ἀπορρυθῆναι πρὸς τὰ: Ξυνητοῖσιν αἰίδω καὶ τὸ: Ἀλαδεσται καὶ ἄλλα,

ᾠδὴ Α' πλ. β' εἰρμολογικῶς. Εἰρμός

 Τμη θειση τμα ται πον τος ε ρυ θρος κυ μα το τρο

 δὲ ξη ραι νε ται βυθος ο αυ τος ο μου α ο πλ ις γε γο νως

 τος και πα νο πλι ι ταις ταφος ω δη δε θε ο τε ρ πη ης α νε

 πετο Εν δο ξῶς δε δο ξασται Χριστο ς ο Θε ο ς η η μω αν

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μετ' ἐπιγνώσεως τῶν ἐννοιῶν, καὶ πίστεως τὰ τρο-
 ῖα τὴν δὲ ἐπὶ φθόν : Ἐνδόξως δεδοξασται μέλπει ὁ χορὸς μετὰ τοῦ λαοῦ, κατὰ τὴν ἀρ-
 αν παράδοσιν τὴν λέγουσαν : τοῦ χοροῦ καθηγουμένου , συνεπηχεῖ ἅπαξ ὁ λαὸς, τὸν Εὐ-
 ἔτην ἀνυμνῶν.

Τροπάρια

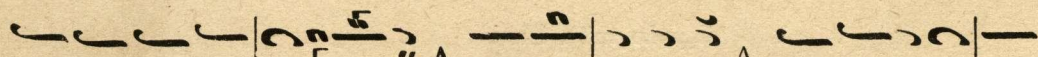
Ἡ πανταιτία καὶ παρεκτική ζωῆς, ἡ ἀπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, ᾠκοδόμησε τὸν
 ὄν ἐαυτῆς. ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου μητρὸς, Ναὸν γὰρ σωματικῶς περιθέμενος, ἐνδόξως,
 ὄξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν

Μυσταγωγούσα φίλους ἐαυτῆς τὴν ψυχοτρόφον ἐτοιμάζει τράπεζαν· Ἀμβροσίας δὲ
 ντως Σοφία τοῦ Θεοῦ, κιρνᾷ κρατῆρα πιστοῖς. Προσέλθωμεν εὐσεβῶς καὶ βοήσωμεν
 ὄξως δεδοξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν

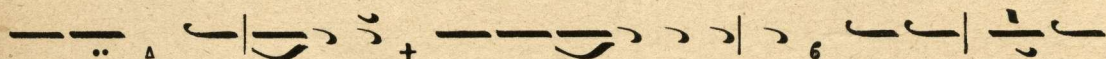
Ἀκουτισθῶμεν πάντες οἱ πιστοὶ συγκαλουμένης ὑψηλῇ βραχίονι, τῆς ἀκτίστου καὶ ἐμ-
 ου Σοφίας τοῦ Θεοῦ. Βοᾷ γάρ : Γεύσασθε καὶ γνόντες ὅτι ἐὼν Χριστὸς κράξατε :
 ὄξως δεδοξασται Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,

Ο εἰρμός

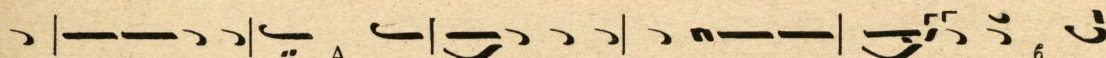
ᾠδὴ Γ' ὁ Εἰρμός

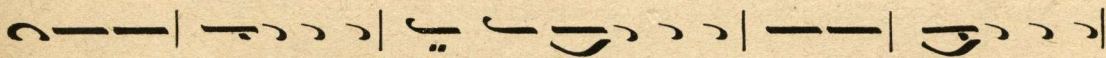
Κυ ρ̣ι ος ων πα των και κτι στης Θε ος το κτιστον ο α

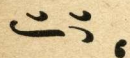
πα θης πτω χευ σας σε αυ τω η νω σας και το πα σχα

οις ε μελλες θα νειν Αυ τας ων σε αυ το ον προ ε τι θης φα

γε τε βο ων το σω μα μου και πι στειστε ρε ω θη σε ε

σθε ε

Ἀναγνώστης

Ρύσιον παντός τοῦ βροτείου γένους τὸ οἰκεῖον Ἀγαθὲ τοὺς τοὺς μαθητὰς ἐπότισας εὐφροσύνης ποτήριον πλήσας. Αὐτὸς γὰρ σεαυτὸν ἱερούργεις· πίετε βόων τὸ αἷμά μου, καὶ ἴσται στερεωθήσεσθε

Ἀφρων ἀνὴρ ὅς ἐν ἡμῖν προδότης τοῖς οἰκεῖοις μαθηταῖς προέφης ὁ ἀνεξίκακος

Οὐ μὴ γνώσητε ταῦτα, καὶ οὗτος (ὁ Ἰούδας) ἀσύνετος ὢν, οὐ μὴ συνήσει· Ὅμως ἐν ἡμοῖς μέινετε καὶ πίσται στερεωθήσεσθε

Κάθισμα· πρὸς τὸ: Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

(Ἰαχόναι)

Ὁ λίμνας καὶ πηγὰς καὶ θαλάσσας ποιήσας, Ταπεινῶσιν ἡμᾶς ἐκπαιδεύων ἀρίστην. Δεντῶ ζωννύμενος μαθητῶν πόδας ἔνιψε. Καὶ ὑποῖ ἡμᾶς ἀπὸ βάραθρων κακίας ταπεινούμενος ὑπερβολῇ εὐσπλαχνίας ὁ μόνος φιλόανθρωπος,

Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς μαθηταῖς Σου, μυστικῶς ἐδήλωσας τὴν παναγίαν Σου σφαγὴν, Δι' ἧς φθορὰς ἐλυτρώθημεν οἱ τὰ σεπτὰ Σου τιμῶντες παθήματα,

(Θεοφάνης)

Ὡδή Δ' Ἀνάγνωσις

Προκατιδὼν ὁ Προφήτης τοῦ μυστηρίου Σου τὸ ἀπόρρητον Χριστὲ προανεφώνησεν :
Ἔθου κραταίαν ἀγάπησιν ἰσχύος Πάτερ οἰκτίρμον.

Τὸν μονογενῆ Υἱὸν γὰρ Ἀγαθὲ, ἱλασμὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

Ἐπὶ .ὁ πάθος τὸ πᾶσι τοῖς ἐξ' Ἀδαμ, πηγάσαν ἀπάθειαν μολὼν Χριστὲ τοῖς φίλοις
Σου εἶπας : Μεθ' ὑμῶν ἐπεθύμησα τοῦ Πάσχα τούτου μετασχεῖν.

Ὁ χορὸς τὴν ἐμφθδὸν

Μεταλαμβάνων κρατῆρος, τοῖς μαθηταῖς ἐβόας ἀθάνατε· πίομαι λοιπὸν γεννήματος,
ἀμπέλου· οὐκέτι μεθ' ὑμῶν βιοτεύων .

Ἐμφθός.

Τὸν μονογενῆ ἐπεῖμε ἱλασμὸν ὁ Πατὴρ εἰς τὸς κόσμον ἀπέστειλε,

Πόμα καινὸν ὑπὲρ λόγον, πίομαι ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, Χριστὲ τοῖς φίλοις εἵρηκας.
Ὡσπερ γὰρ Θεὸς θεοῖς ὑμῖν συνέσομαι εἶπας,

Ἐμφθός

Τὸν μονογενῆ ἐπεῖ με ἱλασμὸν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε

Ὡδή Ε' Ἀνάγνωσις

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων ἑαυτοὺς
ἀναθέμενοι Χριστῷ· ὠραίους πόδας ἐξαπενίζοντο Εὐαγγελιζόμενοι, πᾶσιν εἰρήνην,

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶν ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσος χαλινοῦσα καὶ θα-
λάσσας ἀναχαιτίζουσα Θεοῦ σοφία· ὕδωρ νήπτηρι βάλλει, πόδας ἀποπλύνει δὲ δούλων δεσπότης,

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει ταπεινώσεως τύπον ὁ Δεσπότης. Ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόδι περιβάλλον ζώννυται λέντιον καὶ κάμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλύνει πόδας, Οὗ ἐν τῇ χειρὶ πνοή πάντων τῶν ὄντων

Ῥδῆ. ΣΤ

Ἀβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτημάτων ἐκκύλωσέμε. καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρον ὥς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότη βοῶ Σοι : Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Κύριον φωνεῖτε, ὦ Μαθηταὶ καὶ διδάσκαλον με· Καί γὰρ πέφυκα· Σῶτερ ἐβόας μμειῶθε τὸν τύπον ὃν τρόπον ἐν ἐμοὶ ἐθεάσασθε.

Ρῦπον τις μὴ ἔχων, ἀπορροφθῆναι πόδας οὐ δεῖται. Καθαροὶ ὦ μαθηταὶ ὑμεῖς δὲ οὐχὶ πάντες ἐνός ροπῇ γὰρ ἐξ ὑμῶν ἀτάκτως μαίνεται·

Κοντάκιον.

Τὸν ἄρτον λαβὼν εἰς χεῖρας ὁ προδότης κρυφίως αὐτὰς ἐκτείνει· καὶ λαμβάνει τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος,

Ὁ οἶκος.

Τῇ μυστικῇ τραπέζῃ ἐν φόβῳ προσεγγίσαντες πάντες καθαφαῖς ταῖς ψυχαῖς τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότη ἵνα ἴδωμεν πῶς ἀπονίπτει τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ πῶς ἐκμύσσει τῷ λεντίῳ. Καὶ ποιήσωμεν ὥσπερ κατείδομεν ἀλλήλοις ὑποταγέντες ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες, Αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς, οὕτως ἐκέλευσε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ἔλλ' οὐκ ἤκουσεν Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Εἶτα τὸ παρὸν

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι πατέρες ἀλλήλοις διαδόχως ἐκ τε τῶν θείων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων παραδεδώκασιν ἡμῖν τὴν σαρά τινα ἐφορτάζειν τὸν ἱερὸν νιπτῆρα, τὸν μυστικὸν δειπνον (ἦτοι τὴν παράδοσιν τῶν φρικτῶν μυστηρίων) τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν,

Στίχο εἰς τὸν νιπτῆρα

Νίπτει μαθητῶν ἑσπέρας Θεὸς πόδας Οὐ· ποῦς, πατῶν ἦν εἰς Ἐδὲμ δαίλης πάλαι,

Στίχοί εἰς τὸν μυστικὸν δεῖπνον

Διπλοῦς ὁ δεῖπνος· Πάσχα γὰρ νόμου φέρει καὶ Πάσχα καινόν. Αἶμα σῶμα Δεσπότη

Εἰς τὴν προδοσίαν

Τὶ δεῖ μαχαιοῶν; τί ξύλων; λοοπλάνοι; Πρὸς τὸ θανεῖν σπεύδοντα εἰς λύτερον κόσμον

Τῇ ἀφάτῳ Σου εὐσπλαγνία Χοιρῶν· ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς Ἀμήν.

Ὡδὴ Ζ ὁ Εἰρημός. Ἀναγνώσις

Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι καμίνου φλόγα οὐκ ἔπηξαν ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες
δροσιβόμενοι ἐπαλλον : Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν .

Ὡδὴ Ἡ' ὁ εἰρηὸς

٢٠٠

προ κιν δυ νευοντες βα σι λευ ον τοσκα τε πτυ σαν προστα γης α

λο γι σιου και συ νημ με νοι ω ουκ ε χω νευ θησαν πυ ρι

του κρατουντος ε παξιον α νε μελπον τον υμνον τον Κυρι

αι τους παντας εις ψυχαυ ποτα + εν εναντιον

ω νᾱς

ω νᾱς

Οἱ δαιτυμόνες οἱ μακαριστοί, ἐν τῇ Σιών τῷ λόγῳ προσκαρτερησαντες, Οἱ Ἀποστολοιπαρεῖποντο τῷ ποιμένι ὡς ἄρνες, καὶ συνημμένοι ᾧ οὐκ ἐχωρίσθησαν Χριστῷ θεῷ λόγῳ τρεφόμενοι, εὐχαρίστως ἐβόων·(ἐπὶ τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ,

Νόμου φιλίας ὁ δυσώνυμος, Ισακαριώτης, γνῶμη ἐπιλαθόμενος, οὓς ἐνίψατο εὐτρέπισε πρὸς προδοσίαν πόδας. Καὶ σοῦ ἐσθίων ἄρτον, σῶμα θεῖον, ἐπῆρε πτερνισμόν ἐπὶ Σὲ Χριστέ, καὶ βοᾷν οὐ συνῆκε·(ἐπὶ τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ

Ἐδεξιούτο τὸ λυτήριον. τῆς ἁμαρτίας σῶμα, ὁ ἄσυνεῖδητος· Καὶ τό αἷμα, τό χεόμενον ὑπὲρ κόσμου, τό θεῖον. Ἄλλ' οὐκ ἤδεῖτο πίνων, ὃ ἐλίπρασκε τιμῆς· οὐ κακία προσώχθισε καὶ βοᾷν οὐ συνῆκε : (Ἐπὶ τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Αἰνοῦμεν. Εὐλογοῦμεν: Νόμων Πατρῶν. Τὴν θεοτόκον κτλ.

ᾠδή Θ. ὁ Εὐρυμῶς

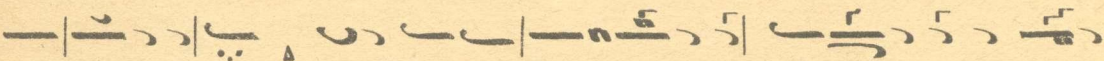

Ἐξ νι ας δε σπο τι κης και α θα να α του τρα πε
 ζης εν υ πε ρω το πω ταις υ ψη λαισφρεσι πι στοι Δευτε
 α πό λαι σωμεν ε πανα βε βη κο τα λο γον εκ του
 λο γουμα θον τε ες ον με γα λυ υ νο ο με εν
 Ο λο γοστοις μα θη ταις α πι τε φη το πα
 σχα εν υ πε ρω τοπω ω νους ε νι δρυ ται οις μυ
 στα γω γω σκευα σα τε α ζυ μω α λη θει ας λο γα το στερ
 ρον δε της χα ριτός με γα λυ να τε

Δι μι ουρ γον ο πα τηρ προ των αι ω ω νων σο φι
 ι αν γεν να αρ χη ην ο δωνμε εις ερ γα ε ε κτι ε
 τα νυν μν στι κως τε λου μενα λο γόςγα ρα κτι στος ων φυ σει
 τας φω νας οι κει ου μαι ου νυν προ σει λη φα

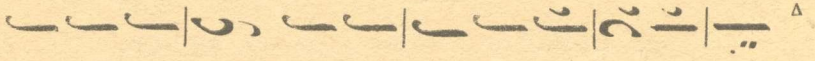
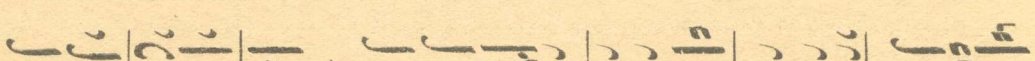
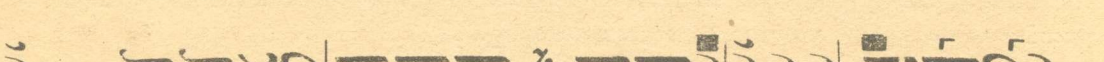
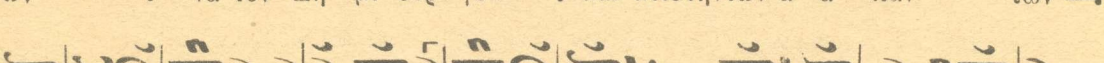
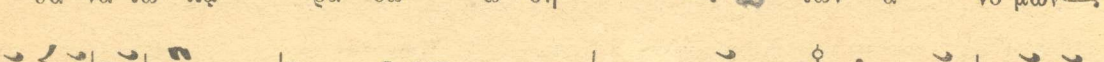
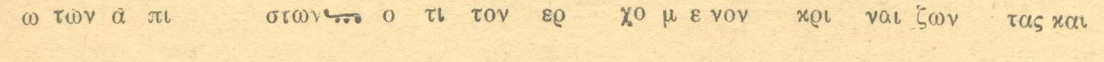
Ὡς ἄνθρωπος ὑπάρχω οὐσία οὐ φαντασία οὕτω θεὸς τῷ τρόπῳ τῆς ἀντιδόσεως, ἢ φύσις ἢ ἐνωθεῖσα μοι Διὸ Χριστὸν ἕνα με γνῶτε· τὰ ἕξ ὧν, ἐν οἷς, ἅπερ πέφυκα, σφύζοντα

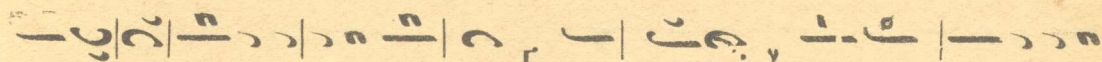
Σημ., Ἡ ᾠδὴ αὕτη καὶ τὰ τροπάρια εἶναι δογματικώτατα καὶ ὑψηλά. Ἐὰν δ' ὁ ψάλτης εἶναι ἀμαθὴς καὶ ἀμύητος πρὸς τὰ τοιαῦτα νοήματα, εἶναι ἀδύνατον νὰ ποδώσῃ μελικῶς καὶ ὑθμικῶς ταῦτα, Εἰν' ὁ τοιοῦτος ψάλτης κύμβαλον ἀλαλάζον.

Πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι
 ου αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ων ου ρα
 νων αι νει τε αυ τον εν τοι οισυ ψι στοις Σοι προ
 πει υ υμνον σο τω θε ω

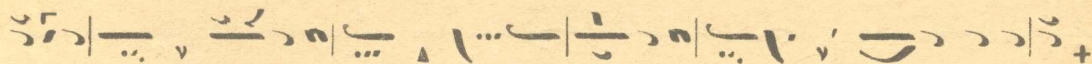

 Αἰ νει τε αυ το ον πα αν τες οι αγ γε ε λοι αυ του

 αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α μελ εις αυ

 του Σοι πρε πει υ υμνο ος τω θε ω

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ,

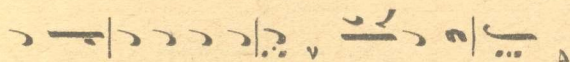

 Αἰνεῖτε αὐτον κα τα το πληθος της με γα λο συ νης αυ του

 Συν τρε χει λοι πον το συ νε δρι ον των Ι ου δαι αι

 ων ι να τον Δη μι ουρ γον και κτιστηντων α α παν των

 θα να τω πα ρα δω ω ση των α νο μων

 ω των α πι στων ο τι τον εθ χο μ ε νον κρι ναι ζων τας και

 νε κρους εις κρι ι σι ιν ευ τρε πι ζου σι τον

ι ω με νον τα πα θη σ̄ προς πά θος ε τοι μα

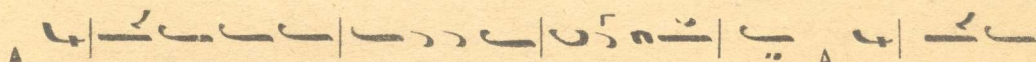
ζου σιν Κυ ρι ι ε μα κρο θυ υ με με ε γα αΣου

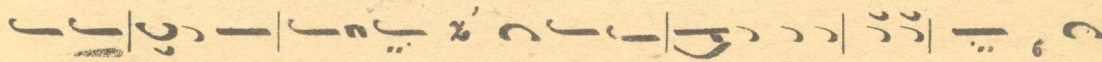
το ε λε ος Δο ξα Σοι

Αἰνε:τε αὐτὸν—ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ

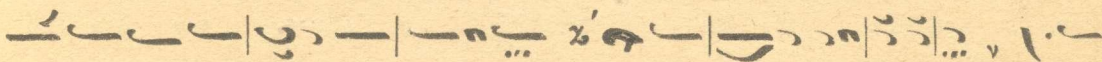
Ἰωάννου Μοναχοῦ (Δαμασκηνοῦ †760).

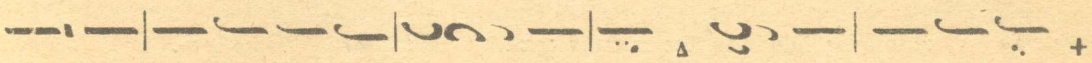
Ι ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ ρι ε ο βα ψας

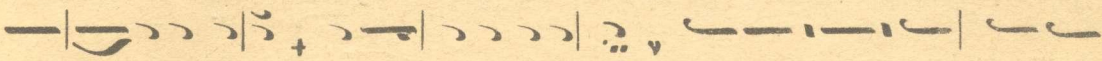
εν τω δειπνω την χει ρα εν τω τρυ βλι ω με τά Σου ε

ξε τει νεν α νομώ; τας χει ρας του λα βει ει ν α αργυ ρι α και

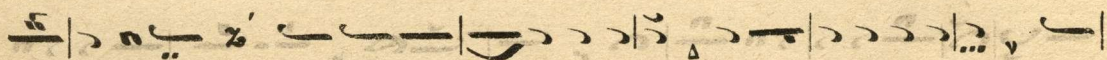
ο του μυ ρου λο γι σα με νος τι μην Σε τον α τι μη τον

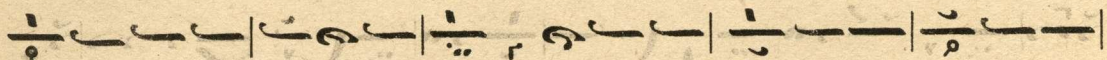
ευκ ε φρι ι ξε πω ω λη σαι Ο τους πο δας υ φα

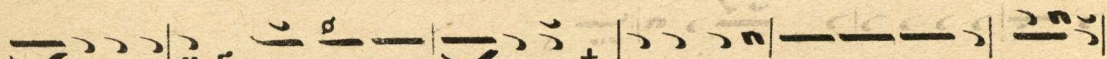
πλω σας ε πι το νι ψαι το αν Δε σπο την κα τε φι λη σε

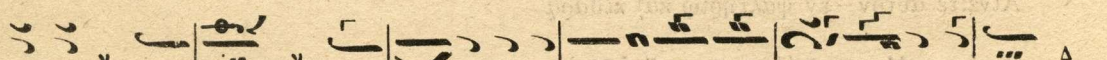
δο λι ως εις το προ δου ναι τοις α νο ο ο μοις χο

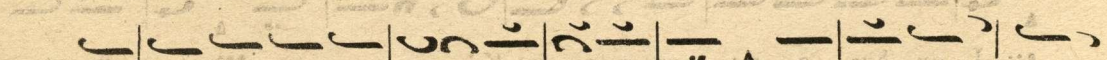
ρου δι α πο στο λών ρι φεις και τα τρι α κον τα ρι ψας αρ

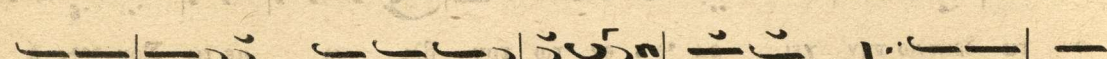
γυ υ ρι α Σου την τρι η με ρον α ά να α στα σι ιν ουκ οι

οι δε δι ης ε λε σ η η σο ο ον η μας

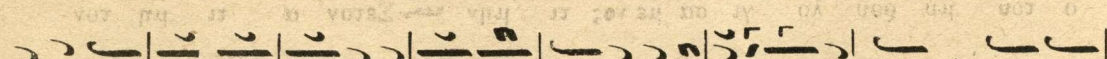
Ι ου δας ο προ δο της δο λι ος ων δε λι ω φι λη μα

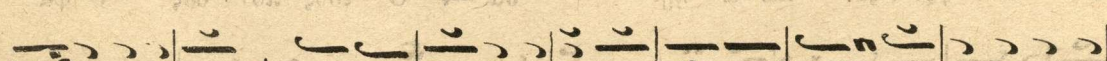
τι πλ ρε δω κε τον ω τῃ ρα Κυ ρι ον τον Δεσ πο

την των α παντωνωσ δου λον πε πρα κέ τοις πα ρα νο μοις ως προ

βα τον ε πι σφα γη ην ου τως η η κο λ θει ο α

μνος οτουν Θε ου ο υι ος ο ο του πα τρος ο μο νος πο λυ

ε λε ος

Τοῦ αὐτοῦ

Δ I ου δας ο δουλος και δο λι ος ο μα θη τη ης και ε

πι βου λος ο φι λο ος και δι α βο λος

εκ των ερ α πέ φα αν θη η η κο λου

θει γάρ τω δι δα σκα λω και καθ ε αυ τον ε με λε τη

Δ σε την προ δο σι α αν ε λε γε καθ ε αυ τον

πα ρα δω σω του τον και κεο δη σώ κ τά συ να

χθε εντά χρή μα τα ε πε ζη τει δε και το μν ρον πρα

θη ναι και τον I η σου ουν δο λω κρα τη θη

ναί α πε δωκενα σπα σμον πα ρε δω κε τὸν Χριστον

και ως προ βατον ε πι σφα γην ου τως η κο

λου θει ει ο μο νος ευ σπλα χνος και

φι λαν θρω πο ος

Σημ. Τὸ: Καὶ ὡς πρόβατον ἐπισφαγὴν πρέπει νὰ ψαλῇ μὲ φωνὴν θρηνώδη.

Δόξα καὶ νῦν. ἡχ Β' τοῦ αὐτοῦ

Ον ε κη ρυ ξεν α μνον Η σα ι ας ερ χε

ται ε πι σφα γη ἦν ε κου σι ον και τὸν

νω τον δι δω σιν εις μα στι γας τας σι α γο

νας εις ρα πι σμα τα το δε προ σω

πονου α πέ στρα φη α πο αί σχυ νης ε εμ πτυ

σμα των θανατω δε ασχημονι καταδικα

ζε ται παντα ο α να μαρτη τος εκουσι ως κα

τα δε χε ται ι να δω ρη ση ται πα σι την

εκ νε κρων α α να α στα σιν

Σοι δόξα πρέπει. Αἴτησις ἀκρόφωνησις. Ἀπόστιχα,

Ἦχ. πλ, δ' ποίημα Μεθοδίου Πατριάρχου († 845)

Ω ση με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν η χθη συ νεδρι

ον και κατ αυ του κε να ε βου λευ σα το πα ρα δου ναι πι

λα τω εις θανα τον τον α νευ θυ νον

ση με ρον την των χρη μα των αγ χο νη ου δας ε αυ το

πε ρι τι θη η σιν και στε ρει ται κα ατ αμ φω ζω ης προ σκαί

ρου και θει ας Ω Ση με ρον Κα ι α φας λ α κων

προ φη τευ ει λ συμ φε ρει λε γων Ω υ περ του λα νου

ε ε να τυ λε σθαί Ω ηλ θε ε γαρ υ περ των α μαρ

τι ων η μων του πα θειν Ω ι να η μās ε λευ θε ρω ση Ω εκ

της δου λειας του εκ θρου Ω ως α γα θος Ω και φι λαν

θρω προς Ω

Στιχ. Ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Πλ. δ° Ἰω. Μοναχοῦ. (Δαμασκηνοῦ)

Ω Ο τρο προς Σου Ω δο λι ο τη το ος γε μει πα ρα

νο με Ι ου δα Ω νο σων γαρ φι λαρ γυ ρι αν ε

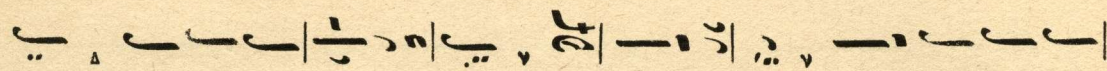
κε ερ δη σας μι σαν θρω πι αν Ω ει γαρ πλουτον η γα

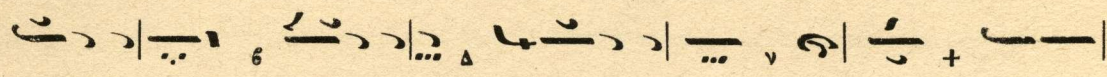
πας **α** τι τω πε ρι πτω χει ας δι δα α σκον τι ε φοι τας **δ**
 ει δε και ε φι λεις **α** ι να τι ε πω λεις τον α τι μη τον **δ**
 προ δι δου ουσεις μι αι φο νι αν **δ** φρι ξον **δ** η λι
 ι ε στε να ξον η γη **δ** και κλο νου με ε νη **α** βο η
 σόν **α** A νε ξι κα κε **α** Κυ ρι ε δο ο ξα
 Σοι **δ**

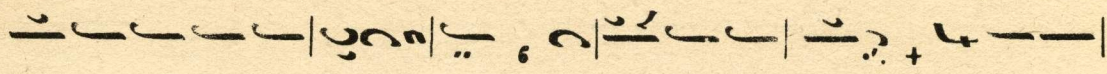
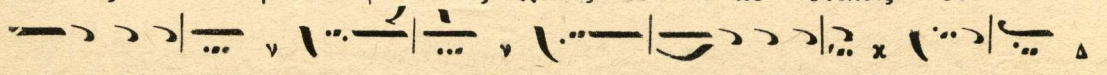
Στιχ. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἑμσὺ Κύριε Κύριε. μή ἐγκαταλίπης με·

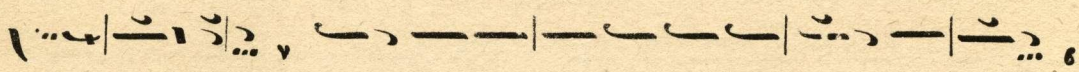
(Μεθοδίου Πατριάρχου † 845)

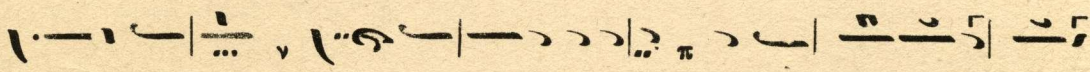
δ Μη δέι εις ω πι στοι **δ** του δε σπο τι κου δειπνουα α μυ η
 ητος **α** μη δεις ο λως ως ο Ι ι ου δας δο λι ως προ σι ι τω
 τη τρα πε ζη **δ** ε κει νος γαρ **α** τον ψω μον δε ξα με

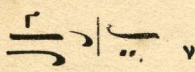

 νος ρ̣ κα τα του α αρ του ς ε χω ρη σε ρ̣ σχη μα τι μεν

 ων μα θη της ς πράγμα τι δε ρ̣ παρων φονευ της ρ̣ τοις μεν I ου

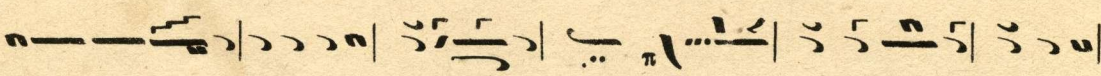

 δαι οis σύ να γαλ λο με νος ς τοις δε Α πο στολοις συν αυ λι

 ζο ο με νος ρ̣ μι σων ς ε φι λει ρ̣ φι λων ρ̣

 ε μι σει ρ̣ τον ε ξι γε ρα σαν τα η μας της κα τα ρας ς

 τον θε ον ς και Σω τη ρα ρ̣ των ψυ χων η

 μων

Δόξα και νῦν ἡχ. πλ. Α' (Κοσμά)

 ρ̣ Μυ στα γων Σου Κυ ρι ετους μα θη τας ρ̣ ε δι

 δα σκες λε γων ρ̣ ω φι λοι ο

ρα τε ᾗ μη δεις η μας χω ρι σει μου φο βοσδῳ

ει γαρπα σλω α αλλ υ πε ερτου κο σμου ρ

Μη ουνσκανδα λι ζς σθε εν ε μοι ᾗ ουγαρηλθον δι α κο νη θη

ναι ρ αλ λα δι α κο νη σαι ᾗ κ.ι δου

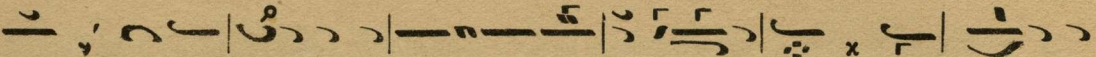
ναι την ψυ χη ην μου ᾗ λυ τρο ον υ πε εθ

του κο σμου ρ ει ουν υ μεις φι λοι μου ε στες ᾗ

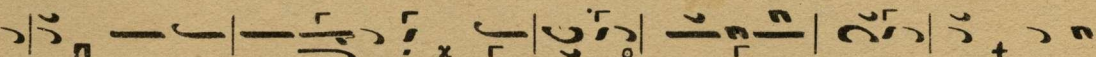
ε με μι μεΙ σθε ᾗ Ο θε λων

πρω τος ει να ᾗ ε στω ε σχα τος ρ Ο δε

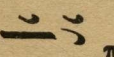
σπο της ως ο δι α κο νος π Μει να τε ειν ε

 μοι ι να βο τρυ υν φε ρη τε ε γω ω γαρ

 ει μι της ζω η ης η αμ πε λο

 ος π

Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι. καί Τρισάχιον.
 Τό προσόφριον καὶ προσφυνιας ἡχος Γ'.
 ε# Προφυνια
 Εὐωνυμίας
 Ἀσάγυς

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, Ἀλληλουῖα, Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ. Εὐαγγέλιον εἶτα τὰ Ἀντίφωνα
ὡς ἐξῆς.

Ὁ ἄρχων τῶν λαῶν σου νηχθήσαν ὁ κατὰ τοῦ Κυρίου ὁ κα

וְיָבִיט עַל הָאָדָם וְעַל הָאֵשׁ וְעַל הַיָּם וְעַל הַבְּרִיָּה וְעַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָדָם וְעַל הָאֵשׁ וְעַל הַיָּם וְעַל הַבְּרִיָּה וְעַל הַשָּׁמַיִם

κα τὰ του Χρι στονου αυτου

[illegible]

Λο γ ν πα ρα νομον κα τε θε το κατ ε μου **κ** Κυ ρι ε Κυ

ρι ε μη εγ κα τα λι ι πη ης με

ρι ε ϟ μη εγ κα τα λι ι πη ης με ϟ

[illegible]

Τας αι σθη σεις η μων **κ** κα θα ρα ας τω Χρι στω πα ρα

στη σωμεν **δ** και ως φιλοι αυτου τας ψυχας ημων θυσωμεν δι αυ

στη σωμεν Ω και ως φιλοι αυτου τας ψυχας ημων θυσωμεν δι αυ

τον και μηταις μεριμναις του βι ου9 συμ πνι γω μεν ως ο Ι ου δας

τον ὁ καὶ μηταῖς μεριμναῖς τουβι ουῖ συμ πνι γω μεν ως ο Ι ου δας ὁ

αλλ εν τοις τα μει οις η μων κρα ξω μεν ὁ Πατερ η μων ὁ ο εν τοις ου

ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις ἡ μὲν κραξὼ μὲν Πατέρῃ μὲν ὁ ἐν τοῖς οὐ

σο με θα

Δόξα κηὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

Ὅν ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως διὰ παντός ὡς φιλόανθρωπον, μὴ διαλίπης δυσω-
ποῦσα ἵνα κινδύνων σῶσῃ τοὺς εἰς Σὲ καταφεύγοντας.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἐκτος 13'

Δι α Λα ζα ρον την ε γερ σιν Κυ ρι ε το ω σαν να

Σοι ε κραυ γαζον παι δεσ των Ε βραι ων φι λανθρω πε ο δε πα ρα νο

μος Ι ου δας ουκ η βου λη θη συ νι ε ναι

Εν τω Δει πνω Σου Χρι στε ο Θε ος τοις μα θη ταις Σου προ

ε λε γες εις εξ η μων πα ρα δωσειμε ο δε πα ρα νο μος Ι ου

δας ουκ η βου λη θη συ νι ε ναι

Ι ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ε ο πα ρα δωσων

Σε τις ε στι τουτον δι α του αρ του υ πε δει ξας ο δε πα ρα

νο μος I ου δας ουκ η βου λη θη συ νι ε ναι

π Ε ις τρι α κον τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ε και εις φι

λη μα δο λι ον ε ζητ υν I ου δαι οι α πο κτειναι Σ ο δε πα

ρα νο μός I ου δας ουκ η βου λη θη συ νι ε ναι

π Εν τω νι πτη ρι Σου ρι στε ο Θε ος τοις μα θη ταις Σου

προ ε τρι πε ου τω ποι ει τε ωσπερ ι δε τε

π Γρη γο ρει τε και προ σευ χε σθε ι να μη πειρα σθη η τε τοις

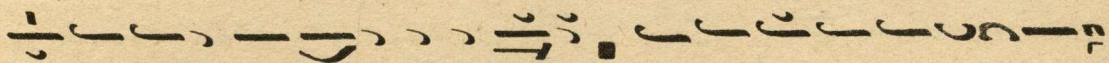
μα θη ταις Σου ο Θε ος ημων ε λε γες

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

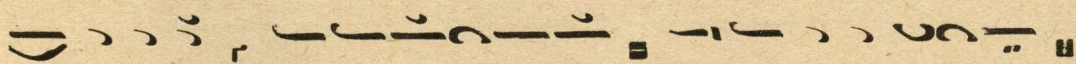
Διάσφον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους Σοῦ Θεοτόκε· ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἶς Σε καταφεύγομεν ὡς ἀρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Κάθισμα ἡχος βαρὺς

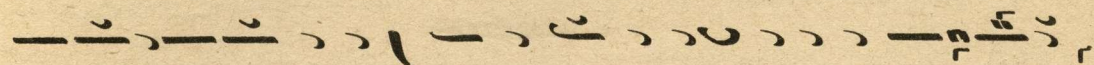
π Εν τω δει πνω τους μα θη τα ας δι α τρε ε φων και την

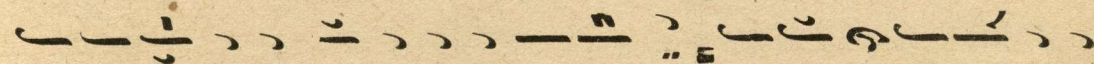
σκη ψιν τηςτρο δο σι ας γι νωσκων ρ̣ εν αυ τω τον Ι ου ου δα αν

δι η λεγ ξας ρ̣ α δι ορ θω τον μεν ρ̣ του τον ε πι στα με νος ρ̣

γνο ρι σαι δε πα σι βου λο με νος ο τι θε λωλ πα ρε δο θης ρ̣

ι να κο σμον αρ̣ πα σης του αλ λυ τρι ου ρ̣ μα κρο θυ με δο ο ξα

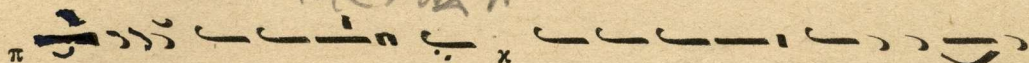
Σοι ρ̣

Εὐαγγέλιον Β, κατὰ Ἰωάννην.

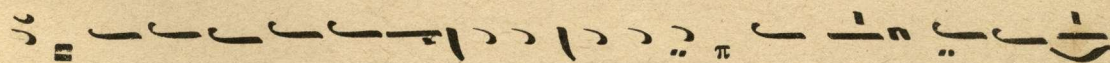
Ἀρχὴ—Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς.—Τέλος—Ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ Σου, ἢ τῇ συγκαταβάσει Σου ἢ τῇ σταυρώσει Σου.

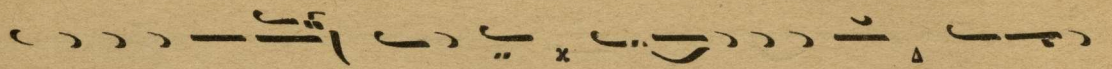
Ἀντίφωνον Δ' *Ὁ ἀριστοὺς*
Ὁ ἥχος τῆς Α'

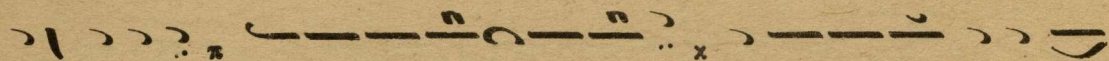

π ρ̣ Ση εε ρ̣ον ο Ι ου δας ρ̣ κα τα λιμ πα νει τον δι δασκα

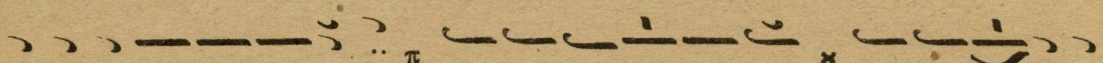

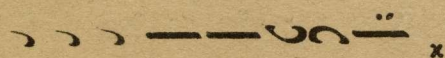
ον ρ̣ και πα ρα λαμ βα νει τον Δι α βο λον ρ̣ τυ φλου ται τω πα

 θει τηςφι λαρ γυ ρι ας ρ εκ πι πτειτουφω τος ρ ο ε σκο

 τι σμε ε νος ρ πως γαρ η δυ να το βλε πειν ρ ο τον φω στη ρα πω λη

 η σας ρ τρι α κον τα αρ γυ ρι ι ων ρ αλλ η μιν α νε τει λεν

 ο πα θων υ περ του κο σμου ρ προς ον βο η σω μεν ρ ο πα θων και συ

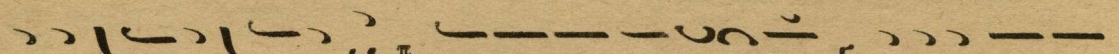

 μπαθων αν θρω ποις δο ξα Σοι ρ

 ρ Ση με ρον ο Ι ου ου δος ρ πα ρα ποι ει ται θε ο σε βει αν

 και αλ λο τρι ου ται του χα ρι σμα τος ρ υ πο θων μα θη της ρ γι

 νε ται προ δο της ρ εν η θει φι λι κω ρ δο λον υ πο κρυ πτει ρ και

 προ τι μα ται α φρονως ρ της του δε σπο του α γα απης ρ δου λευ

 ει νφι λαρ γυ ρι α ρ ο δη γος γε νο με νος ρ ρ συ νε δρι ου πα

— ρα νο μου η μεις δε ε χον τας σω τη ρι αν τον

Χριστοναυτον δοξασωμεν

π Τὴν φι λα δελ φι αν κτη σω με θα Ὡς εν χι στα αδελφοι Ἀ

καὶ μη το α συμ πλ θες ὃ προ^ς τους πλη σι ον η μων ρ ι να μη ως

ὁ δουλὸς κατὰ κρίθω ω μὲν ὁ ἀνελεήμων διὰ τὰς

να ριὰ 9 και ὡς ο Ι ου δας με τὰ με λη θε ἐν τας μη δέν ω

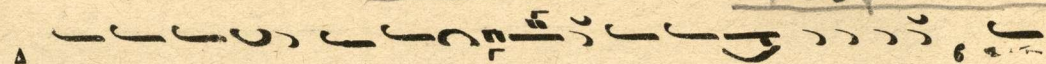
φρ λη ωμεν ρ

Δόξα καὶ νῦν.

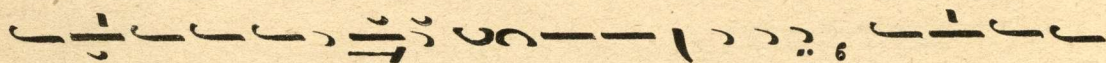
Δε δοξα σμε να πε ρι Σου **Ω** ε λα λη θη πάν τα χου **Θ** ο τι

ς κυ η σας σαρ κι τον των ο λων ποι η την θς ο το κε Μα ρι

α παν μνη τε και α πει ρο γα με 9

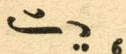
Ο μα θη της του δι δα σκά λου συ νε φω νείτην τιμην και

τρι α κον τα αρ γυ ρι οισ πέ πρᾶ κε τον Κυ ρι ον φι λη μα τι

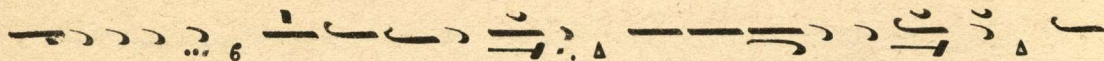
δο λι ω πα ρα δους αυ τον τοις α νο μοις εις θα νά

το ον

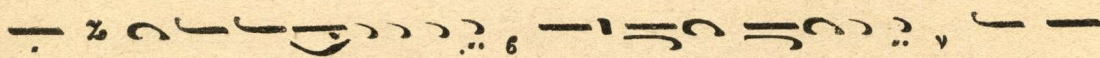
Ση με ρον ε λε γέν ο κτιστης ου ῥα νου και γης τοις ε αυ

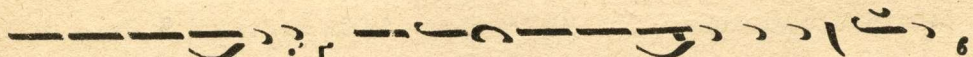
του μα θηταις ηγ γι γεν η ω ρα και ερ χε ται Ι ου δας ο

πα ρα δι δους με μη τις με αρ νη ση ται βλε πων με εν τω Σταυ

ρω εν με σω δυ ο ληστων πα σχω γαρ ως ανθρωπος και σω

ζω ως φι λανθρωπος τους εις ε με πι στε ευ ο ον τα ας

Δόξ ακαί νῦν.

Η αρ ρη τως επ ε σχα των συλ λα βου σα και τε κου

σα τον κτι στην τον ι δι ον Παρ θε νε σω ω ξε

τους Σε ε με γα λυ υ νο ον τα ας

Ἀντίφωνον Γ'

Οὐχὸς Βασιλῆς Γα

Ση με ρον γρηγο ρει ο Ι ου δας πα ρα δου ναι τον Κυ ρι

ον τον προ των αι ω νων Σω τηρα του κο ο σμου τον εκ πεν

τε α αρτων χορ τασαντα πλη θη Ση με ρον ο α νο μος

αρ νει ται τον Δι δασκαλον μα θη της γε νο με νος Δεσ πο

την πα ρε δωκεν αρ γυ ρι ος πε πρα κε τον μαννα χορ τα σαντα τον

ανθρω πον

Ση με ρόν τω σταυ ρω προ ση λω σαν Ι ου δαι οι τον Κυ ρι

ον **??** τον δι α τε μο ον τα **q̇** την θα λασσαν ρα α βδω **??** και δι α

γα γο ον τα **q̇** αυ τους εν ε ρη η μω **??** **Σ**η με ρον τη λογ χη

την πλευ ραν αυ του ε κεν τη σαν **??** του πλη γαις μαστι ξαντος **δ** υ περ αυ

των την Αι γυ πτον **??** και χο λην ε πο τι σαν **δ** τον μαννα τρο φην αυ

τοις ομ βρη σαν τα **??**

Κυ ρι ε ε πι το πα θος το ε κουσι ον **δ** πα ρα γε νο

με νος **δ** ε βο ας τοις μα θη ταις Σου **??** Καν μι αν ω ραν ουκ

ι σχυ σα τε α γρυ πνη σαι μετ ε μου **δ** πως ε πηγ γει λα τε **δ** α

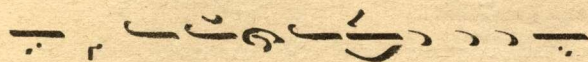
πο θη η σκεινδι ε με **??** Καν τον Ι ου δαν θε α σα σθε **δ** πως ουκ α

θε ευ δει **q** αλ λα σπου δα ζει **δλ** προ δου ναι με τοις πα ρα νο μοις **ηη** ε

γει ρε σθεπρο σευ χεσθε **ηη** μη τις με αρ νη ση ται **η** βλεπων με εν τω σταν

ρω **ηη** μα κρο θυ με δο ο ξα α Σοι

Δόξα και νυν

Χα'ρε Θεοτόκε ἡ τὸν ἄλωρητον ἐν οὐρανοῖς χωρήσασα ἐν μήτρᾳ Σοῦ. Χαῖρε Παρθέने τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ -Εμμανουήλ. Χαῖρε μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κάθισμα βαρὺς

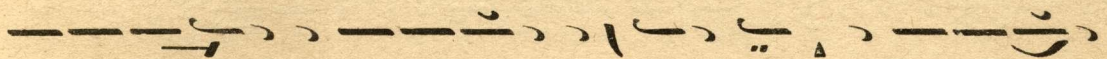
Γει

ηη Ποι ς σε τρο πος Ι ου δα **δλ** προ δο την του Σω τη ρος ειρ

γα σα το **ηη** μη του χο ρου **Σε** των Α πο στολων ε χω ρι σε **δλ** μη

νου χα ρι σμα τος των ι α μα των ε στε ρη σε **δλ** μη συν δει πνησας

ε κει νοις **δλ** Σε της τρα πε ζησα πω σα το μη των αλ λων νι

ψαστους ποδας σου οὐς υπερεθεν ωποσων αγαθων αμνη
 ημων εγε σου και σου μενη αχαριστος στη λιτευεται
 γνωωμη αυτου δε η ανεικαστος μακροθυμιακη ουτε
 ται και το μεγαλεος

Εὐαγγέλιον Γ' κατὰ Μὰτθαῖον.

Ἀρχὴ—Οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν,

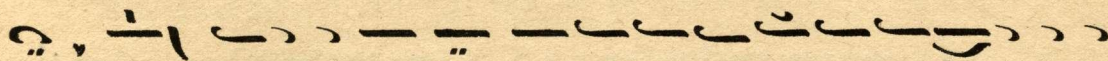
Τέλος—Καὶ ἰξέλθων ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς

Ἀντίφωνον Ζ'

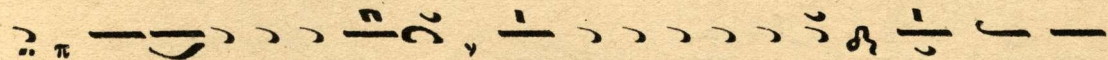
Τοῖς συλλαβουσι Σεπαρανομοις ανεχομενος ου
 τως εβοας Κυριε ει και επαταξατε τον ποιμενα και δι
 σκορπισατε τα δωδεκα τους μαθητας μου η

δυ να μιν πλειους η δω δε κα ρ λε γε ω νας πα ρα στη σαι α γ γε

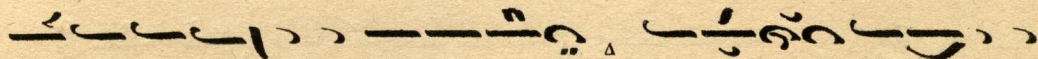
λων ρ αλ λα μα κρο θυ μω ι να πλη ρω θη α ε δη λω σα υ

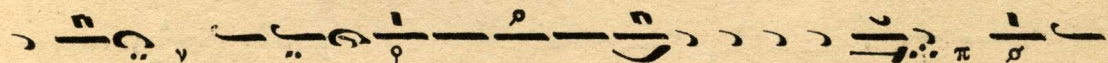
μιν ρ δι α των προ φη των μου ρ α δη λα και κρυ φι α Δ Κυ ρι ε

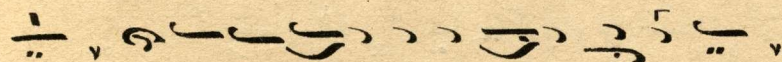
δο ξα Σοι ρ

Τρι τον αρ νη σα με νος ο Πετρος ρ ευ θε ως το ρη θεν αυ τω

συν η κεν ρ αλ λα προ ση γα γε Σοι δα κρυ α με τα ρνοι ας ρ ο θε

ος ρ ι λα σθη τι ι μοι και σω ω σο ον με ρ

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσοῦ.

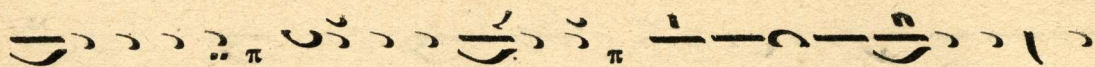
Ὡς πύλην σωτήριον. καὶ παραδειςον τερπνόν, καὶ φωτὸς αἰδίου νεφέλην ὑπάρχουσιν τὴν ἁγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν ἅπαντες λέγοντες τὸ χαῖρε αὐτῇ.

Ἀντίφωνον Η' ἤχ. β'

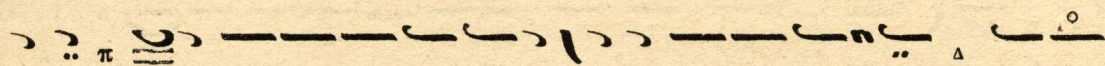
Εὐχαριστία

Ει πα τε πα ρα νο μοι ρ τι η κου σα τε πα ρα του Σω

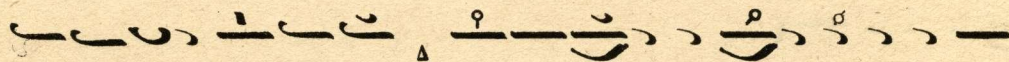
τη ρος η μων ουνο μον ε ξε θε το και των προ φη των τα δι δα

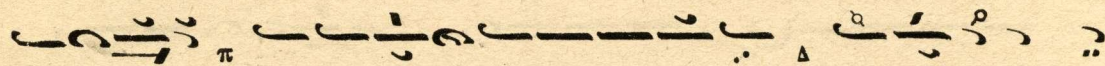
γματα πωςουν ε λο γι σα σθς Πι λα τω πα ρα δου ναι ς τον εκ

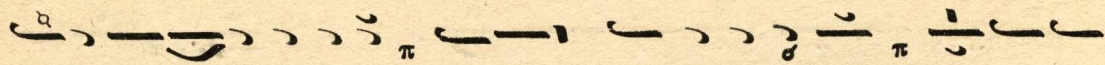
Θε ου Θε ον λο ο γον ρ̄ και λυ τρω τη ην των ψυ χων η μων

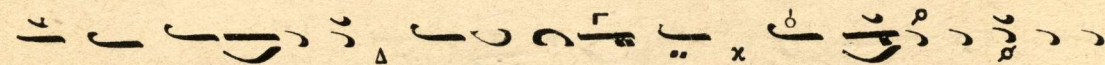
Σταυ ρω θητω ε κρα ζον ς οι των σων χα ρι σμα α ~~των~~ ει

εν τρυ φωντες και κα κ υρ γον αντ ευ ερ γε του ς η τουντο λα βειν

οι των δι κλι ων φο νευται ε σι ω πας δε Χρι στε φε ρων αυ

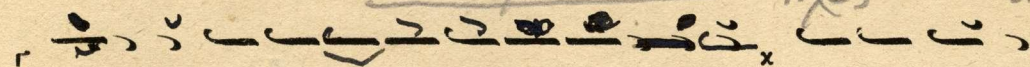
των την προ πε τει αν ς πα θειν θε ε λων και σωσαι η μας ως φι

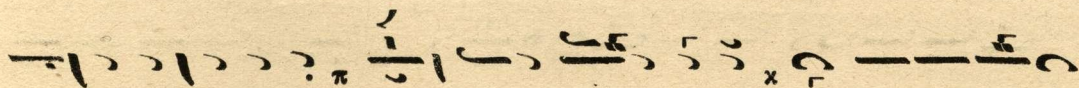
λαν θρω πος

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

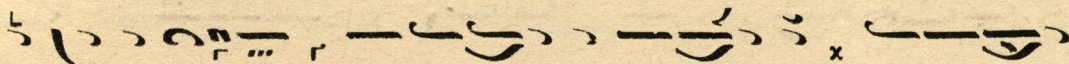
Ὅτι οὐκ ἔχομεν παροησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα σὺ τὸν ἐκ Σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθέने. πολλὰ γάρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πανσεμνος ὅτι ἐλεῆμων ἐστὶ καὶ σώζειν δυνάμενος ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

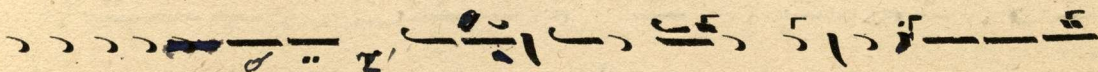
Ἦ Εστί σάν τα τρι α κον τα αρ γυ υ ρι α ῥ την τι μην του

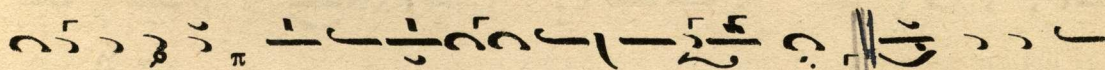
τε τι μη με ε νου ῥ ον ε τι μη η σαν το ῥ α πο υι ω ω

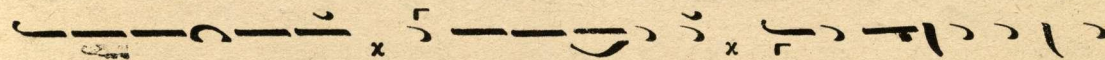
ων Ι σρα ηλ Ἦ γρη γο ρει τε και προ σευ χε σθε ῥ ι να μη ει

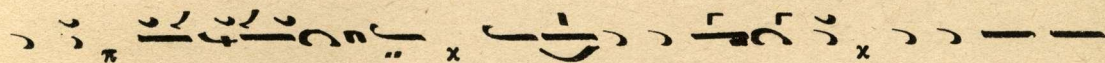
σελ θη τε εις πει ρα σμον Ἦ το μεν πνευ μα προ ο θυ μο ον η δε σα

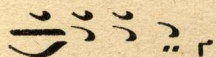
ααρξ ασθε νης ῥ δι α του το γρη γο ρει ει τε Ἦ Ε δω καν εις

το βρω μα μου χο λην ῥ και εις την διψαν μου ῥ ε πο τι σανμε ο

ξος ῥ Συ δε Κυ ρι ε ῥ α να στη σο ον με ῥ και αν τα πο

δω σω αυτοις Ἦ

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ ἱσοῦ.

Οἱ ἐξ ἔθνων ὑμνοῦμεν Σε, Θεοτόκε ἀγνή· ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔτεκες τὸν ἐκ τῆς κατάρας τοὺς ἀνθρώπους διὰ Σοῦ ἐλευθερώσοντα.

Κάθισμα

Ὁ ἤχος Δ' Γα $\frac{21}{Γα}$

Ω πως Ι ου δας ὁ πο τε Σου Μαθη της ὁ την προ δο σι
 αν ε με λε τα α κα τα α Σου ὁ συν νε δει πνη σε δο λι ως ὁ
 ε πι βου λος και αι α δι κος ὁ πο ρευ θεις ει πε τοις Ι ε ρευ σι
 τι μοι πα ρε χε τε και πα ρα δω σω υ μιν ε ε χει νον ὁ τον
 νο μον λυ σα αν τα και βε βη λουν τα το Σαβ βα α τον ὁ μα κρο θυ
 με δο ο ξα α Σοι ὁ

Εὐαγγέλιον Δ' κατὰ Ἰωάννην.

Ἀρχή—Ἀγουσι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τό Πραιτώριον

Τέλος—Τότε οὖν παρέδωκεν Αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ

Ἀντίφωνον Ι' ἤχος Δ'

Ἀποστόλος

Ο α να βά λο με νος φως ὡς ι μα τι ον γύ μνος εις

Χριστιανιστά το και εν σι α γο ο ο νι ρα πι σμα ε δε

ξα το υ πο χει ρων ων ε πλασεν ο δε πα ρα νο μος λα ος

τω σταν ρω προ ση λω σε το ον Κυ ρι ον της δο ξης το τε

το κα τα πε τασμα του να ου ε σχι ι ι σθη ο η λι ος ε σκο

τά σε μη φε ρων θα α σα σθαι Θε ον υ βρι ζο μέ νον

τρε μει τα συμπανια αυ τό ον προ σκυ νη σω με εν

Ο μα θη της ηρ νη σα το ο λη στης ε βο η σε

μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει ει α α Σου ου

Δόξα και νῦν. Χῦμα ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

Εἰρήνευσον τὸν Κόσμον, ὃ ἐκ Παρθένου καταδεξάμενος Κύριε σάρκα φορέσαι ὑπὲρ δούλων ἵνα συμφώνως, Σὲ δοξολογοῦμεν φιλάνθρωπε

Ἀντίφωνον ΙΑ' ἦχος

Αν τι α γα θων ων ε ποι η σας Χρι στε τω ω γε νει των

Ε βραι ων ἑσταν ῥώ θή ναι Σε κα τε δι κα σαν ἡ ο ξος και χο

λη η ην Σε πο τι σαντες ἡ αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα

τα ερ γα αυ των ἡ ο τι ου συ νη καν τήν ση ην συγ κα τα α βα α

σι ιν

Ε πι τη προ δο σι ι ι α ουκ ηρ κέ σθη σαν χρι στε ἡ τα α

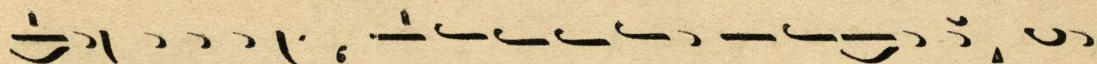
γε νη των Ε βραι ων ἡ αλλ ε κι νουν τα; κε φα λας αυ των ἡ μυ κτη

ρι σμον και χλε ε ευ ην προ σά γοντες ἡ αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι

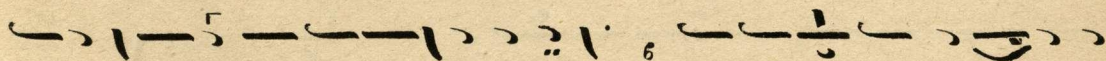
ε κα τα τα ερ γα αυ των ο τι κε να ἡ κα τα Σου ου ε με λε ε

τη σα αν

Ου τε γη ως ε σεί ει σθη ου τε πε τραι ως ερ ρα γή σαν Ε

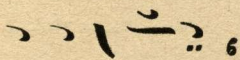
βραϊ οὓς εἰ πεισαν σου τέ του να ου το κα τα πε τασμα ου τε

τώννε κρω ω ων η Α να στα σις αλ λα δος αν τοις Κυ ρι ε

κα τὰ τα ερ γα αυ των ο τι κε να κα τα Σου ε με λε

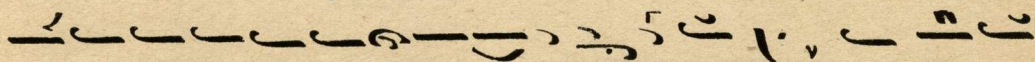

τη σα αν

Δόξα καὶ νῦν, Χῦμα ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν Θεοτόκε παρθένε μόνη ἀγνή μόνη εὐλογημένη Διὸ ἀπαύστως Σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν

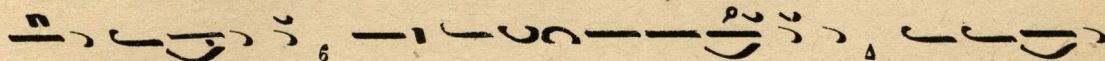
Ἀντίφωνον Β'

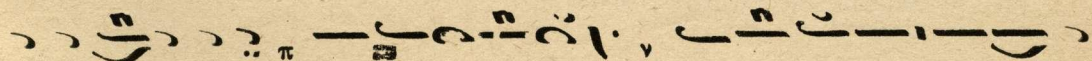
Τα δε λε γει Κυ ρι ος τοις Ι ου δαι οις ἡ λα ος μου

τι ε ποι η σα Σοι η τι σοι πα ρη νω χλη σα ἡ τους τυ

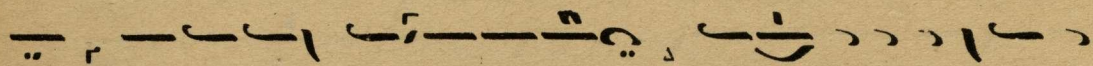
φλουςσου ε φω τι σα τους λε προυςσου ε κα θα ρι σα ἡ αν δρα ον τὰ

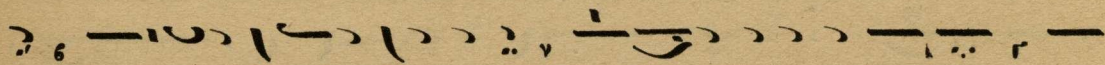
ε πι κλι νης η νωρ θω σα μην ἡ λα ος μου τι ε ποι η

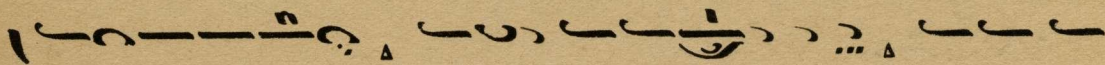
σα α σοι **κ** και | τι μοι αν τα πε δω κας **δ** αν τι του μα α να χο

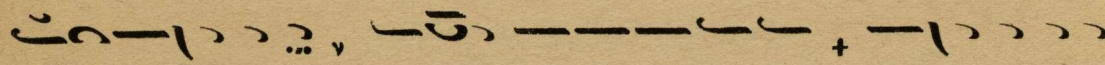
λην **η** αν τι του υ υ δα τος ο ξος **δ** αν τι του α γα πα αν

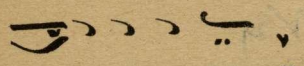
με **κ** σταυ ρω με προ ση λω σα τε **δ** ου κε τι στε γω λοι πον **η** κα

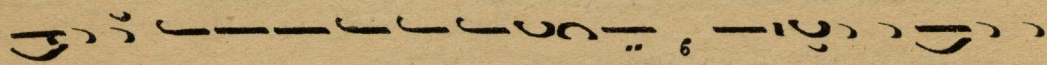
λε σω μου τα ε θνη **δ** κα κει να με δο ξα σου σι **δ** συν τω πα

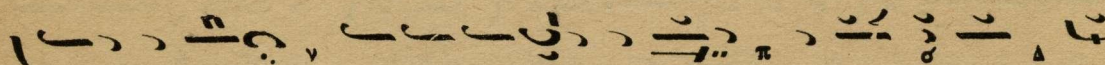
τρι και τω πνευμα τι **δ** κα γω αυ τοις δω ρη σω μαι ζω η ην τηναι

ω ω νι ον **δ**

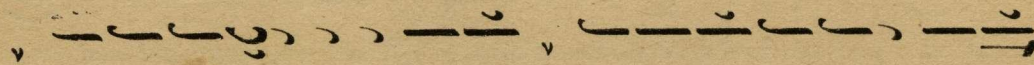
Σημε ρον του να ου το κα τα πε τα σμα **κ** εις ε λεγχον ρηγνυ ται

των πα ρα νο μων **δ** και τας ι δι ας α κτι νας θ ο η λι ος **δ** κρυ

πτει δε σποτην ο ρων σταυρου ου με νον

δ Οι νο μο θε ται του Ι σρα ηλ **δ** Ι ου δαι οι και φα ρι σαι

οι **α** ο **χ**ος των **Α** πο στο ο λων **β**α προς μας **δ** **Ι** δε να ος

ον υ **μ**εις ε **λ**υ σα τε **α** ι δε **α** **μ**νος **δ** ον υ **μ**εις ε **σ**ταυ **ρ**ω σα

τε **δ** τα **φ**ω **π**α **ρ**ε **δ**ω **κ**α **τ**ε **Δ** **α**λλ **ε** **ξ**ου **σ**ι **α** **ε** **α**ν **τ**ου **α**

νε **σ**τη **δ** **μ**η **π**λα **ν**α **σ**θε **Ι** ον **δ**αι **αι** **αι** **οι** **α**ν **τ**ο **ο**ς **γ**αρ **ε** **σ**τιν **δ** **ο**

εν **θ**α **λ**ασση **σ**ω **ω**σας **α** και **ε**ν **ε** **ρ**η **μ**ω **θ**ρε **ψ**ας **δ** **α**ν **τ**ος **ε** **σ**τιν

η **ζ**ω **η** και **τ**ο **φ**ω **ς** **α** και **η** **ει** **ρ**η **ν**η **τ**ου **κ**ο **σ**μου **δ**

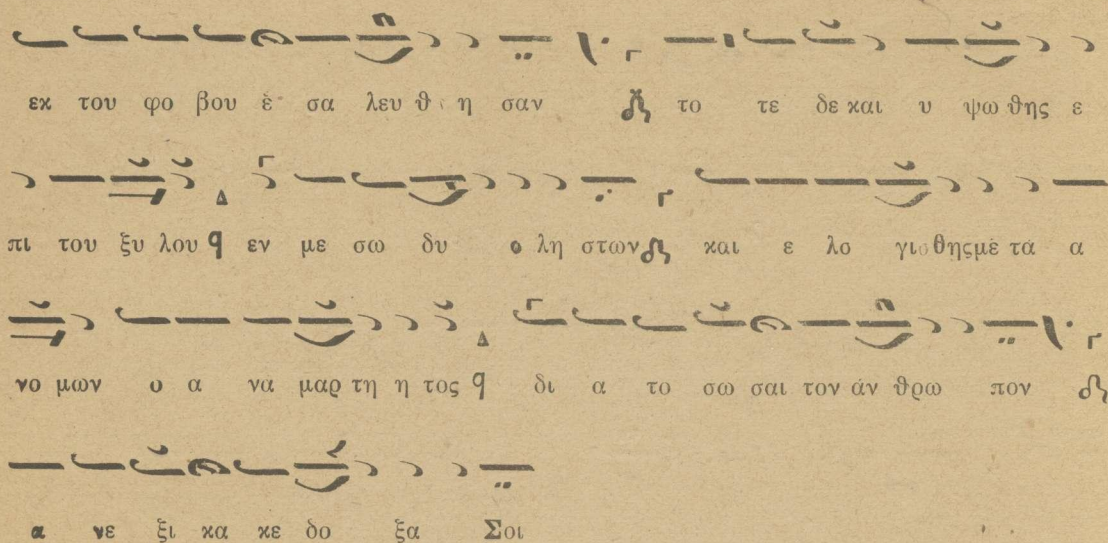
Δόξα καὶ νῦν Χῦμα ἐπὶ τοῦ Ἰσου

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ βασιλέως τῆς δόξης ἦν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε καὶ πάλιν ἐσφρ-
γισμένην κατέλειπεν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν

Κάθισμα
Θησος **Δ** **Γ**α

Ο **τ**ε **π**α **ρ**ε **σ**της **τ**ω **Κ**α **ι** **α** **φ**α **ο** **ε** **ο**ς **δ** και **π**α **ρ**ε

δο **θ**ης **τ**ω **π**ι **λ**α **τ**ω **ω** **ο** **κ**ρι **τ**ης **δ** **αι** **οῦ** **ρ**α **ν**ι **αι** **δ**υ **να** **μ**εις **θ**

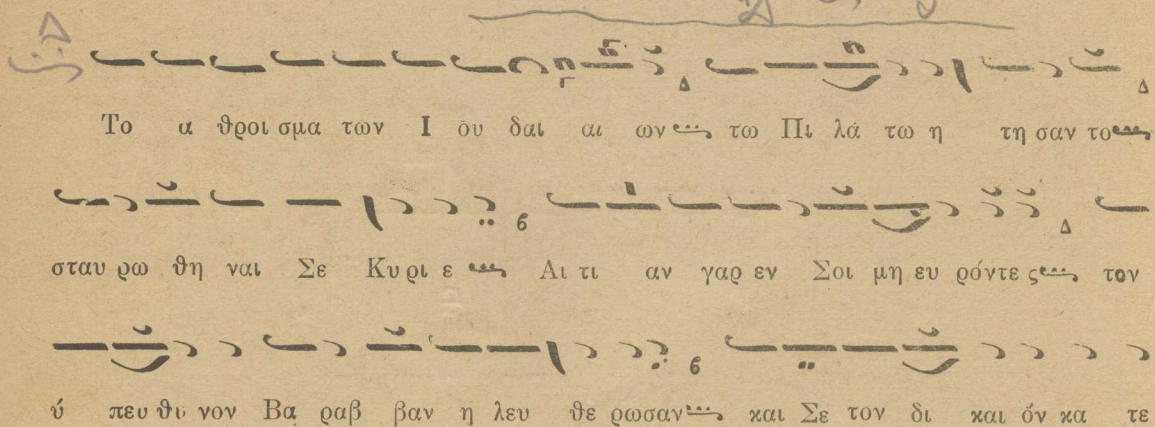

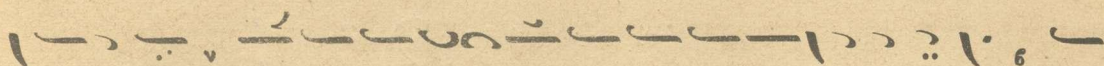
Εὐαγγέλιον Ε' κατὰ Μὰτθαῖον.

Ἀρχὴ—Ἰδὼν ὁ Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρίθη

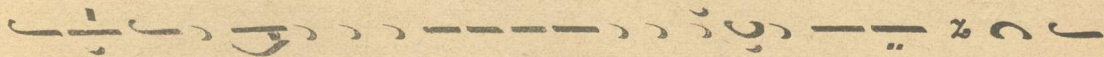
Τέλος—Τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ.

Ἀντίφωνον II' ἤχος Β' *Β' ἤχος*

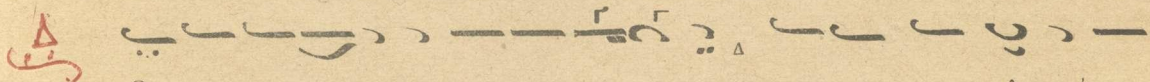
δι κα σαν μι αι φο νι σς εγ κλη μα κλη ρω σα με νοι αλ

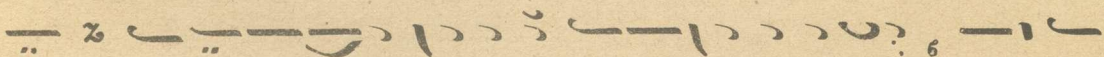
λα δος αν τεις Κυ ρι ε το αν τα πο δο μα αυ των ο τι κε να κα τα

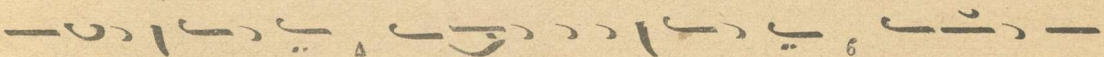
Σου ου ε με λε ε τη η σα αν

Ον παν τα φρι ισ σει και τρε μει και πα σα γλωσσα υ

μνει Χρι στον Θε ου δυ να μιν και Θε ου σο φιαν οι Ι

ε ρεις ερ ρα πι σαν και ε δω καναυ τω χο λην και παν τα πα

θειν κα τε δε ξα το σωσαι θε ε λων η μας εκ των α ν μι ων

ημων τω ι δι ω αι μα τι ως φι λα αν θρω πο ος

Δόξα καὶ νῦν Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

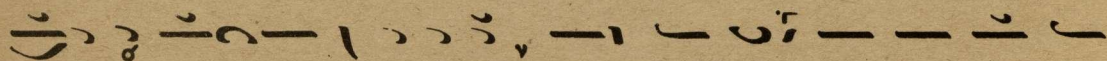
Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα διὰ λόγον ὑπὲρ λόγον τὸν Κτίσιν τὸν ἴδιον Αὐτὸν δυσώπη, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀντίφωνον ΙΔ' ἡχος δ'

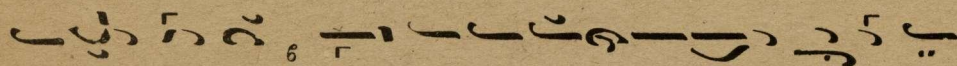
δ' δ' δ'

Κυ ρι ε ο τιν λη στην συν ο δοι πο ρον λα βων' τον εν

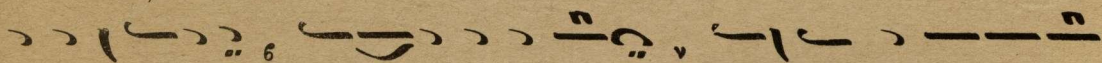
αἶ μα τι χει ρας μο λυ ναν ταῖ και η μα ας συν αυ τω κα

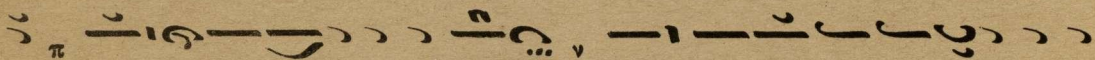
τα ριθ μη σον ως α γα θος και φι λα αν θρω πος

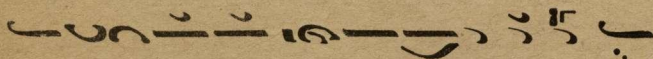
Μικραν φώ νην α φη κεν ο λη στης εν τω στρυ ρω με γα λην

πι στιν ε ευ ρε μι α ρο πη ε σω θη και πρω τος πα ρα δει

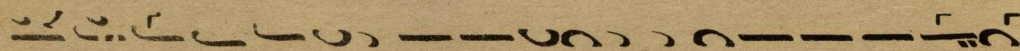

σου πυ λας α νοι ξας ει σηλ θεν ο αυ του την με τα νοι αν προ

σδε ξα με νος Κυ ρι ε δο ξα Σοι

Δόξα και νυν

Χαι ρε η δι Αγ γελου την χα ραν του κο σμου δε ξα με ε ε

νη δ Χαι ρε η τε κου σα χ τον Ποι η την Σ ου και κυ ρι ον δ χαι

ρε η α ξι ω θει ει σα γε νε ε ε σθαι δ Μη τηρ χ ρι στου ου του

Θε ου χ

Ἀντίφωνον ΙΕ'

Δόξ και νυν.

Θηρος Π. Β' Π

Ση με ρον χ ρε μα ται ε πι ξυ υ υ λου ο

εν υ υ δα α α σι σ την γην χ ρε ε μα σας χ στε φα

α νον χ ε εξ α καν θων χ πέ ρι τι ι χ θε ε ται δ ο των Αγ

γε λω ων βα α α σι λε ε ε υς χ ψευ δη πο ορ φν υ

θαν χ πε ρι βα αλ λε ε ται ο πε ρι βα λλων δ τον ου ρα

α νων χ ε εν νε φε ε λαις δ Ρα πι ι σμα χ κα τε

δε ξα το π ο εν Ι ορ δα νη χ ε λευ θε ρω ω σας

ας τον Α δάμ 9 η λοι οι οις κ προ

ση λω θη η κ ο νυμ φι ος κ της Εκ κλη σι

ας Λο ογ χή η κ ε κεν τη θη η κ ο

υι ο ος κ της παρ θε νουου προ σκυ νουμε

εν Σου τα πα α θη Χρι στε δε ει ξον η μι ν

και την εν δο ξον Σου Α να στα σιν

Ειςμολογιῶς

Handwritten signature/initials

Μη ως Ι ου δαι οι ε ορ τα σω μεν και γαρ το πα σχα η

μω υ περ η μων ε τυ θη Χρι στος ο Θε ος αλ εκ κα θαρω μεν ε

αυ τους α πο παν τος μό λυσμον και ει λι χρι νως δε η θω ω μεν

αυτω α να στα ο Θε ος σω σόν η μα ας ως φι λα αν θρω

πο ος

Ο σταν ρος Κυ ρι ε ζω η και α να στα σις υ υ παρ

χει τω λα ω Σου και επ αυ τω ω πε ποι θο τες Σε τον

σταν ρω θεν τα Θε ον η μων υ μνου μεν ε λε η

σον ημας

Δόξα και νυν. Χῦμα ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

Ὁρῶσά Σε κρεμᾶμενον Χριστὲ ἢ Σὲ κηήσασα ἀνεβόα: Τὶ ττ ξένον ὃ ὁρῶ μυστήριον
Υἱέ μου πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις σαρκὶ πηγνύμενος ζωῆς χορηγέ

Κάθισμα

Chxos Δ'

ξ F ξη γο ρα σας η μα σε κ της κα τα α ρας του νο μου

τω τι μι ω Σου αι μα τι τω σταν ρω προ σή λω θεις και

τη λογχη κεν τη θεις την α θα να σι αν ε πη γα σας αν θρω

ποις Σω τηρ ημων δο ξα Σοι

Εὐαγγέλιον ἔκτον κατὰ Μάρκον

Ἀρχή—Οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν

Τέλος—Ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς μακαρισμοὺς εἰς στιχ. η'.

Διευκρίνεις 1'

Ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου μνέσθητι ἡμῶν Κύριε ὅτον ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνευματι ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Δι α ξυ λου ο Α δαμ πα ραδει σου γε γο νεν α ποι

κος Δι α ξυ λου δε σταυ ρου ο λη στης πα ρά δει σον ω κη σεν

ο μεν γαρ γευ σα με νος εν το λην η θε ε τη σε του ποι

η σαν τος ο δε συ σταυ ρου με νος Θε ον ω μο λο

ο γη σὲ τον κρυπτομενον καὶ μνησθητι καὶ ἡ μων Σωτηρ ἐν τη βα

σι λει α σου

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες την δικαιοσύνην ὅτι κύνι χορταθήσονται

— —

Τὸν τοῦ νόμου ποιητὴν ἐκ μαθητοῦ ὠνόησαντο ἄνομοι καὶ ὡς παράνομον Αὐτὸν
τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν κραυγάζοντες σταύρωσον, τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτους μανναδοτή
σαντα. Ἡμεῖς δὲ τὸν δίκαιον, Ληστὴν μιμησάμενοι κράζομεν: Μνησθητι καὶ ἡμῶν Σωτηρ
ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

— — — —

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἔσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον· πρὸς Πιλάτο
ἐμμανῶς ἀνακράζων ἔλεγε: σταύρωσον, Χριστὸν τὸν ἀνεύθυνον· Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον οὗτοι

— — — —

ἠτήσονται· ἡμεῖς δὲ φθεγγόμεθα Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος την φωνὴν πρὸς αὐτὸν Μνή
σθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἡ ζωηφόρος Σου πλευρὰ ὡς ἐξ Ἑδέμ πηγὴ ἀναβλύζουσα τὴν ἐκκλησίαν σου Χριστὲ
ὡς λογικὸν ποτίζει Παράδεισον ἐντεῦθεν μερίζουσα ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα Εὐαγγέλια τὸν
κόσμον ἀρδεύουσα τὸν Κτίστην εὐφραίνουσα καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς

— — — —

διδασκουσα προσκυνεῖν την βασιλειαν σου

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται

Ἐσταυρώθης δι' ἐμὲ ἵν' ἐμοὶ πηγάζῃς τὴν ἀφесιν ἐκεντήθης νήν πλεονράν, ἵνα κρουνοὺς
ζωῆς ἀβλύσης μοι. -οἷς ἡλοῖς προσήλωσαι ἵν' ἐγὼ τῷ βάθει τῶν ποτημάτων Σου τὸ ὕψος
τοῦ κράτους Σου πιστούμενος κράζω Σοὶ ζωοδότα Χριστέ

δο ξα και τω σταυ ρω Σωτηρ και τω πα θει Σου

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία νῶν οὐ-
ρανῶν.

Σταυρομένου Σου Χριστέ πᾶσα Κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε τὰ θεμέλια τῆς γῆς ἐδονεῖτο
φόβῳ τοῦ κράτους Σου φωστῆρες ἐκρύπτοντο καὶ τοῦ ναοῦ ἐρράγη τὸ καταπέτασμα. Τὰ

— — — — —

ὄρη ἐτρόμαξαν, καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν καὶ Λησὶς ὁ πιστός κραυγαζει Σοι συν η

— — — — —

μιν Σωτήρ το μνη σθη τι

Μακάριοι ἐστέ ὅταν ὀνειδίσωσιν ἡμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ὄημᾶ
καθ' ὧν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ σταυρῷ διέρρηξας Κύριε καὶ λογισθεὶς ἐε τοῖς νεκροῖς
τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδηςας ὁυσάμετος ἅπαντας ἐκ δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει Σου δι' ἧς
ἐφωτίσθημεν φιλόνηθρονε Κύριε καὶ βοῶμέν Σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ ἐν τῇ
βασιλείᾳ Σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθὸς ὧν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς

Ὁ ὕψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν καὶ ἐξαλείψας ὡς
Θεὸς τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε Ληστοῦ τὴν μετάνοιαν καὶ ἡμῖν παράσχου μόεν
φιλόνηθρονε τοῖς πίστει λατρεύουσι Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ βοῶσί Σοι: Μνήσθητι καὶ
ἡμῶν Σωτήρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ Ἅγιον ὁμοφώνως οἱ πιστοὶ δοξολογεῖν ἀξίως ἐξώμεθα μονάδα θεότητος ἐν τρισὶν ὑπάρχουσιν ὑποστάσεσιν ἀσύγχυτον μένουςας ἀπλὴν ἀδιαίρετον καὶ ἀπόροισιν·

δι ης ἐκλυ τρουμε θα του πυ ρο ος της κο λα σε ως

Καὶ νῦν.

Τὴν Μητέρα Σου Χριστὲ τὴν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν Σε καὶ Παρθένον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον μείναςαν ἄφθορον Αὐτὴν Σοι προσάγομεν εἰς πρεσβείαν δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν δωρήσασθαι πάντοτε τοῖς κλαυγάζουσι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου

β *Οὐχως Δ' ἰδὲ*
 Δι ἐμεριισαν το ῥ τὰ ι μα τι α μου ε α τοις ῥ
 και ε πι τον ι μα τισ μον μου η ε βα λον κλη

ρο ον

Εὐαγγέλιον Ζ' κατὰ Ματθαῖον

Ἀρχὴ—Ἐλθόντες οἱ στρατιῶται

Τέλος—Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος

Ε.τα ψαλμὸς Ν' ἐλέησον με ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιον Η' κατὰ Λουκᾶν

Ἀρχή—Ἦγοντο τὸν Ἰησοῦν—Τέλος—Ὁρῶσαι ταῦτα

Τριώδιον οὐ ἡ Ἀκροστιχίς «Προσάβατόν τε»

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ

Ὡδή ε' ἡχος β' ὁ Εἰρμός

Διψωλ

Προς Σεορ θρι ἰζω τον δι ευ σπλα γχνι αν Σε αυ τον

τω πε σο ον τι κέ νωσαν τα α τρεπτως και μεχρι πα θων α πα

θως υ πο μει ναν τα λο γε Θε ου την ει ρη νην πα ρᾶ σχου

μοι φι λα ανθρω πε

Ρυφθεντες πο δας και προ κα θαρ θε εν τες μυ στη ρι ου

με θε ε ξει του θει ου νυχροι στε Σου οι υ πη ρε ται εκ

Σι ων ε λαι νος με γα προς ο ρος συν α νη ηλ θον υ

μουν τες Σε φι λα ανθρω ω πε ε

Ο ρα τε ε φης φι λοι μη θρο ει σθε νυν γαρ ηγ γι κεν

ω ρα λη φθη ναι με κταν θηναι χερ σιν α νῶ μων παν τες δε

σκορ πι σθη σε σθε ε με λιπον τες ους συν α ξω κη
 ρυξαι με φι λα ανθρω ω πο ον

Καταβασία.—Πρὸς Σὲ ὀρθοῖζω,—Εἵτα τὸ Κοντάκιον.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν Αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, Σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Ὁ οἶκος

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμνὸς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον ἠκολούθει ἡ μήτηρ Μαρία τρυχομένη μεθ' ἑτέρων γυναικῶν ταῦτα βοῶσα· Ποῦ πορεύει τέκνον; Τίνος χάριν τὸν τραχὺν τοῦτον δρόμον τελεῖς; Μὴ ἕτερος γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾷ; Κακεῖ νῦν σπεύδεις ἢ αὐτοῖς τὸ ὑδὼρ οἶνον ποιήσης; Συνέλθω Σοι Τέκνον; Ἡ μείνω Σοι μᾶλλον; Δὸς μοι λόγον λόγε; Μὴ σιγῶν παρέλθης με ὁ ἀγνὴν τηρήσας με; Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς καὶ Θεὸς μου

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ τὰ ἅγια καὶ φορικτά Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν τοὺς ἐμπτυσμοὺς τὰ ραπίσματα τὰ κολαφίσματα τὰς ὕβρεις τὴν χλεύην τὴν πορφυρὰν χλαῖναν τὸν κάλαμον τὸν σπόγγον τὸ ὄξος τοὺς ἥλους τὴν λόγχην καὶ πρὸ πάντων τὸν σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον· ἃ δι' ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο. Ἐτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ σωτήριον ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίαν,

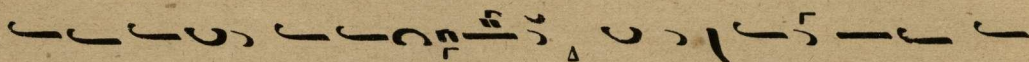
Στίχοι εἰς τὴν σταύρωσιν

Ζῶν εἰ Θεὸς Σὺ καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ ὃ νεκρὸ γυμνὸ καὶ Θεοῦ ζῶντος λόγε

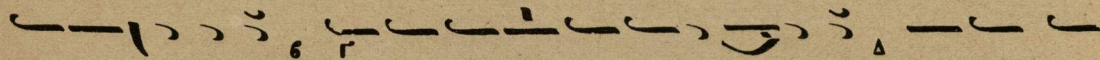
Στίχοι εἰς τὸν ευγνώμονα ληστὴν

Κεκλεισμένης ἤνοιξε τῆς, Εδὲμ πύλας, βαλὼν ὁ ληστὴς κλεῖδα τὸ Μνήσθητι μου
Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ παναπειρῷ Σου εὐπλαχνία Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς Ἀμήν

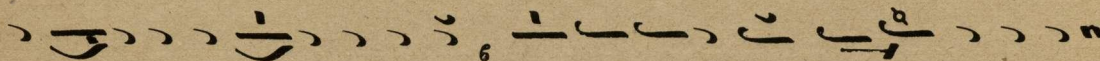
Ὡδή η' Ὁ Εὐριμὸς

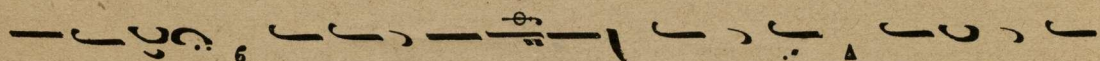
Στη λην κα κι ας αν τι θε ου παι δεσ θειει οι οι πα

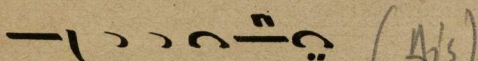
ρε δειγ μα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρυ ατ το με νον α νο μον

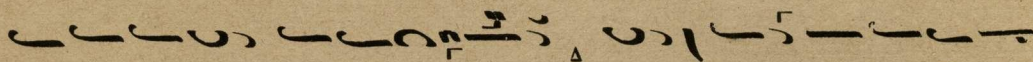
συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε να κτει ναι με λε τα τον ζω ης κρατουουν

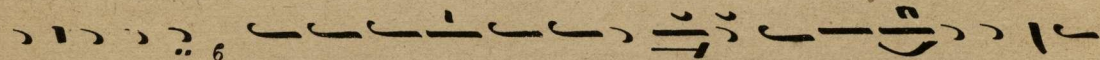
τα πα λα μη ον πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα

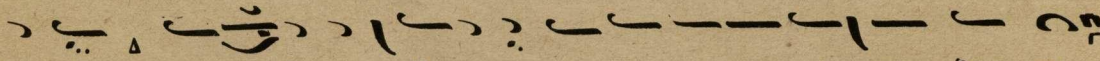
εις τους αι ω νας

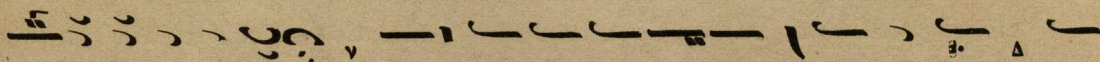
Α πο βλε φαρων μα θη ται αι νυν υ πνον ε ε φης Χρι στε

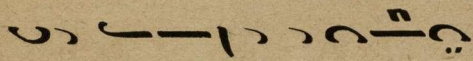
τι να ξα τι εν προ σευ χη δε γρη γο ρει τε πει ρα σμω μηπως ο

λη σθε και μα λι στα Σι ι μων τω κρα ται ω γαρ μει ζων πει

ει ρα γνω θι με Πε τρε ον πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο

ξα ζου σα εις τους αι ω νας

Εὐριμὸς

Πέτρος τῷ Χριστῷ

Βέβηλον ἔπος τῶν χελέων οὐ ποτε προήσομαι δέσποτα σὺν Σοί θανοῦμαι ὥς εὐ-
γνώμων καὶ οἱ πάντες ἀρνήσονται Ἐβόησε Πέτρος. Οὐ σάξ, οὐδὲ αἷμα ἀλλ' ὁ Πατὴρ Σου
ἀπεκάλυψέ μοι Σὲ Ὅν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ κτλ.

Χριστὸς τῷ Πέτρῳ

Βάθος Σοφίας θεϊκῆς καὶ γνώσεως οὐ πᾶν ἐξηρεύνησας. Ἄβυσσον δέ μου τῶν κριμάτων οὐ κατέλαβες ἄνθρωπε ὁ Κύριος ἔφη Σάρεξ οὐκ ὑπάρχων μὴ καυχῶ ἀρνήσει γὰρ μ-
τρίτον. Ὅν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ κτλ.

Καὶ πάλιν ὁ Χριστὸς τῷ Πέτρῳ

Ἀπαγορεύεις Σίμων Πέτρε ὅπερ πείσει τάχος ὡς εἴρηται. Καὶ Σοὶ παιδίσκη μία
θαῦττον προσελθοῦσα ποιήσει σε. ὁ κύριος ἔφη) Πικρῶς δακρύσας ἔξεις ὁμῶς εὐέλπτον με
ὄν πᾶσα χτίσις.

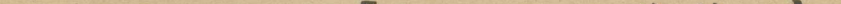
Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα

Ὡδὴ Θ' ὁ Εἰρηὸς

Ἡ τὴν τιμὴν ἑσέωντων ἕρου βίμῃ καὶ ἐνδοξότε

 ρανδ^υ α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ^ρ την α δι α γθο ρως^x

 θε ον λο γον τε κου σαν ^x την ον τως θε ο το κον ^Δ Σε με γα λυ

7
 70 μεν 77 (Δ'is)

Ὁλέθριος σπειρά θεοστυγῶν πονηρευομένων θεοκτόνων συναγωγῇ ἐπέστη Χριστέ
Σοι καὶ ἄδικον ὥς εἶλε τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ὃν μεγαλύνομεν

Νόμον ἀγνοῦντες οἱ ἄσεβεῖς προφητῶν φωνάς τὲ μελετῶντες διακενῆς ὡς πρόβατον
εἰλον· Σὲ τὸν δεσπότην πάντων ἀδίκως σφαγιάσαι ὃν μεγαλύνομεν

Τοῖς ἔθνεσιν ἕκδοτον τὴν ζωὴν σὺν τοῖς γραμματεῦσιν ἀναγρῖσθαι οἱ ἱερεῖς παρέσχον
πληγέντες κακία αὐτοφθόνῳ τὸν φύσει ζωοδότῃ ὃν μεγαλύνομεν.

Τὴν ἐπεμείραν ^{14.01} ἐξ κρίσεως ρυθμὸν.

Ἱερεὺς
Ἐξαποστειλᾶριον

ἦ Τον λη στην αυ θη μέ ρο ον ^δ του πα ρα δεισου η ξι ω
 σας Κυ υ ρι ε ^δ κα μέ τω ξυ υ λω ω του σταυρου ^δ φω τι
 σο ον και σω σονμε

Εὐαγγέλιον Θ' κατὰ Ἰωάννην.
 Ἀρχὴ—Εἰστήκεσαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ
 Τέλος—Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν

ἦ Πα σα πνο η αἱ νε σα α τω τον Κυ ρι ι ον ^δ αι νει τε τον
 Κυ ρι ον ^δ εκ των ου ρα νων ^δ αι νει ει τε αυ των εν τοις
 υ ψι ιστοις ^δ Σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ω
 Αι νει ει ται αυ τον πα αν τες οι αγ γε λοι αυ του ^δ αι νει
 τε αυ τον ^δ πα σαι αι δυ ναμεις αυ του ^δ Σοι πρε πει υ μνος τω ω
 Θε ω

Δυ ο και πῶ νη ρα ε ποι η σεν ϧ ο πρω το τοκος ι Υ ος μου

Ι σρα ηλ ε με ε εγ κα τε λι πεν πη γην υ दा तος ζω ης

και ω ρυξεν ε αυ τω ϧ φρε αρ συν τε τρι με ε νον ϧ ε με ε πι

ξυ υ λου ε σταυρω σε ḡ τον δε Βα ραβ βαν ḡ η τη σα το και α πε λυ υ

σεν ϧ ε ξεστη ο ου ρα νος ε πι τουτω και ο η λι ι ος τας α

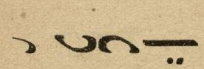
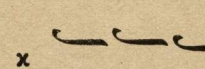
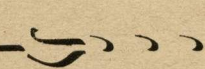

τι ι νας α πεκρυ ψε Συ δε Ι σρα ηλ ουκ ε νε τρα πης

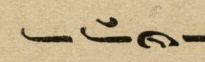
αλ λα θα να τω με πα ρε δωκας ϧ α φεσαντοις πα τερ α γι ε ϧ

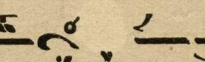
ου γαρ ὁι दा सि ति ε ποι η σαν

Εκα στον με λος της α γι ας Σου σαρ κος α τι μι αν δι η

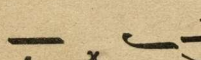
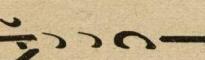
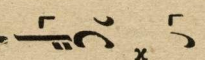
μας υ πε μει ει νε ϧ τας ακα θας η κε φα λη η ο ψις τα

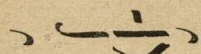
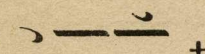
εμ πνυμα τα αι σι α γο νες τὰ ρα πι σμα α τα το στο μα την

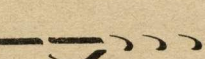
εν ο ξει κε ρα σθη σάν χο λήντη γευ σει τὰ ω τα τας δυσ

σε βει εις βλα σφη μι ας ο νω τοστην φρα γε λω σιν και

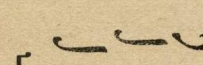

η χειρ τον κα λα μον αι του ο λου σω μα τος εκ τα σεις εντω σταυ

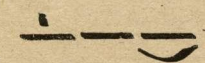
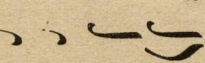
ρω τα αρ θρα τους η λους και η πλευ ρα την λο ο ογ χην

ο πα θων υ περ η μων και πα θων ε λευ θε ρω ω σας η μας

ο συγ κα τα βας η μιν φι λαν θρω πι ι α και α νυ ψω σας

η μας παν το δυ να με Σω τηρ ε λε η σον η μας

στησαν ρω θεντος Σου Χρι στε πα σα η Κτι σις βλε ε που σα

ε τρε ε με τα θε με λι α της γης δι ε δο νη θη σαν φο βο

του κρατου σου π Σούγαρ υ ψωθεν τος ση με ρον γε νος Ε βραι αι ων

α πω λε ε το π του να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα γη

η δι χως x τα μνη μει α η νε ω χθησαν x και νε κροικ των τα

α φων α νεστη η σαν π ε κα τον ταρ χος ι δων το θαν μα ε φρι ξε π

πα ρε στω σα δε η Μη τηρ Σου ε βο α θρη νω δου σα μη τρι

κως π πώς μη θρη νη σω x και τα σπλα αγχνα μου τυ υ ψω x

ο ρω σα σε γυ μνον x ως κα τα κρι τον εν ξυ υ λω κρε μα με ε

νον π ο σταν ρω θεις και τα φεις x και α να στας εκ των νε κρων x

Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Δόξα καὶ νῦν

π Ε ξε δυ σα π αν με τα ι μα α τι ι α

α μοι και ε νε δυ σα αν με χλα μυ υ δα α κο κι

νην ε θη καν ε πι την κε φα λη η ηνμου στε φα

ανον εξ α καν θων και ε πι την δε ξι αν μου χει

ρα ε δω κανκα α λα μόν ι νά συν

τρι ι ψω ι να συν τρι ι ψω ω α αυ τους ω

ω ως σκε ε ε ευ η κε ρα με ως

Και νυν ἤχ πλ β'

Τον νω τόν μου ε δωκα εις μα σι γω σιν τοι δε προ σω

πον μου ουκ α πε τρα φην α πο εμ πτυ σμα α των βη μα

τι τυ ραν νου πα ρεστή και σταν ρον υ πε μει να δι α την

του κο σμου σω ω τη ρι ι α αν

Εὐαγγέλιον Ι' Εἶτα Σοὶ δόξα πρέπει. Εἶτα Συναπτὴ μεθ' ἣν ΙΑ' Εὐαγγέλιον Ε:τα τὰ ἀπόστιχα.

Ἦχος α'

Ἀπολυτίκιον

Πᾶσα ἡ κτίσις ἡλ-λοι-ου-τε φοβώ-θῃς ω-ρου-σα-α-σε^π εν-σταν-ρω

κρε-μα-α με-ε-νον Χρι-στε^π ο-ἡ-λι-ος ε-σκο-τι-ι-ξε-ε

το-ο-Δ-και-ἡ-λι-ος τα-θε-με-λι-ι-α-συ-νε-ε-τα-α-ρα-α

τε-το-ο-τα-παντα-συ-νε-πα-α-σχον-τω-τα-πα-αν-τα-α-κτι

ι-σα-αν-τι^π ο-ε-κου-σι-ως-δι-η-μας-υ-ψι-ο-ο-μει

να-ς^π Κυ-ρι-ι-ε-δο-ο-ξα-α-Σοι

Δα-ος-δυ-σε-βη-ης-και-πα-ρα-α-νο-μος-ι-να-τι

με-λε-τα-κε-να^π ι-να-τι-την-ζω-ην-των-α-πα-αν

των-θα-να-τω-κα-τε-δι-ι-κα-σε-με-γα-θα-αυ-μα^π

ο-τι-ο-κτιστη-του-κοσμου-εις-χειρας-α-νο-μων-πα-ρα-δι-ι

δο ται και ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι

λα αν θρω πος ι να τους εν Α δη δε ε σμο ω

τας ε λευ θε ρω ω ση κρα ζο ο ον τας μα κρο θυ

με Κυ ρι ι ε ε δο ξα α Σοι

Ση με ρον Σε θε ω ρου σα η α μεμπτος παρ θε

νος εν σταν ρω λο γε α ναρ τω με νον ο

δυ ρο με νη μη τρω α σπλα χνα ε τε τρω το την καρ δι ι

αν πικρως κα στε να ζου σα ο δυ νη ρως εκ βα θους ψυχης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξαι νου σα κα τε τρυ χε το δι

ο και το σιη θος τυπτου σα α νε κρα γε γο ε ρως οι μοι

θει ον τε κνον οι μοι το φως του κο σμου τι ε δυς εξ ο

φθαλμου μου ο α μνος του Θε ου ο θεν αι στρα τι αι

των α σω ματων τρο μω συν ει χον το λε γουσαι α κα τα λη

πτε δο ξα σοι

Δ F πι ξυ λου βλεπου σα κρε μα με νον Χρι στε Σε τον παν των

κτιστην και Θε οι η σε α σπο ρως τε κου σα ε βο

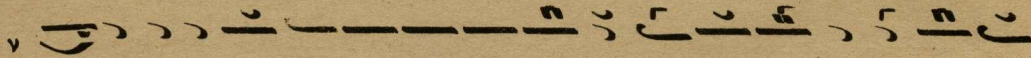
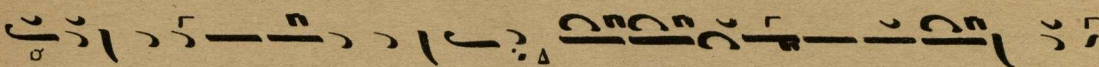

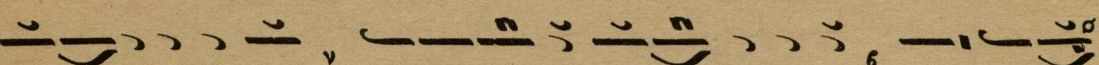
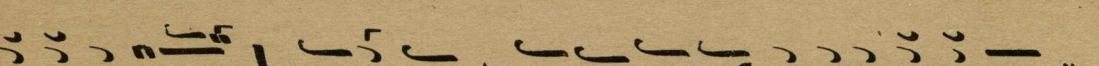
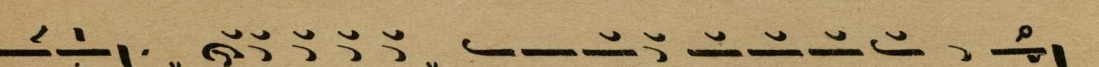
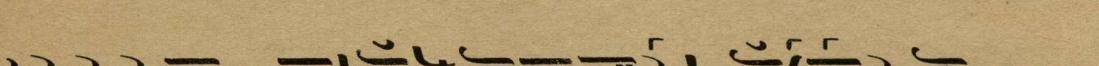
α πι κρωως υι ε μου που το κάλ λος ε δυ της μο ορ φης

Σου ου φε ρω κα θο ραν Σε δι κως σταυ ρου με νον

πευ σον ουν α να στη θι ο πως ι δω κα γω Σου την εκ νε

κτων τρι η με ρον ε ξα α να α στα α σιν

Δόξα ἡχος πλ. δ'

 Κυ ρι ε α νά βαι νον τος Σου εν τω σταν ρω

 φο βος και αι τρώ ο ο μο ος ε ε πε ε πε σε τη κτι

 ι σει και την γην μεν ε κω λυ υ ες κα τα πι ει ειντου

 σταν ρουουν τά ας Σε τω δε Α δη ε πε τρε ε πες α να πέ

 πειντους δε σμι ους εις α να γεν εν νη η σινβορ των

 Κρι τα ζωντων και νεκρων ζω ην ηλ θες πα ρα σchein και ου

 θά α νά α τον φι λαν θρω πε δο ο ξα Σοι

Καὶ νῦν ἡχος λφ, δ'

 Η δη βα πτε ται κα λα μος α πο φα α σε ως

 Δ πα ρα κρι των α δι κων και Ι η σους δι κα ε ζε ται

καὶ κατὰ κριτικὰ νῦν ταῖς ταυρῶ δὲ καὶ πασχέει ἡ κτικτικ

σις ἐν ταυρῶ καὶ θορῶ ὡς τὸν Κυ ν ρικ

ὄν δὲ ἀλλὸ φυσικὸ σωματικὸς διέμελλε πα

σχῶν καὶ ἀγαθὴ Κυ ρικ ἐδοξα αὐτοῖς

οἱ οἱ

Εἶνα—: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.—Τρισάγιον.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον.

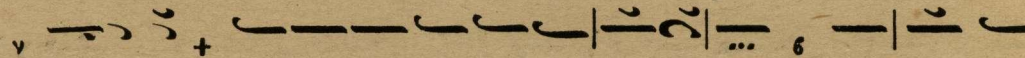
Ἐξηγόρασας ὑμᾶς ἴδε σελ.

καὶ ἀπόλυσις

ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Μετὰ τὴν Α΄ ὥραν ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα

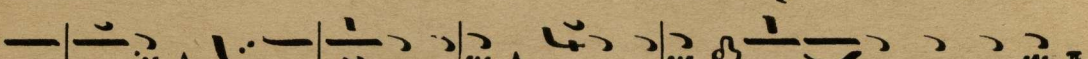
(Σωφρονίου Πατριάρχου ἀθανάτου Ἱεροσολύμων †640) πλ δ΄

 ὦ Ση με ρον του να ου το κα τά πε τα σμα και εις ε λεγ

 χον ρη γνυ ται των πα ρα νο μων και τας ι δι ας

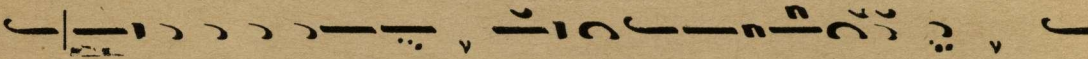

 α κτι νας ο η λι ι ος κρυ πτει Δ Δε σπο ο την ο ρων

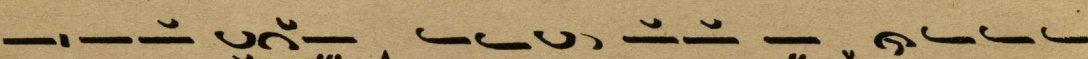

 σταυ ρου με νον

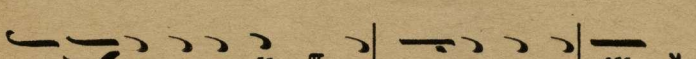
ἵνα τι ἔφρουξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ

 ως προ βα τον ε πι σφα γην η χθης Χρι στε ε βά σι λευ και

 ως α μνος α κα κος προ ση λω θης τω σταυ ρω δι α τας α

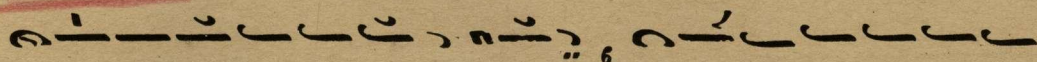

 μαρ τι ας η μων φι λα αν θρω ω πε

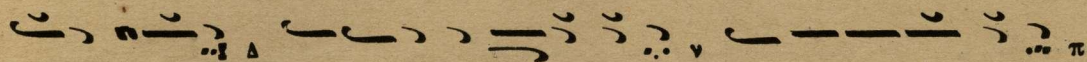
Δόξα καὶ νῦν. Τοῖς συλλαβοῦσι Σὲ παρανόμοις ἴδε ὑνώτέρω. Ἀντίφωνον Ζ' σελ 72

Ἡ προφητεία· ὁ Ἀπόστολος τὸ Εὐαγγέλιον

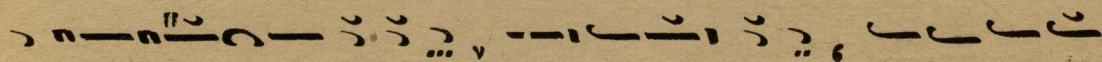
Ὡρα Γ'. Μετὰ δὲ τὸ Θεοτόκε Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ψάλλομεν τὰ ἐξῆς. πλ.δ'. λίαν γοργῶς.

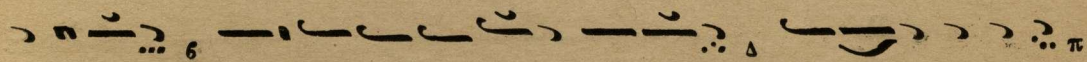
Διὰ τον φοβον των Ι ου δαιων **κ** ο φιλος σου και ο πκη

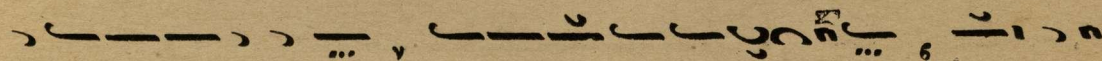
σι ο ὄν Πέτρος **δ** ηρ νη σα το Σε Κυ ρι ε **δ** και ο δυ ρο με νος **9**

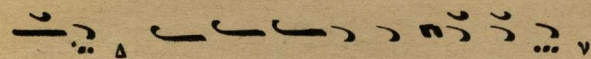
ου τως ε βυ ο α **δ** των δα κρυ ων μου **κ** μη πα ρα σι

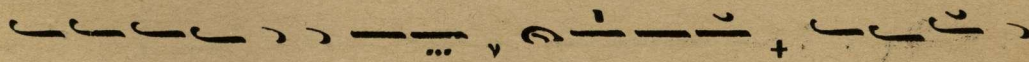
ω πη σης **κ** ει πα γαρ φυ λα ξαι την πιστιν **δ** οί κτι ι ιρμον **9**

και ουκ ε φυ υ λα ξα **δ** και η μων την με τα νοι αν **κ** ου τῶ

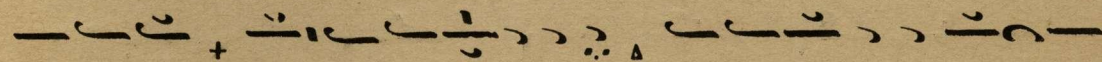
δε ξαι **δ** και ε λε η σον η μας **δ**

Προ του τι μι ου Σου Σταυ ρου **δ** στρα τι ω των εμ παι ζον των

Συ Κυ ρι ε **κ** αι νο ε ραι στρα τι αι κα τε πληττον το **δ** α νε

δη σω γαρ στε φα νὸν υ βρε ε ως **δ** ο την γην ζω γρα φη σας τοις

αν θε σιν και την χλαιναν χλευα ζομενος εφορεσας ο νε

φε λαις περι βιλων το στερεωμα τοι αυτη γαρ οικο

νομια εγνωσθη σου η ευσπλαχνια νε ξικακε

και φιλανθρωπω πε

Εελχομενος εσταυρου ουτως εβοας Κα

ρι ε Αι απο τον εργον θελετε με

στανρωσαι αι Ιουδαιαι οι

ο οτι ι τους παρ αυτου ους νμων συν

εσφι ι ιγξα ο οτι ι τους νε κρους ως εξ ν πνου

α νε ε ε στη η η σα αι μορθουν ι α σα μην χα

να ναι α αν η λε ε η σα ϧ Δι σ ποι ον ε
 ερ γον θε λε τε ε με φο νευ σαι αι Ι ου δαι
 οι ϧ α αλ ο ψε ε σθε εις ον νυν εκ κεν τα
 τε Χρισ ον πα ρα νο μοι οτ οι

Ὡρα ϩ ἦχ, πλ. δ'.

Τάδε λέγει Κύριος ἴδε ἀνωτέρω. σελ. 79 Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ ἰδ. σελ, 80.

Δόξα καὶ νῦν πλ, Α.

Δευ τε χρι στο φο ο ροι λά οις ϧ κα τι δω μεν τι ου νε
 βου λευ σα το ϩ Ι ου δας ο ο προ ο δο ο τρις ϧ συν
 ε ρευ σιν α νο μοις ϧ κα τα του Σω τη η ρος η μων ϧ Ση με ε
 ρον ε νο χον θα να τιν ϧ τον α θα να τον λο γον ϩ πε ποι η καν ϧ

και πι λα α τω προ δον τε, q εν το πω κρᾱ νι οι, ḡ ε σταν ρω σαν q
 και ταυ τα πασ χων q ο Σω τηρ η μων ε λεγεν q α φες εντοις πα τερ
 α γι ε ḡ την α μαρ τι ι α αν ταυ την ο πως γνω σι τα ε
 θνη q την εκ νε κρων μου α νᾱ στα σι ιν ḡ

Ἡ προφητεία Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τὸ : δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς.

Ὡρα Θ'

Ἦχος. βαρὺς,

θαμ βος ην ην κα τι δειν, τον ου ρα νου και γη ης ποι η
 ηην ḡ ε πι σταν ῥου κρε μα με νον η η λι ον σχο τι θσεν τα
 την η με ραν δε παλιν ḡ εις νῦ κτα με τελ θου σαν και την γην εκ
 τα φων α να πεμ που σαν σω μα τα νε κρων μεθ ων προ σκυ νου

μεν Σε ὦ σὸν ἡ μας (δὶς)

Στιχ. Διμερίσαντο τὰ ἱμάτια μου ἑαυτοῖς. ἤχ. β' γοργῶς.

Ο τε τῶ σταυ ρῶ προ ση λω σάν πα ρα νο μοι τον Κυ ρι
ο ο ον τῆς δρ ξης ε βο ασπροσαν τους τι υ μας ε λυ πη
σά η εν τι ι νι παρ ωρ γι σα προ ε μου τις υ μας ε
ρυ σά το εκ θλι ψε ως Και νυν τι μοι αν τα πο δι δο τε
πο νη ρα αν τι ι α γα θων αν τι στυ λου πυ ρος σταν ρω με
προση λω σα τε αν τι νε φε λης τα φον μοι ω ρυ ν ξα τε
αν τι του μα νά χο λην μοι προ ση νεγ κα τε αν τι του υ
δά τος ο ξός με ε πο τι σατε λοι πον κα λω τα ε

θνη η κα κει να με δο ξα σου σι συν τω πα τρι και

α γι ι ω πνευ μα τι (Ais). Το τέλος τῆς β' οὐδενός.

Σημ. τό τέλος ψάλλει ὁ β'. χορὸς

Εἶτα δόξα καὶ νῦν ἤχ. πλ. β',

εἶτα ὁ Ἀναγώστης ὁ σταῖς εἰς τό μέσον τοῦ ναοῦ, ἀπαγγέλλει ἐκφώνως τὸ » Σήμερον κρεμᾶται. » ἔπειτα οἱ χοροὶ ψάλλουσιν ἀμειβαδὸν τοῦτο κατὰ τό μέλος τό ἐν σελίδι 90 τῆς μεν° Πέμτης.

Μετά δέ τήν ἀπόλυσιν τῶν ὥρῶν, λέγομεν τὸν « Προοιμιακὸν » Εἶτα τὸ: Κύριε ἐκέκραξα ἤχ. Α' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς ἴδε ἀνωτέρω. Πᾶσα ἡ κτίσις. Λαὸς δυσσεβῆς. Σήμερον Σὲ θεωροῦσα. Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα.

Δόξα Παντί: Ὁ ὢν ὁ ὢν ὁ παρὰ πάντας αἰῶνες
Δόξα καὶ νῦν. Σεργίου Λογοθέτου.

π Φο βε ρον και πα ρα δσ ξιν μυ στη ρι ον ση με ε ρον ε νερ

γου με ε νον κα α θο ρα α τα' ο α να φησκρα

α τει ει ται δεσ μει ται ο λυ ω ων το ον Α δαμ τη ,

ης κα τα α α ρας ο ε τα ζων καρ δι ι ά ας και αι νε

φρους α δι ι κως ε τα α ζε ε ε ται ειρ κτη κα τα κλει ε

ε ται ο την α βυσ σον κλει σας τι λα τω πα ρι στα α

ται ω τρω ο μω πα ρι ι στα αν ται ου ρα νων αι
 δυ νά αμεις ρα πι ζε ται χει ρι του πλα σμα το ος ο ο πλα

στης ξυ λω κα τα κρι ι νε ε ται ο κρι νων ζω ων τας και αι

νε ε ε κρους τα φω κα τα κλει ε ε ται ο κα θάι ρε της του Α

α δοι ο παν τα φε ρων συμ πα θωσαι παν τας σω σα ας τη ης

α α ράς α νε ξι κα κε Κυ υ ρι ε δο ξα Σοι

Εἵσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου «Φῶς ἰλαρόν», Ἀναγνώσματα κτλ.

Εἰς τὸν στίχον. Προσόμοια. ἦχ. β΄,

Ο Ερμηνεύς

Ο ο τε εκ του ξυλου Σε ε νε κοον ο Α ρι μα θει ας κα
 θει λε την των α πααν των ζω ην ημιρνη και σιν δο νι ΣεΧριστε ε
 κη η δε ε ευ σε και τω πο θω η πει γε το κα ρ δι α και χει ει
 λη σω μα το α κη ρα τον σου πε ρι πτυ υ ξα ασθαι ο μως
 συ στελ λο με νος φο βω χαιρων α νε βο α Σοι δο ο ξα τη
 συγ κα τα βα σει Σου φι λανθρωπε

Στίχ. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντός κατετέθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός, Ἄδης ὁ παγγέλαστος ἰδὼν Σε ἔπηξεν. οἱ μοχλοὶ συνετριβήσαν, ἐθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ἠνοίχθησαν, νεκροὶ ἀνίσταντο τότε ὁ Ἀδὰμ εὐχαρίστως χαίρων ἀνεβόα Σοι δόξα τῇ συγκαταβάσει Σου φιλάνθρωπε.

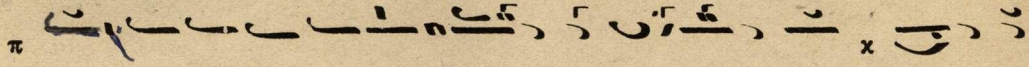
Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς θέλων συνεκλείσθης ὁ φύσει, τῇ τῆς Θεότητος μένων ἀωε-ρίγραπτος καὶ ἀδιόριστος, τὰ θανάτου ἀπέκλεισας ταμεῖα καὶ Ἄδου, ἅπαντα ἐκένωσας, Χριστὲ βασιλεία τύτεκ αἱ τὸ σάββατον τοῦτο θείας εὐλογίας καὶ δόξης καὶ τῆς Σῆς λαμπρότητος ἡξίωσας.

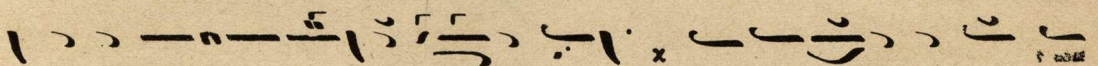
Στ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὅτε αἱ δυνάμεις Σὲ Χρίστὲ, πλάνον ὑπ' ἀνόμων ἐώρων συκοφαντούαενον ἔφριτον τὴν ἄφατον μακροθυμίαν Σου καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος χερσὶ σφραγισθέντα αἷς Σου τὴν ἀκήρατον πλευρὰν ἐλόγγχευαν. Ὅμως τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ χαίρουσαι ἐβόων σοὶ δόξα τῇ συγκαταβάσει Σου φιλ'νθρωπε.

Δόξα καὶ νῦν ἡχ. πλ. Α'

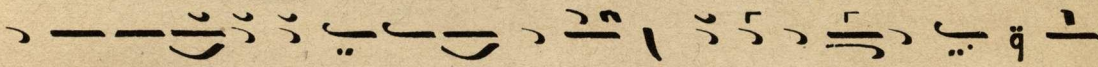
 ᾠ Σε τον α να βαλ λο μέ ε νο ον τυ ο φως ᾠ ω ω σπερ

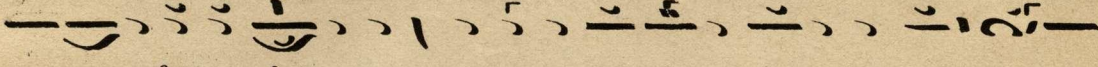
 ι ι μα α α τι ι ον ᾠ κα θε λων Ι ω σηφ

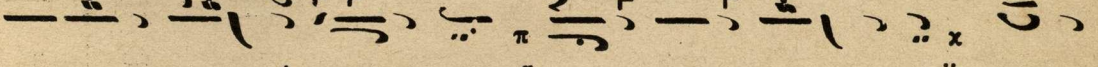
 πο του ξυ υ υ λου συν Νι ι ι ι κο δη η η μω

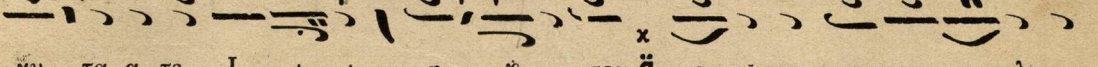
 και θε ω ρη σας νε κρον γυ μνο ο ον α α τα α α φον κ ευ

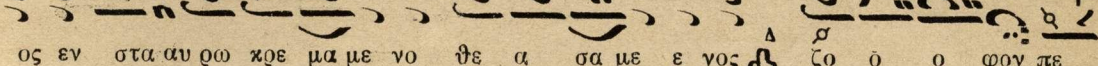
 συμ πα α θη τον θρη νο ον α α α να λα α βων ο δυ ρο με ε νος

 ε ε ε ε λε ε γεν οι οι οι μοι ᾠ γλυ υ

 κυ τα α τε Ι ι ι η ἡ σου ᾠ ον προ μι κρου ο η λι ι

 ος εν στα αυ ρω κρε μα με νο θε α σα με ε νος ζο ο ο φον πε

ρι ε βα λε ε το ρ και η γη τω φο ο βφ ω

ε ε κυ μαλ αι αι νε ε ε το ρ και δι ερ ρη η η γνυ υ το

να ου ου το ο κά α τὰ α πε ε ε ε τα α α σμα ρ αλλ

ι δου ου νυ υν βλε πω ω Σε δι ε με ε ε κου ου σι ι ι ι ως υ

πελ θο ον τα θα να α τον ρ πω ως Σε ε κη δε ε

ευ σω ω θε ε μου ρ η πω ως σιν δο ο

σι ιν ει λη η σω ρ ποι αις χειρ σι δε προσ ψα α

α αυ σω το σον α κη η η ρα α τον σω ω μα ρ η

φ ποι α ασμια τα α με ελ ψω τη ση η ε ξο ο δω ω

οι κτι ι ιρ μον ρ με γα λυ νω ω τα πα α α θη η

Σου ᾠ μνο λο γω ω και αι τη ην τα φη ην Σου ᾠ συν

τη α να στα α σει κραυ γα α ζων ᾠ Κυ ρι ε

Δο ξα Σοι οι οι οι οι οι ᾠ

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ

Ἦχος β'

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη με

νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου υ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα θε λων το

αχραντόν Σου σω ω μα α σιν δο νι κα θα ρα ει λήσας και α

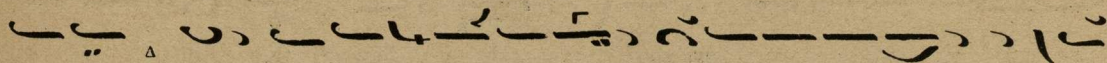
ρω ω μα σιν εν μνη μα τι και νω κη δευσας α πε θε το

Δόξα

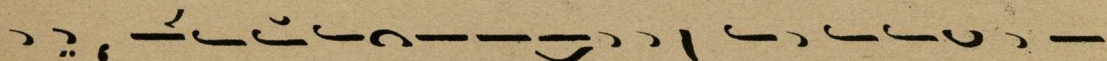
Δόξα

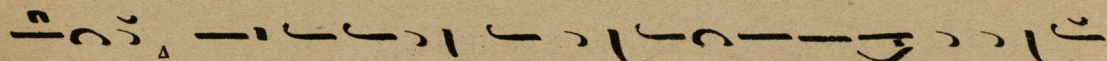
Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η α θα α

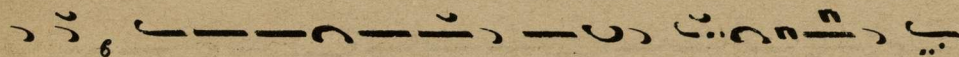
να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας τη α στρα πη της θε ο

τη τος ο τε δε και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α

νε στησας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε κρου

γα ζων ζω ο δο τα Χρι στε ο θε ος η μων δο ο ξα Σοι

Και νυν

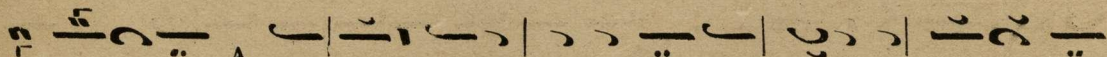
και νυν

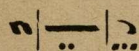
Ταις μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα ε πι στας ο

αγ γε λος ε βο ο α α τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρχει αρ μο

ο δι α χει στος δε δι α φθο ρας ε δειχθη αλ λο τρι ο

ο ος

Ἱερεὺς. Αἵτησις Καθίσματα.

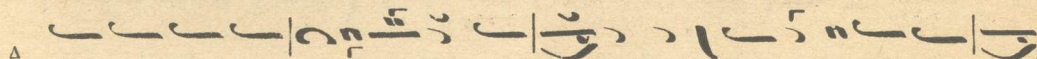
Σινδόνι καθαρᾷ καὶ ἀρώμασι θείοις τὸ σῶμα τὸ σεπτὸν ἐξαιτήσας Πιλάτω μυρίζει καὶ ~~τίθησιν~~ Ἰωσήφ καινῷ μνήματι ὅθεν ὀρθοῖται αἱ μυροφόροι γυναῖκες ἀνεβόησαν δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα ἐοικώς Δόξα καὶ νῦν. Εἰσόμεσαν

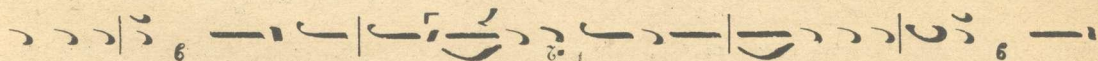
Ἐξέστησαν χοροὶ τῶν Ἀγγέλων ὀρῶντες τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς καθεζόμενον κόλποις πῶς τάφῳ ἐγκλείεται ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος ὃν τὰ τάγματα τὰ τῶν ἀγγέλων κυκλοῦσι καὶ δοξάζουσι σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ Ἀδῇ ὡς Κτίστην καὶ Κύριον.

Εἰτα ὁ Ν' μεθ' ὃν ψάλλομεν τὸν κανόνα ποίημα τριῶν ποιητῶν διαφόρου ἐποχῆς. Καὶ δὴ τὰς μὲν ᾠδὰς Γ', ζ, η, καὶ θ. ἐποίησεν ὁ Κοσμάς (750) τοὺς δὲ εἰρμούς τῶν ᾠδῶν αἱ γ. δ, καὶ ε. ἐποίησεν ἡ Κασσιανὴ (820). Τὰ δε τροπάρια τῶν εἰρμῶν τῆς Κασσιανῆς ἐποίησε Μάρκος ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Ὑδροῦντος (900) τηρήσας τότε μέλος καὶ ρυθμὸν τῆς ἐνθίου γυναικὸς.

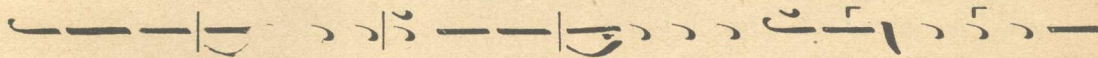
ᾠδὴ Α'. Ἦχος. πλ. β'. Εἰσαμολγικὸς Εἰρμός.

Δ

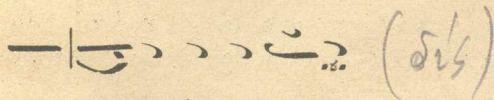
Κυ μα τι θα λα ασ σῆς τον κρυψάν τα πα α λαι δι ω

κτηντυραννον υ πο γην ε κρυψαν των σε σω σμε νω ων οι παι δεσ αλλ

η μεις ως αι α νι δεσ τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ

 (δὲ)

δε δο ξα α σται αι

Δόξα Σοι ὁ θεὸς ἡμῶς δόξῃ Σοι,

Κύριε θεέμου ἐξόδιον ὕμνον καὶ ἐπιτάφιον ᾠδὴν Σοι ἄσομαι τῷ τῆταφῇ Σου ζωῆς μου τὰς εἰσόδους διανοίξαντι καὶ θανάτῳ θάνατον καὶ Ἀδὴν θανατόσαντι. (δὲ)

Δόξα Πατρὶ

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ καὶ κάτω ἐν τάφῳ τὰ ὑπερκόσμια καὶ ὑποχθόνια κατανοοῦνται
Σωτὴρ μου ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου ὑπὲρ νοῦν ὥράθης γὰρ νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Καὶ νῦν.

Ἵνα σου τῆς δόξης τὰ πάντα πληρώσης καταπεφοίτηκας ἐν κατωτάτοις γῆς ἀπὸ γὰρ
Σου οὐκ ἐκρύβη ἡ ὑπόστασις μου ἢ ἐν Ἀδὰμ καὶ ταφεῖς φθαρέντα με καινοποιῆς φιλάνθρωπε

Καταβασία. Κύματι θαλάσσης οἱ δύο χοροὶ ἑμοῦ,

ᾠδὴ Γ', Ὁ Εἰσμός

Σε τον ε πι υ δα α των κρε μα σαν τα πα σαν την γην α σχε

τως η κτι οισ κα α τι δουσα εν τωκρα νι ι ω κρε μα με νον

θαμ βει πυλ λωσυν ει χε το ου κε στιν α γι ι ος πλην Σου Κυ ρι

ε κραυ γα α ζου ου σα α (δὲ)

Τροπάρια.

Σύμβολα τῆς ταφῆς Σου παρέδειξας τὰς ὁράσεις πληθύνας νῦν δὲ τὰ κορυφία Σου,
θεανδρικῶς διετρανώσας καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ Δέσποταοῦκ ἔστιν ἅγιος πλὴν Σου Κύριε κραυγάζουσιν. (δὲ)

Ἦπλωσας τὰς παλάμας καὶ ἤνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα καταστολῇ δὲ Σῶτερ τῇ
ἐν συνδόνι καὶ μνήματι πεπεδημένους ἔλυσας οὐκ ἔστιν ἅγιον πλὴν Σου Κύριε κραυγάζοντας

Μνήματι καὶ ἰσφραγίσιν ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει καὶ γὰρ τὴν δύναμιν σου ταις
ἐνεργείαις ἐγνώρισας θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν ἔκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε φιλάνθρωπε

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων οἱ δύο χοροὶ

Ἱερεὺς, Αἵτησις καὶ εἶτα τὸ κάθισμα

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ στρατιῶται τηροῦντες νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ τοῦ ὀφθέντος ἀγγέλου ἐγένοντο κηρύττοντος γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν Σὲ δοξάζομεν τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην σοὶ προσπίπτομεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ μόνῳ θεῷ ἡμῶν.

Ψαλλομένου τοῦ καθίσματος ἐξέρχονται ἐκ τοῦ βήματος οἱ διάκονοι μετὰ δικηρορικῶν καὶ ἵστανται ἑκατέρωθεν τοῦ θρόνου ἀρχομένης δὲ τῆς Δ. φῶδης λαμβάνει καιρὸν ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα ἵνα ἐνδυθῇ τὴν ἀρχιερατικὴν στολήν]

Ὡδὴ Δ'. ὁ Εἰρμός

Δ. Τὴν ἐν σταυρῷ σου οὐ θείαν κενώσιν, προορών, ἀββα, κουμ

εξεστηκώς, εβοά, Σὺ δὲ νασιωνδί, εκοψας κρατός, αγα

θε, ομιλων τοις ἐν Ἀδὴ, ὡς παντοδυναμία, μορς (515)

Τροπάρια.

Ἐβδόμην σήμερον ἡγίαςας ἦν εὐλόγησας πρὶν καταπαύσει τῶν ἔργων παράγεις γὰρ τὰ σύμ-
παντα καὶ καινοποιεῖς σαββατίζων Σωτὴρ μου καὶ ἀνακτόμενος. (515)

Ρωμαλεότητι τοῦ κρείττονος ἐκνίκησαντος σου τῆς σαρκὸς ἢ ψυχῇ σου διηρηται
παραπτουσα ἄμφω γὰρ δεσμούς τοῦ θανάτου καὶ Ἄδου λόγε τῷ κράτει σου.

Ὁ Ἄδης λόγε συναντήσας σοὶ ἐλικράνθη βροτὸν ὄρων τεθεσπόμενον κατάστικτον τοῖς
μώλωπι καὶ πανσθενουργὸν τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δὲ διαπεφώνησεν.

Καταβασία. Τὴν ἐν σταυρῷ οἱ δύο χοροὶ.

Ὀδὴ Ε', ὁ εἰρμός.

Θεοφάνειας Σου χρίστε της πρὸς ἡμᾶς συμπάθους γενο
 μένης Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνεσπερόν ἐκ νυκτός οὐ
 θριλιῖσας ἐκραυγάζει ἀναστήτη σὸν τοιοῦτον κροὶ καὶ
 ἐγερόθη σὸν τοιοῦτος ἐν τοῖς μνημείοις καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ
 γῆ ἀγαλλιάσονται αἱ

Τροπάρια

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς ὁ πλαστοργὸς χοϊκὸς χρηματίσας καὶ σινδὼν καὶ τάφος
 ὑπεμφαίνουσι τὸ συνόν σοι λόγε μυστήριον. Ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτὴς τὴν τοῦ Σὲ φύσαντος
 βουλὴν σχηματίζει ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιούντος με. (δὲ)

Διὰ θανάτου τὸ θνητὸν διὰ ταφῆς τὸ φθαρόν μεταβάλλεις ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρε-
 πέστατα ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα ἢ γὰρ σὰρξ σου διαφθορὰν οὐκ οἶδε Δέσποτα οὐδὲ ἡ
 ψυχὴ σου εἰς Ἄδου ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν πλαστοργὲ μου ἐξ' αὐτῆς εἰργάσω
 τὴν ἀνάπλασιν τὴν τῆς Εὐσας Ἀδὰμ γενόμενος ἀφυπνώσας ὑπερφῶς ὕπνον φυσίζων καὶ
 ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὕπνου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς παντοδύναμος

Καταβασία. Θεοφανείας. Οἱ δύο χοροί.

Ῥδὴ ΣΤ'. ὁ εἰρμός,

Σὺ νε σχε ε θη ἀλλ ου κά τε σχε ε θη στεῖνοις κη τω οἰς
 Ἰ ω νας Σου γαρ τον τὺ πον φε ε ρων του πα θον τος καὶ τα φη δε θεν
 τος ως εκ θα λα α μου του θή ρος α νε θο ρε προ σε φω νει δε
 τη κου ουστω δι α οι φυ λας σο ο με νοι μα ται ακαιψευ δη
 ε λε ον αν τοις εγ κα τα λι ι πε ε τε ε (δὲ)

Τροπάρια.

Ἀνθρώπος ἀλλ' οὐ διηρέθης λόγε ἥς μετέσχεσ σαρκὸς· εἰ γὰρ καὶ λέλυται σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ παθούς ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς σου ἐν ἀμφοτέροις γὰρ εἰς ὑπάρχεις Υἱός, λόγος τοῦ θεοῦ θεὸς καὶ ἄνθρωπος. (δὲ)

Βροτοκτόνον ἀλλ' οὐ θεοκτόνον ἔφυ τὸ παῖσμα τοῦ Ἀδάμ· εἰ γὰρ πέπονθε Σου τῆς σαρκὸς ἢ χοϊκῇ οὐσίᾳ, ἀλλ' ἡ θεότης ἀπαθὴς διέμεινε, τό φθαρτὸν δὲ σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας καὶ ἀφθάρτου ζωῆς ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως

Βασιλεύει ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει. Ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν Σὺ γὰρ τεθεῖς ἐν τάφῳ κραταῖε ζωαρχικῇ παλάμῃ τὰ τοῦ θανάτου κλειθρα διεσπάρξας καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπὸ αἰῶνος καὶ καθεύδουσιν λύτρωσιν ἀψευδῇ Σῶτερ γεγονώς νεκρῶν πρωτότοκος.

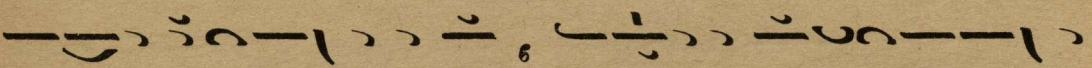
Καταβασία. Συνεσχέθης. Οἱ δύο χοροὶ.

Ἱερεῖς. Αἵτησις. Κοντάκιον.

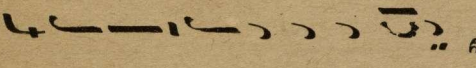
Μυροφόροι, Συναξάριοι

Ὁδὴ Ζ'. ὁ εἰρμός,

 Α φρα στον θαν μα θ εν κά μι νω ρυ σα με νος τους

 ο σι ι ους πᾶι δας εκ φλο γος εν τα φωνε κρος απνους κα τα τι

 θε ται εις σω τη ρι αν η μωντων με ε λωδουντων λυ τρω τα

 ο θε ος ευ λο ο γη τος ει

Τροπάρια.

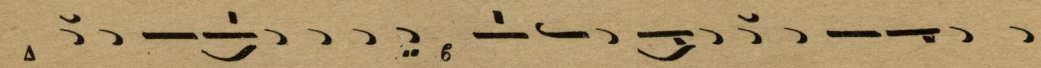
Τέτρωται Ἄδης ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος, τὸν τρωθέντα λόγγῃ τὴν πλευρὰν καὶ στένει πυρὶ θεῖῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων, λυτρωτὰ ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

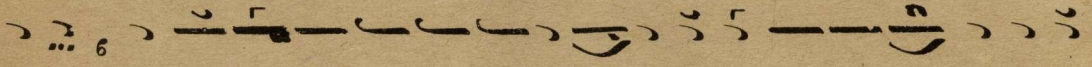
Ὁλβιος τάφος· ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος ὡς ὑπνοῦντα τὸν δημιουργόν. ζωῆς θησαυρὸ θεῖος ἀναδέδεικται. εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· λυτρωτὰ ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ

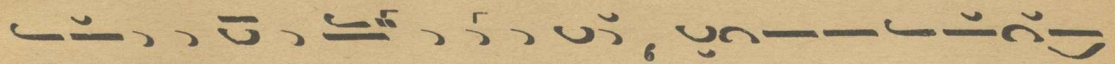
Νόμῳ θανόντων τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν ἢ τῶν ὅλων δέχεται ζωὴ. καὶ τοῦτον πηγὴν δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ

Μία ψάλλεται ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀφραστον
Καταβασία. Ἀφραστόν θάυμα οἱ δύο χοροί.

Ὁδὴ Η'. ὁ εἰρμός.

 Εκστη θι φριττωνου ρα νε και σα λευ θη τωσαν τα θε με λει α

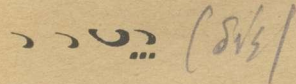

 τήσγης I δου ρου γαρ εν νε κροισ λο γι ζε ται ο εν υ ψι στοις οι κων

καί τα φω σμι κρω ξέ νο ο δο χείται ον παι δεσ ευ λο γει τε ι

ε ρει εις α νυ μνει τε λα ος υ περ υ ψόν τε εις : αν τας τους

ους αι ω νας

Τροπάρια.

Λέλυται ἄχραντος ναὸς τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνὴν Ἑὺδοκίαν γὰρ τῷ προ-
τέρῳ δεύτερος ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν κατήλθε μέχρις Ἑὺδοκίαν ταμείων ὅν παῖδες εὐλογεῖτε (81/3)

Πέπνυται τόλμα μαθητῶν Ἑὺδοκίαν δὲ ἀριστεύει Ἑὺδοκίαν, νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν
θεώμενος τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν αἰτεῖται καὶ κηδεύει κραυγάζων ὅν παῖδες εὐλογεῖτε . . .

Ὡ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γὰρ ὑπόγῃν
σφραγίζεται ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται ὅν παῖδες . . .

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν Ἑὺδοκίαν φρίττων.

Ἑὺδοκίαν. Τὴν Θεοτόκον.

Ὡδὴ Θ' ὁ Εἰσμός.

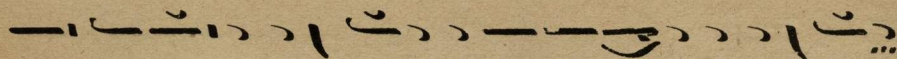
Μη ε πο δυ ρου ου μου μη τε ερ κα θο ρω σα α εν τα φα ον

εν γα στρι α νευ σπο ρας συν ε λα βες Υι ον α να στη σο μαι γαρ

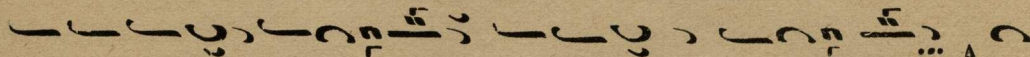

και δο ξα σθη σο μαι και υ ψω σω εν δο ο ξη α παν στω ως Θε ος

τους εν πιστει και ποθω Σε με γαλυ υ νσ ον τας

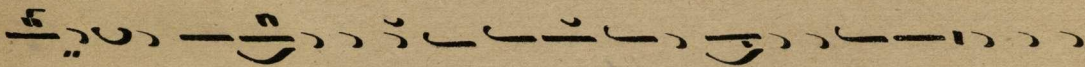
Τροπάρια.

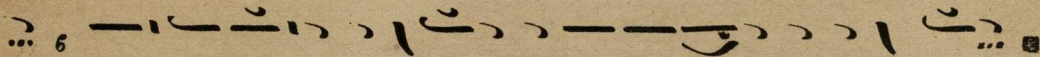
Επι τω ξενωσθου το οκω τας οδυνας φυγου ουσα υ

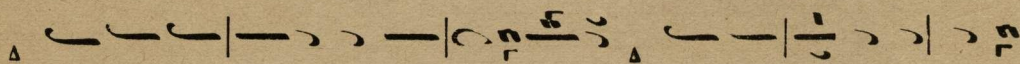
περφυ ως εμακαρισθην αναρχε Υι ενυν δε Σε Θεε

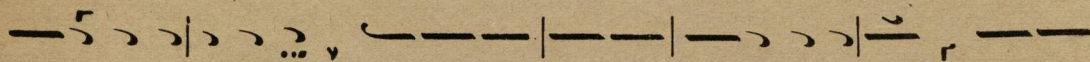
εμου απνουν ο ρωσανε κροντη ρομφαια της λυυπης σπα ρατ τομαι δει

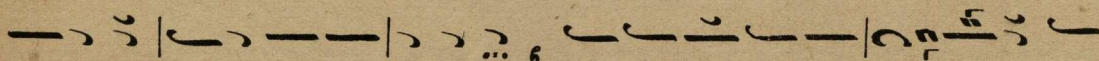
νωσ αλλ αναστηθι οπως με γαλυν θη ησωωμαι αι

Γη με καλυυ πειε κον τα αλ λα φριττουσιν Α

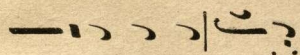
αδου οι πυλωροι ημφι εσμενον βλεποντες το λην σ η μαγ

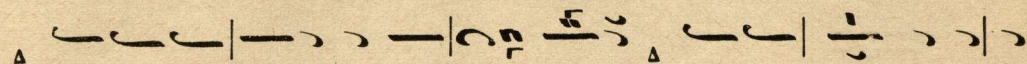
μενην Μη τερτης εκδιχησε ως τους εχθρους τω σταν ρω γαρ πα

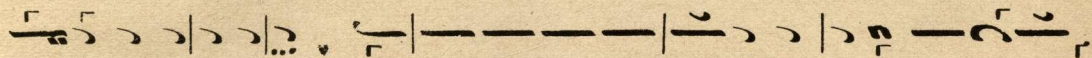
ταξας ως Θεος αναστη η σοματαιν θις και με γα

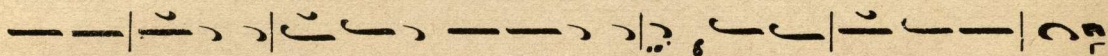
λυ υ νω ω Σε ε

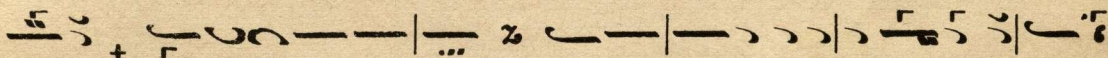
Α γαλ λι α α σθω η κτι σις ευ φραι νε σθωσαν πα

αν τε, οι γη γενεις ο ναρ εχ θρος ε σκυ λευ ται α α δης

με τα μι ρων γυ ναι κες προ συ πιν τα τωσαν τον Α δαμ ασυν τη ευ

α λυ τρονμαι παγ γε νη και τη τρι τη η με ρα ε

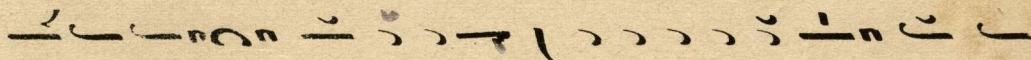
ξα να στη η σο ο μζι αι

Καταβασία. Μὴ ἐποδύρου· οἱ δύο χοροί.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς Θ'. φδῆς ψάλλομεν εὐθὺς ἄνευ πάλιν συναπτῆς τὰ ἐπόμενα

ΕΓΚΟΜΙΑ

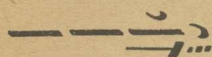
Ἦχος ,πλ. α'. (τριφώνως)

Η ζω η η εν τα φω κα τε τε ε ε θης Χρι ι στε και

αγ γελων στρα τι αι αι ε ξε πληττοντο συγ κα τα βα σιν δο ξα ζου

σαι την Ση ην

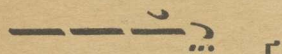
Φωνή Β'.

9 Η ζω η η ε εν τα φω κα τε ε ε ε ε θης χρι ι στε και

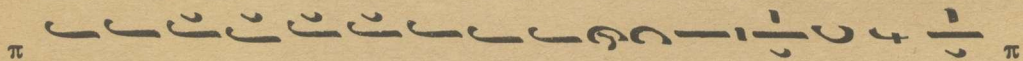

αγ γελων στρα τι αι αι ε ξε πληττον το συγ κα τα βα σιν δο ξα ζου

σαι την Ση ην

Φωνή Γ'.

9 Η ζω η εν τα φω κα τε τε ε ε θης Χρι ι στε 9

και αγ γε λων στρα τι αι ε ξεπλητ το ον το συ γκα τα βα σιν

δο ξα ζου σαι την Ση ην

Ἄλλ' ἵνα γείνη καταληπτή ἡ ἁρμονία ὀφείλουσιν οἱ ψάλται νὰ ἐθισθῶσιν εἰς τὴν κοῤῥαίαν ταύτην. πρέπει δὲ νὰ ἐκφέρωσι τὰς φωνὰς ἡπίως καὶ νὰ μὴ ἐκρήγνυνται εἰς ἀγρίας καὶ ἀπαισίας φωνὰς καὶ σχήματα. τῶν δὲ βαθυφῶνων αἱ φωναὶ νὰ ᾖναι χθαμαλότεραι καὶ ἀσθενέστεραι τῆς πρώτης καὶ μείζονος φωνῆς. Ἄς τηρῇται δ' ὁ ἑξῆς κανὼν. Ἀρμονία συν-

ἐσθηκεν ἐξ ἀντιθέτων φωνῶν οὐ μὴν ἰσοσθενῶν ἀλλὰ τῆς μείζονος (τῆς πρώτης φωνῆς) αἰετὸ κράτος ἐχούσης. Ἄν δὲ μὴ τηρηθῶσιν οἱ ἄνω ὅροι προτιμᾶσθω τὸ ὁμόφωνον. Ἐκ δὲ τῶν 75 ἐκγωμίων τῆς α'. στάσεως παρέλαβον μόνον τὰ δώδεκα· διότι ἐν τῇ Μητροπόλει καὶ ταῖς ἄλλαις Ἐκκλησίαις οὐδέποτε ἐψάλλομεν πάντα διὰ τὸ τῆς ἀκολουθίας πρόγραμμα καὶ διότι ὅτε βασιλεὺς καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον παρίστανται ἐν τῷ ναῷ. Τοῦτ' αὐτὸ ἐποιήσαμεν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις στάσεσιν.

Τὰ δ' ἐγκώμια ταῦτα φέρονται ὡς ποιῆμα τοῦ Ἀρσενίου Πατριάρχου Νικαίας τῆς 13 100 ἐτηρίδος. (ἕκ τινος μουσικοῦ χειρογράφου).

Στάσις Α΄,

Ἡ ζωὴ πῶς θνήσκεις, πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς· τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον λύεις δὲ καὶ τοῦ Ἄδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστᾷς ;

Μεγαλύνόμεν Σε Ἰησοῦ βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφήν καὶ τὰ πάθη Σου· δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Ὁ δεσπότης πάντων καθορᾶται νεκρὸς, καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ὁ ὥραϊος κάλλει παρὰ πάντας βροτοὺς· ὡς ἀνείδειος νεκρὸς καταφαίνεται ὁ τὴν φύσιν ὥραισας τοῦ παντὸς.

Ἰησοῦ γλυκύ μοι καὶ σωτήριον φῶς τάφῳ πῶς ἐν σκοτεινῷ κατακέκρυφαι ὡς ἀφάτου καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς.

Προσκυνῶ τὸ πάθος ἀνυμνῶ τὴν ταφήν μεγαλύνω σου τὸ κράτος φιλάνθρωπε, δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

Οἴμοι φῶς τοῦ κόσμου; οἴμοι φῶς τὸ ἐμὸν! Ἰησοῦ μου ποθεινότατε ἔκραζεν ; ἡ Παρθένος θρηνηδοῦσα γοερῶς,

Τίς μοι δώσει ὕδωρ καὶ δακρυῶν πηγὰς ἢ Θεόνυμφος Παρθένος ἐκραύγαζεν ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν.

Δόξα.

Ἀνυμνοῦμεν Λόγε σὲ τὸν πάντων Θεὸν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι καὶ δοξάζομεν τὴν θεῖαν Σου ταφήν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε ἁγνή. καὶ τιμῶμεν τήν ταφήν τὴν τριήμερον τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον,

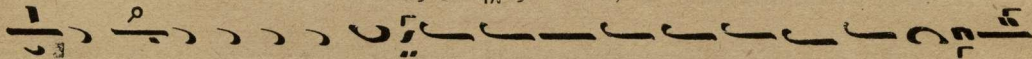
Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ.

Εἶτα συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ ἱερέως καὶ ἐκφώνησις.

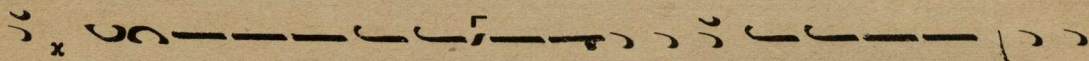
Ὅτι εὐλογητὸν σου τὸ ὄνομα καὶ δεδοξασταί Σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Θυμιῶντος δὲ τοῦ ἱερέως ἄρχεται τῆς δευτέρας στάσεως ὁ ἀριστερὸς χορὸς εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

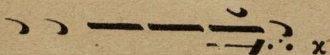
Στάσις Β° ἦχος, πλ. α',

Α ἔι ι ο ο ν ε ε σ τ ι ι με γ α λ υ ν ει ν Σε τον ζω ο δο ο

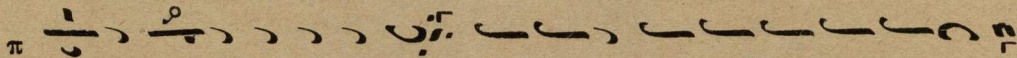

την τον εν τω σταυρω τας χει ει ρας εκτει ναν τα και συν τρι ψαν τα το

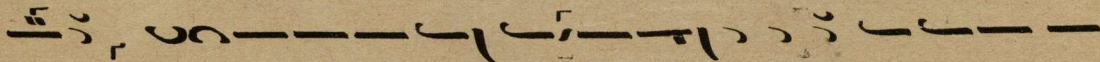

κρατός του εχ θρου ου

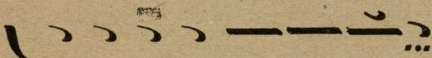
Φωνή β°.

Α ἔι ι ο ο ν ε ε σ τ ι ι με γ α λ υ ν ει ν Σε τον ζω ο δο

ο την τον εν τω σταυρω τας χει ρας εκ τει ναν τα και συν τρι ψαν

τα το κρα τός του εχ θρου ου

Τροπάρια

Ἄξιον ἔστιν μεγαλύνειν Σε τόν πάντων κτίστιν τοῖς σοῖς γάρ παθήμασιν ἔχομεν τήν ἀπάθειαν ρυσθέντες τῆς φθορᾶς.

Τέτρωμαι δεινῶς καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα Λόγε, βλέπουσα τὴν ἄδικον σου σφαγὴν ἀνολόλυσεν ἡ Μητὴρ ἐν κλαυθμῷ.

Ὅμμα τὸ γλυκύ, καὶ τὰ χεῖλη σου πῶς μύσω Λόγε ; πῶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύσω σε μετὰ φρίκης ἀνεβόα Ἰωσήφ.

Ὑμνους Ἰωσήφ καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους ἄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν· ᾄδει δὲ σὺν τούτοις Σεραφεῖμ.

Ἴδε μαθητὴν ὃν ἠγάπησας καὶ σὴν μητέρα Τέκνον κἄν φθογγὴν δὸς γλυκύτατον ἐν δακρύοις ἀνεβόα ἡ ἀγνή.

Ὡσπερ πελεκᾶν τέτρωμένος τὴν πλευρὰν σου Λόγε σοὺς θανάτῳ παῖδας ἐζώσας ἐπιστάξας ζωτικούς αὐτοῖς κρουνούς.

Ὑμνοῖς σου Χριστὲ νῦν τὴν σταύρωσιν καὶ τὴν ταφὴν σου ἅπαντες πιστοὶ ἐκ θειάζομεν οἰθανάτου λυτρωθέντες σῇ ταφῇ.

Δόξα Πατρί.

Ἀναρχε Θεὲς σὺνναῖδε Λόγε καὶ Πνεῦμα σκηπτρα τῶν ἀνάκτιων κραταίωσον κατὰ πασης ἐναντίων προσβολῆς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τέξασα ζωὴν Παναμώμητε Ἀγνή Παρθένε, παῦσον Ἐκκλησίᾳς τὰ σκάνδαλα καὶ εἰρήνην ἐπιβράβευσον Αὐτῇ.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον ὁμοῦ οἱ δύο χοροί.

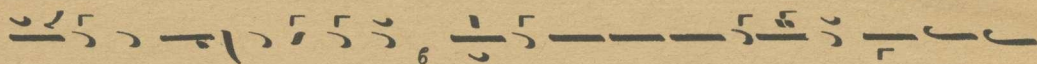
Ἄξιον ἔστι μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην τὸν ἐν τῷ σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Εἵτα συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ ἱερέως καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν ὁ ἐπὶ Θρόνου Δόξης τῶν Χερουβὶμ ἐπαναπαυόμενος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ κτλ.

Καὶ θυμιῶντος τοῦ ἱερέως ἄρχεται ὁ δεξιὸς χορὸς τῆς τρίτης στάσεως εἰς ἡχ. τρίτον.

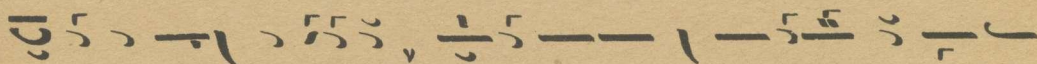
Στάσις Γ', ἤχ. Γ',

Αἰ γε νε αἰ πα α σαι Χ υ μνον τη τα φη η Σου προ σφε ρου

σι ι ι Χρι στε ε μου

Αἰ γε νε αἰ πα ασαι δ υμνον τη τα φη η Σου προ σφε

ρου σι ι Χρι στε ε μου

Τροπάρια.

✓ Καθελὼν τοῦ ξύλου ὁ Ἀριμαθαίας ἐν τάφῳ σε κηδεύει.

✓ Μυροφόροι ἦλθον μύρα σοι Χοιστέ μου κομίζουσαι προφρόνως.

✓ Δεῦρο πάσα κτίσις, ὕμνους ἐξοδίους προσοίσωμεν τῷ Κτίστη.

✓ Ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα σὺν μυροφόραις πάντες μυρίσωμεν ἐμφρόνως.

✓ Ἰωσήφ τρισμακάρε κήδευσον τό Σῶμα Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου.

✓ Οὓς ἔθρεψε τὸ μάνα ἐκίνησαν τὴν πτέρναν κατὰ τοῦ εὐεργέτου ,

✓ Ὡς τῆς παραφροσύνης καὶ τῆς Χριστοκτονίας, τῆς τῶν Προφητοκτόνων.

✓ Ὡς ἄφρων ὑπηρέτης προδέδωκεν ὁ μύστις τὴν ἄβυσσον σοφίας.

✓ Τὸν ρύστην ὁ πωλήσας αἰχμάλωτος κατέστη ὁ δόλιος Ἰούδας.

✓ Ἰωσὴφ κηδεύει σὺν τῷ Νικοδήμῳ νεκροπρεπῶς τὸν Κτίστην.

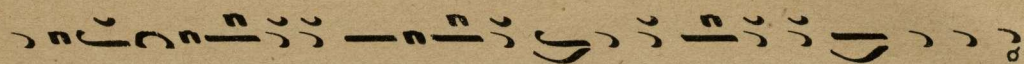
✓ Ὡς γλυκύ μου ἔαρ γλυκύτατον μου τέκνον ποῦ ἔδω Σου τὸ κάλλος.

Θρῆνον συνεχίνει ἡ πάναγγός σου Μήτηρ σοῦ λόγε νεκρωθέντος.

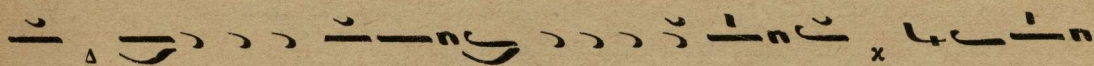
Γύναια σὺν μύροις ἤκουσι μυρίσαι Χριστὸν τὸ θεῖον μῦρον.

Πεπλάνηται ὁ πλάνος ὁ πλανηθεὶς λυτροῦται σοφίᾳ σῇ Θεέ μου.

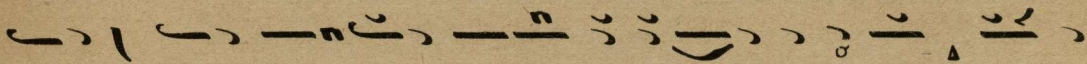
Υἱέ Θεοῦ Παντάναξ Θεέ μου πλαστοργέ μου πῶς πάθος κατεδέξω.

Τω ων αγ γε ε λων ο δη η μος κα α τε πλα γη ο ρω ων

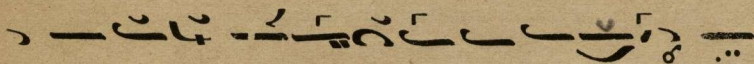
Σε ρ̣ ε εν νε ε κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε έν τα ρ̣ του θα να

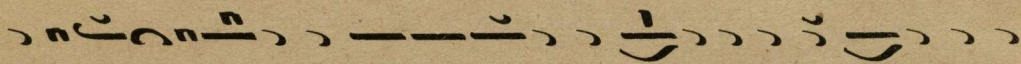
τουου δε ε Σω τηρ την ι σχυν κα θε λο ον τα ρ̣ και συ

υν ε ε α αυ τώ ω το ον Α α δαμ ε γει ει ρα αν τα α

και εξ Α δου πα αν τας ε λευ θε ρω ωσαν τα

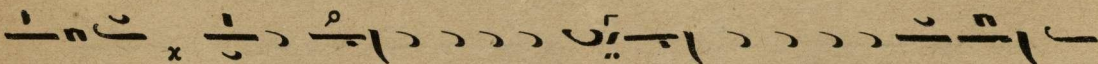
Τι ι τα μυ υ ρα α σύμ πα θωςτοις δα ακρυ υ σιν ω ω μα α

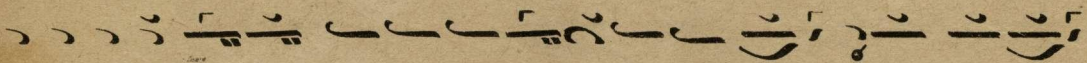
θη τρι αι αι κι ιρ να α α τε ρ̣ ο ο σ̣ στρα ά πτω ων εν τω

ταφω ω α αγ γε ε λος προ σε φθε εγ γε ε το ταις μυ υ ρο ο φο

ο ο ροις ρ̣ ι δε ε τε ε η η μεις τον τα α α α φον και η

η σθη η τε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη του μνη

σ... Δ
μα τος δ

x Δι ι α αν πρω ω ι ι q μυ ρο φο ροι οι ε ε δρα

α μον προς το μνη η μα α Σου θρη νο ο λο ο γου ου σαι q α αλλ

πε ε ε στη η προς αυ τας ο ο α αγ γε ε λος και ει

πε δ θρη νου ου ο ο και αι ρο ος πε ε πα αυ ται η η κλαι αι ε

ε τε ε q την α να αστα α σι ιν δε ε q α πο στο λους

ει πα τε δ

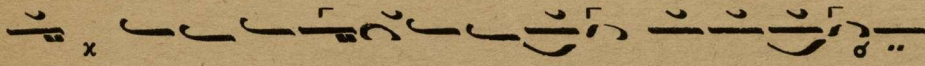
x q My ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με ε τα μυ ρων ελ θου

σαι προ ος το μνη η μα α Σου ου Σω τερ q ε εν η χου

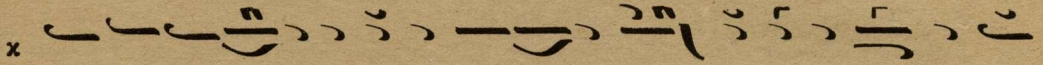
ουν το αγ γε ε λου προ ος αυ τας φθεγγο με ε ε νου δ τι με

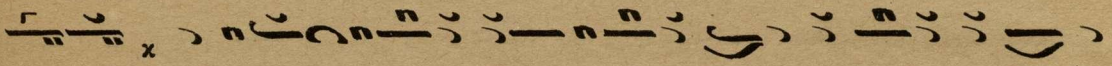
ε τα α νε ε κρων τον ζω ω ω αν τα λο γι ι ξε ε σθε

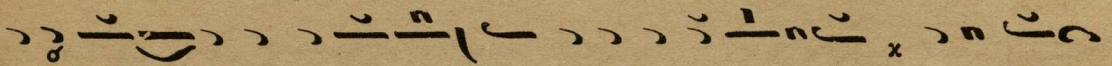
ε ᾗ ως θε ο ὅς γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα τος

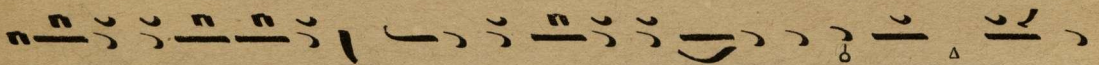
ᾗ Δο ξα πα τρι και υι ω και α γι ι ω πνευ μα α τι

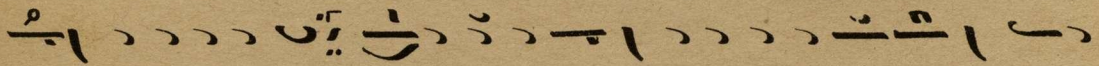
ι ᾗ προ ο σκυ νου ου μεν Πα τε ε ρα και αι τόν του του υι ο

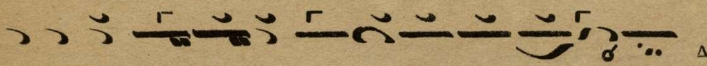
ον τε και αι το ο α α γι ι ο ον Πνε ε εϋ μα ᾗ τη ην α γι

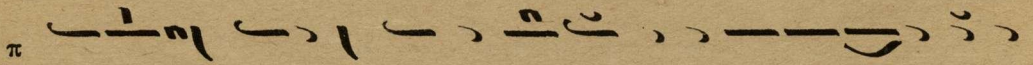
ι αν τρι α α δα ε εν μι α τη ου σι ι ι α ᾗ συν ταις

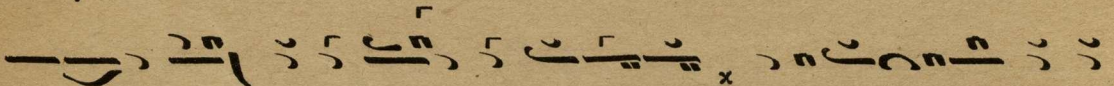
Σε ε ρα α φι ιμ κρα α ζον τες το α α α γι ος α α

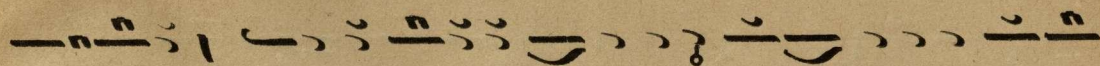
γι ι ο ος α α γι ος ει Κυ υ ρι ε ᾗ

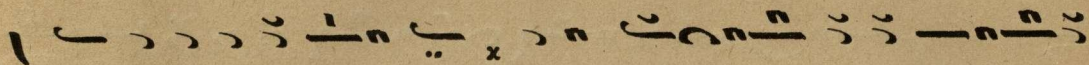
ᾗ Και νυ υ υν και αι α ει και εις τους αι ω ω νας των

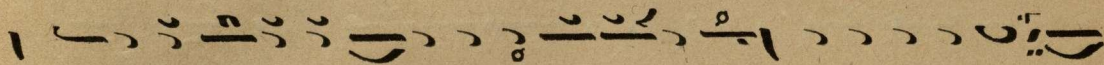
αι ω ω νων α α μη ην ᾗ Ζω ο δο ο την τε

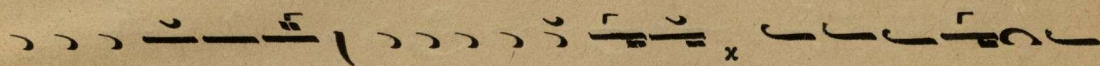
κου ου σα ε ε λυ τρω σωπαῖρ θε ε ε νε το ον Α α δα αμ

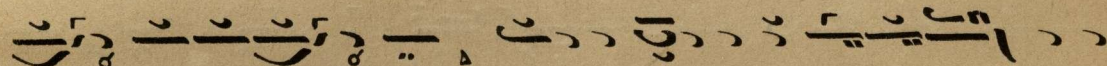
α α μα αρ τι ι ι ας ḡ χα αρ μο νη ην δε τη ε ε ευ α

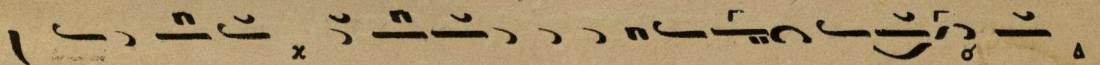
ἁ αν τι λυ πης πα ρε ε ε σχες ρευ σα αν τα α ζω ω η ἡς ι

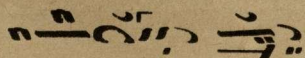
ι θυ υ νε προ ος τα αυ τη ην δε ε ε ḡ ο εκ Σου ου σαρ κω

θειεις θε ος και ἁ ανθρωπος ḡ αλ λη η λου ι ι α α αλ λη η

λου ου ι α ḡ αλ λη λου ι ι ἁ α δο ο ξα Σοι ο θε ος ḡ

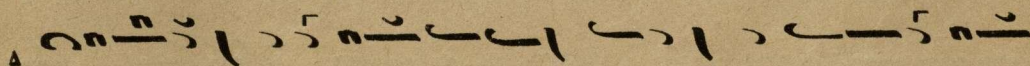
το τελος ο ο ο ος

Ἰερεὺς Αἵτησις, ἐκφώνησις, εἶγα τὸ ἐξῆς ἡχ. β'.

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο θε ο ος η μων

Αἶνοι ἡχ. β'

Πα α σα πνο ο η ε νε σα α τω τον Κυ υ ρι

ον αι νει τε τον κυ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα

α α νων αι ια νει τε αυ τον ε εν τοις οι οις υ ψι ι

σοι Σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω ω θε ε ε ω

Αι νει τε α αυ το ον πα αν τεροι αγ γε ε λοι α αυ του ου

αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α μει εις α α αυ του Σοι

πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω φ θε ε ε ω

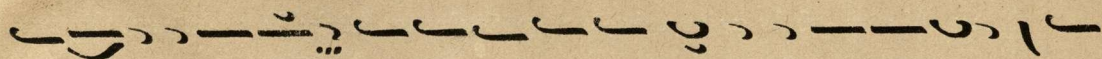
Στιχ. Αινείτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

Ση με ρον υν ε χει τα φος τον συν ε χον τα πα λα α μη την

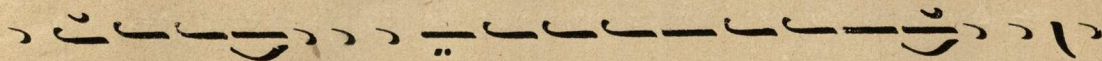
κτι ι ι σιν κα λυ πτει λι θός τον κα λυ ψαν τα α ρε τη

τους ου ρα νους υ πνοι η ζω η και α δης τρε ε ε μει και

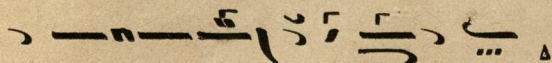
Α δαμ των δε σμω ω ων α πο λυ υ ε ε ται δο ξα

τη ση οι κο νο μι α δι ης τε λε σας παν τα σαβ βα τι σμοναι ω

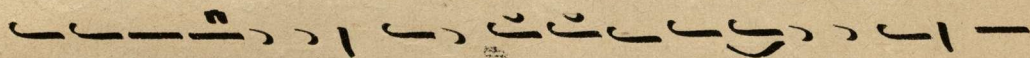

νι ον ε δω ρη η σω η μιν την πα να γι αν εκ νε κρων σου ου α

α να α α στα α σιν

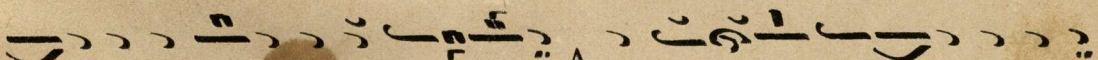
Στιχ. Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ.

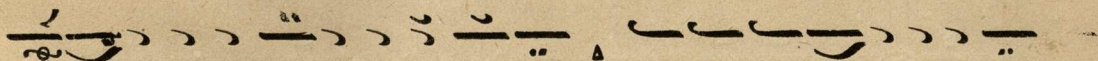
Τι τό ο ρω με νον θε α μα τις η πα ρου ου σα κα τα

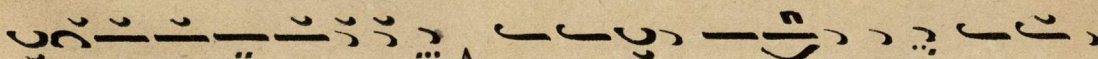
α παν σις ο βα σι λευς των αι ω νων την δι α πα θους τε

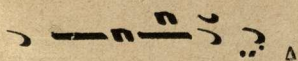
λέ ε σας οι κο ο νο μι ι αν εν τα φω σαβ βα τι ι ι ι ζει

και νον η μιν πα ρε χων σαβ βα τι σμον αυ τω βο η η σω ω μεν α

να στα ο θε ος κρι νων την γην ο τι Συ βα σι λε ευ εις εις τους αι

αι ω ω να ας

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἀν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰνεῖται Αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Δ Δευ τε ι δῶ μεν την ζω ην η μων εν τα φω και με νη ν ι νά
τους εν ταφοις και με νους ζῶ ο ποι η η σης δευ τε σή με ρον τον
ἐξ Ι ου δα υ πνουν τα θε ὠ με νοι προ φη τι κως αυ τῷ βό η
σω μεν α νᾶ πε σων κε κοι μησαι ὡς λε ων τις ε γε ρει ει Σε
Βα σι λευ α λλ α να ρτη θι αυ τε ξου σι ὡς ο δους ε αυ τον
υ περ η μων φι ι λα α α αν θρω ω πε

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

π Η τη σα το Ι ὡ σηφ το σω μα του Ι η σου και α πε θε τ
εν τῷ και νῷ αυ του μνη μει ει ει ὡ ε δει γαρ αυ τὸν ε
εκ τα φου ως εκ πα στα δος προ ελθειν ο συν τρι ψας κρα τος θα να

του και α νοι ξας πυ λας πα ρα δει σου αν θρω ω ω ποιςδο ο ο ξα

α α Σοι

Δόξα.

π Την ση η με ρον μυ στι κως ο με γας Μω υ οης προ δι ε
του που το λε ε γων και ευ λο γη σεν ο θε ος την η με ραν

τη η ην ε εβ δε μην του το γαρ στι το ευ λο γη με νον σαββα τον

αν τη ε στιν η της κα τα παυ σε ω ω ως η με ε ρα εν η

κα τε παυ σεα α πο παντωντων ε ερ γων αυ του ο μο νο γε νης υι

ο ο ος του θε ου δι α της κα τα τον θα να τον οι κο νο

μι ας τη σαρκι ι σα αβ βα τι ι σας και εις ο λην παλιν

ε πα νελ θων δι α της α να στα α σε ε ως δ ε δω

ρη σα το η μιν ζω ην τη ην αι ω ω νι ι ι ον

Καὶ νῦν ὑπερευλογημένη. Δοξολογία ἤχ. Γ' ἴδε ὕμνωδιαν

Εἶτα ἐξερχόμενοι τοῦ ναοῦ ψάλλομεν Ἐκστηθι φρίττων οὐρανὸν καὶ ἅπασαν τὴν δὴν
 ᾠδὴν ἢ τὸ «ὦ γλυκύ μου ἔαρ» ἢ ἔρραναν τὸν τάφον κατὰ δὲ τὰ διαλείμματα παιανίζει
 ὁργανικὴ Μουσικὴ.

Ὅταν δ' ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν ναὸν ὁ Ἐπίσκοπος (ἢ ἱερεὺς πρὸ τῶν χορῶν στὰς
 ἔκφωνεῖ: Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία. καὶ εὐθὺς χωρεῖ πρὸς τὸ ἅγιον βῆμα ψάλλον
 ἅμα τὸ ὅτε κατῆλθες. Ταῖς μυροφοροῖς. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ περιερχόμενος τὴν Ἀγ. Τρα-
 πεζαν καὶ θυμῶν μεθ' ὃ κατατίθεται ὁ ἐπιτάφιος. ὁ δ' ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ἔξωθεν
 τὸ Τροπᾶριον τὴν προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον. Ἱερεὺς. Εὐαγγέλιον.. Εἶτα γίνεται ἔκτε-
 νῆς: Εἴπωμεν πάντες Πληρώσωμεν καὶ Ἀπόλυσις τοῦ ὁρθρου

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Τὸ πρῶτ' εἰς τὴν λειτουργίαν εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκειται ὁ προοιμιακὸς
μετὰ δὲ τὴν συναπτήν τὸ Κύριε ἐκέκραξα εἰς ἦχ. Α' καὶ ψάλλομεν τὰδε ἐκ τῆς Ἱερᾶς
Ὑμνωδίας

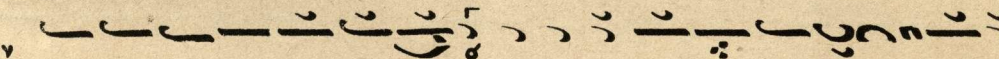
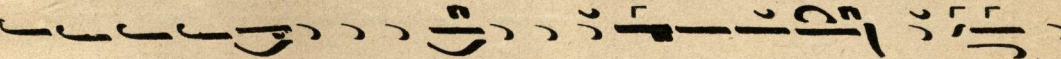
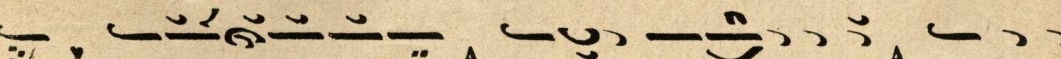
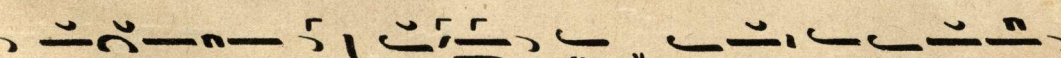
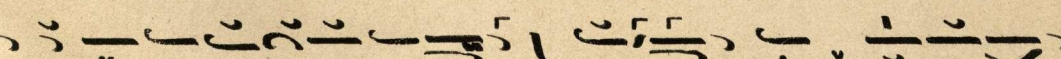
Τὰς ἐσπερινὰς.

Κυκλώσατε λαοὶ.

Δεῦτε λαοὶ.

Τῷ Πάθει Σου Χριστὲ,

Εἶτα δὲ τὰ ἐξῆς ἰδιόμελα ἦχ. πλ. δ'.

 ὁ Ση με ρον ο Α δης στε ε ε νων βο α συν ε φέ ε ρε μοι

 ει τον εκ Μα ρί ας γεν νη θέν τα α μη ή υ πε δε ξά α α

 μην ὁ ελ θων γαρ επ ε με ὁ το κρά τος μου ε λυ ύ σε ὁ πυ υ λας

 χαλ κας συν ε ε θλα α α σε ὁ ψυ χας ας κα τει ει χο

 ον το ποιν Θε ος ων α γε ε στη ή σε ὁ Δο ξα Κυ υ

ρι ι ε τω στα αυ ρω ω Σου και τη α να στα α α σει

ει Σου

Ση με ρον ο α της στε ε ε ε νων βο α κα τε λυ τη η

μου ου η ε ξου σι ι ι α ε δε ξα μην θνη τον ως

περ ε να των θα νο ον των του τον δε κα τε χειν ο

λως ουκ ι οχ υ ω αλλ α πο λω με τα του ου του ων ε βα σι

ι ι λε ε ευ ον ε γω ει χον τους νε κρους απ αι ω νος

αλλ ου τος ι δου πα α αν τα ας ε γει ει ρει Δο ξα Κυ υ

ρι ι ε τω στα αυ ρω ω Σου και τη α να στα α α σει

ει Σου

Δ
 Τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας

του ου ους αι ω νας
 του ου ους αι ω νας

Ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται μεθ' ἑκαστον στίχον τοῦ ὕμνου τῶν τριῶν παίδων»

Εἶτα συναπτῇ μεθ' ἣν Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβπτίσθητε, Ἀπόστολος· ἀντὶ δὲ τοῦ Ἀλλη-
 λούϊα ψάλλομεν εἰς ἡχ. βαρὺν τόδε.

Α να στα ο Θε ος κρι νοντην γην ο τι Συ κα τα κλη ρο

νο μη σεις εν πα α σι τοις ε ε θνε ε σιν

Ὅτε ἐπαναλαμβάνεται μεθ' ἑκαστον στίχον τοῦ πα'. ψαλμοῦ Τούτου δὲ ψαλλομένου
 ὁ Ἱερεὺς σκορπίζει ἄνθη εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ναοῦ μεθ' ὃ λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον.

Εἶτα ἡ λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ χερουβικοῦ ψάλλεται τόδε εἰς ἡχ.
 πλ. Α'. ἡρέμω καὶ πραεῖατῇ φωνῇ

π Σι γη σα τω π πα σα σα αρξ βοο τει ει α π

και αι στη τω π με τα φο ο ο βοου και τρο α ο μου π

και μη δεν γη ι ι νον κ εν ε αυ τη η η η λο ο γι ξε

ε ε σθω π ο γαρ βα σι ι λευς των βα σι λε ευ ο ον των π και

αι Κυρι ι ος των κυρι ε ευ ο ον των ῥ προ σε ε ερ χε

ε ε ται ῥ σφα γι α σθη η ναι ῥ και δο θη η η ναι εις βρω ω

σιν τοις πι ι στοις ῥ προ η γουονται δε ε του ου του ῥ οι

χο ροι οι των αγ γε ε λων ῥ με τα πα α α της αρ χη

ης και ε ε ξου σι ι ας ῥ τα πο λυ ο ορ μα τα α χε

ρου ου βιμ ῥ και τα ε ξα πτε ε ε ρυ υ γα Σε ρα φιμ

Ἐνταῦθα γίνεται ἡ Εἴσοδος,

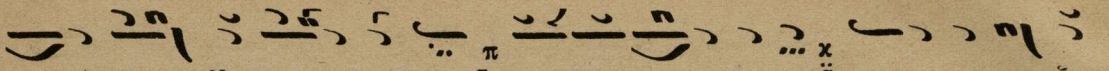
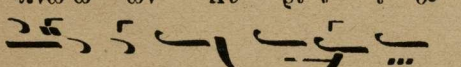
Μετά δὲ τὴν εἴσοδον.

Τα ας ό ο ο ψεις κα λυ υ πτον τα και βο ω ω ων τα τον υ

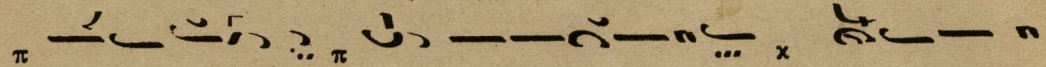
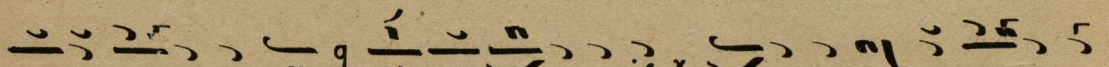
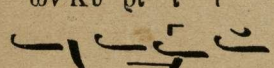
υ μνον ῥ α αλ λη λου ου ι ι ι α α α

Κοινωνιζὸν ἦχ. πλ. Α΄

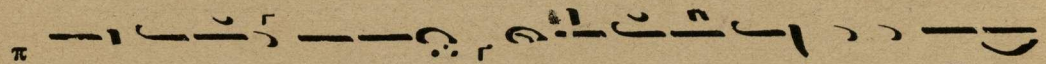
π Ε ξη η γε ε ε ρθη ῥ ω ω ως ο ε υ πνων ῥ ο ο υ υ

 πνω ω ων Κυ ρι ι ι ος π και α νε ε ε στη \dot{q} σω ω ζων

 η η μά ας

Χορὸς ἀριστερὸς

 π E ξη γε ε ε ρθη π ω ω ω ως ο υ υ πνων \dot{q} ο υ πνω

 ων Κυ ρι ι ι ος κ και α νε ε ε στη \dot{q} σω ω ζων η η η

 μο ας

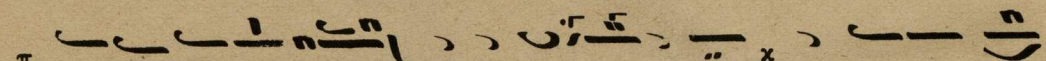
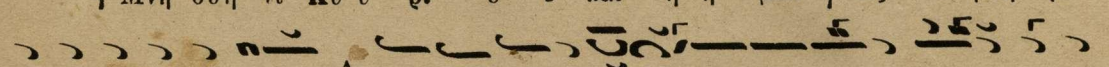
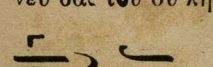
Τό γ' οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ

 π E ξη γε ε ε ε ρθη η ω ως ο υ πνω ω ων Κυ υ

 υ ρι ι ος η και α νε ε ε στη \dot{q} σω ω ω ζων η η η

 μα ας \dot{q} α αλ λη λου ου ου ι α α α α α α α

Σημ. Ἐτονίσθη οὕτως ἵνα ὁ ἀκροατὴς οἰκοδομῇται ἀκούων τὰς λέξεις, Ἀντὶ δὲ τοῦ
 »εἶδο μεν τὸ φῶς »ψάλλομεν τοδὲ ἥχ. πλ. Α΄

 π Μνη σθη τι Κυ υ ρι ε ε και η η μων \dot{q} ως ε μνη μο

 νευ σας του ου λη η στου Δ εν τη γαια λει α α των ου ου ου ρα α α α

 α α νων

Τ Ε Λ Ο Σ

